

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΝΗΣΩΝ

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Έτος 2011-2012

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΔΡΕΝΙΑΣ
ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

Έκδοσις: Ιεράκης Μονής Παναγίας Δρενιάς
Αμπελάκια Σαλαμίνας, 189 02
Τηλ. 201-4676220

εκδοτική επιμέλεια: NOTIOS ANEMOS
Θράηης 108- Πλέθαμα, 188-63 notiosanemos.editions@yahoo.gr
210-4412989, 6979108310

Φιλακόλουθοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εύρισκόμεθα εἰς τήν εὐχάριστον θέσιν να σᾶς παρουσιάσωμεν καί ἐφέτος τό καθιερωθέν πλέον παρά τῆς Ιερᾶς ἡμῶν ἀδελφότητος ἐκδιδόμενον κατ' ἔτος Τυπικόν τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας.

Τό ἔτος 2012 εἶναι δίσεκτον, πλήν καθώς θα διαπιστώσητε οὐδόλως δημιουργεῖ δυσκολίαν τινά εἰς τήν Τυπικήν διάταξιν τῆς Ἑκκλησίας.

Ἄξιοσημείωτον τυγχάνει καί τό προσαρτόμενον Παράρτημα εἰς τήν παροῦσαν ἔκδοσιν. Ἐκεῖ, περιλαμβάνονται α) τά ψαλλόμενα Δογματικά Θεοτοκία εἰς μεγάλας ἑορτάς, καί β) Θεοτοκία ὡσαύτως Δογματικά ψαλλόμενα εἰς τόν αὐτόν ἥχον τοῦ Απολυτικίου μεγάλων ἑορτῶν. Θεωρήσαμεν ἀπαραίτητον αὐτήν τήν ἐπισύναψιν πρός εὔκολον ἀνεύρεσιν τῶν ζητούντων αὐτά.

Σύν καὶ ὅτι προσάψωμεν ἐν τῷ Παραρτήματι καί ἄλλα τινά ἀναγκαῖα ἵνα ἔχουσιν ταῦτα οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρός διευκόλυνσι τοῦ θεοφιλοῦς ἔργου των.

Σύν τούτοις εὐχόμεθα πρός ὅλους ὑμᾶς εὐλογημένον ἐνιαύσιον Κυρίου μεστόν πνευματικῶν καρπῶν.

Σεπτέμβριος 2011

Μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης

Ἡ ἀδελφότης τῆς Ιερᾶς Μονῆς

ΤΥΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΔΙΣΕΚΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011-2012

ἀπό κτίσεως κόσμου ,ζφκ' (7520).

Ινδικτιώνος 5.
Κύκλοι Ήλιου 16.
Κύκλοι Σελήνης 15.
Θεμέλιον σελήνης 21.

Η "Ψωσις τοῦ Τιμ. Σταυροῦ, ἡμ. Τρίτη.
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμ. Παρασκευὴ.
Τά Ἀγ. Θεοφάνεια, ἡμ. Πέμπτη.
Ημέρες κρεωφαγίας 43.
Τό Τριώδιον ἄρχεται 23 Ιανουαρίου (Π.Ἐ.).
Ο Εύαγγελισμός, ἡμέρα Σάββατον τοῦ Λαζάρου.
Νομικόν Φάσκα, (Ἐβραίων) 29 Μαρτίου (Π.Ἐ.).
Λατίνων Πάσχα, 26 Μαρτίου (Ν.Ἐ.).

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ, 2 Απριλίου.
Η Άναληψις, 11 Μαΐου.
Η Πεντηκοστή, 21 Μαΐου.
Ηηστεία Ἀγ. Ἀποστόλων, 31 ἡμ.
Η μνήμη αὐτῶν ἡμ. Πέμπτη.
Η Θεία Μεταμόρφωσις ἡμέρα Κυριακή.

ΠΙΝΑΞ ΕΜΦΑΙΝΩΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

<u>ΜΗΝΑΣ</u>	<u>ΗΜΕΡΑ</u>	<u>ΜΗΝΑΣ</u>	<u>ΗΜΕΡΑ</u>
<u>ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ</u>	<u>Τετάρτη</u>	<u>ΜΑΡΤΙΟΣ</u>	<u>Κυριακή</u>
<u>ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ</u>	<u>Παρασκευή</u>	<u>ΑΠΡΙΛΙΟΣ</u>	<u>Σάββατο</u>
<u>ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ</u>	<u>Δευτέρα</u>	<u>ΜΑΙΟΣ</u>	<u>Τετάρτη</u>
<u>ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ</u>	<u>Σάββατο</u>	<u>ΙΟΥΝΙΟΣ</u>	<u>Κυριακή</u>
<u>ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ</u>	<u>Σάββατο</u>	<u>ΙΟΥΛΙΟΣ</u>	<u>Σάββατο</u>
<u>ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ</u>	<u>Τετάρτη</u>	<u>ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ</u>	<u>Τετάρτη</u>

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας τριάκοντα. Η ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

1. Τετάρτη: Αρχή τῆς Ἰνδίκτου. Οσίου Συμεών τοῦ Στυλίτου. Σύναξις Υπεραγ. Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν. Τῶν Αγίων 40 μαρτ. γυναικῶν καὶ Ἀμμοῦν διακόνου. Αειθαλᾶ, Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους μαρτύρων. Τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Νανῆ. Οσίου Μελετίου τοῦ ἐν Κιθαιρῶνι.

Αφ'έσπερας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ὁ Προοιμιακός καὶ ἡ α' Στάσις τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν ώς ὅριζει τό Μηναῖον. «Δόξα Πατρί.. Θείας χάρις...», «Καί νῦν...Ο Πνεύματι Αγίῳ...». Εἴσοδος· τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Αναγνώσματα. Εἰς τά Απόστιχα, τά Ιδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου μετά τῶν στίχων, «Δόξα Πατρί....Καί νῦν...» τά ἐν τῷ Μηναίῳ διατυπούμενα. Απολυτίκια, τῆς Ἰνδίκτου, «Δόξα Πατρί...» τοῦ Όσιου, «Καί νῦν....» τῆς Θεοτόκου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν καὶ ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τόν Εσπερινόν). Μετά τόν Ἐξάψαλμον, εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Εσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα, ὁ Πολυέλαιος, οἱ Άναβαθμοί καὶ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού, ώς ὅριζονται εἰς τό Μηναῖον. Κανόνες οἱ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας Μωσῆς...» καὶ στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τά Έξαποστειλάρια οἱ Αἴνοι καὶ Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τῆς γ' Ωδῆς τοῦ κανόνος τῆς Ἰνδίκτου 4, καὶ ἐκ τῆς στ' τοῦ Κανόνος τοῦ Όσιου 4. Κοντάκιον «Ο τῶν αἰώνων ποιητής...». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον διπλᾶ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τοῦ Όσιου. Κοινωνικόν «Εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Άλληλούϊα» τά λοιπά τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ Απόλυσις.

**5. Κυριακή: 14η Ματθ. Προφ. Ζαχαρίου πατρός Τ. Προδρόμου, Αβδαίου
επισκ. Περσίας.**

‘**Ηχος πλ.α', Έωθινόν Γ'.**

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστῳμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 τοῦ Προφήτου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί ...» τοῦ Προφήτου «Ιερωσύνης νομικῆς...», «Καὶ νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς Ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά «Δόξα Πατρί ...» τοῦ Προφήτου «Ως καθαρός ἴερεύς...», «Καὶ νῦν...Ω θαύματος καινού...» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τοῦ προφήτου «Καὶ νῦν...» τό ὄμόηχον Δογματικόν Θεοτοκίον¹ (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος) καὶ ἡ Απόλυτικης.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν.», αὐθις Τρισάγιον, ἡ Ύπακοή τοῦ Ἁχου κ.λ.π. Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ώς ἔχθες. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἄμωμος, καὶ τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Ύπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ὡδήν τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου πρό δέ αὐτῶν τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ προφήτου. Αφ' στ' Ὡδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καὶ τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας Μωσῆς...», καὶ στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Ἀναστάσιμον καὶ τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους, ίστῳμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα Ἀναστάσιμα στιχηρά. «Δόξα Πατρί...» τό Έωθινόν «Καὶ νῦν...Ύπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

¹ Όμόηχα Θεοτοκία ἐννοοῦνται τό Δογματικά τοιαῦτα ἦτοι τά ψαλλόμενα ἔκαστον Σαββάτον ἐσπέρας μετά τό Ἀναστάσιμον Απολυτίκιον. Ἐπί παραδείγματι τό τοῦ Απολυτικίου τοῦ α' Ἁχου ἐστίν «Τοῦ Γαβριήλ φενξαμένου σοι...» κ.λ.π. Ὁθεν, οἷον ἥχου είναι τό πρό τοῦ Θεοτοκίου Απολυτίκιον ψάλλομεν καὶ τό ὄμόηχον αὐτοῦ Δογματικόν Θεοτοκίον. Πρός εὔκολον χρῆσιν παραθέττομεν ταῦτα εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τοῦ Ἡχου. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν.....ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τὸ Αναστάσιμον, τοῦ Προφήτου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καί τὸ Κοντάκιον «Ιωακείμι καί Ἄννα....». Απόστολος (14^η) καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἔστιν...». Κοινωνικόν «Αἰνεῖται τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλονīα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Ἀπόλυσις.

7. Τρίτη: Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου. Σάζοντος μάρτυρος.

Ἡ Ακολουθία ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν τό προεόρτιον Κοντάκιον «**Ἡ Παρθένος σήμερον καί Θεότοκος...**».

8. Τετάρτη: Τό Γενέθλιον τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Αφ' ἐσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ὁ Προοιμιακός (Ψαλτήριον δέν στιχολογοῦμεν). Εἰς τό «**Κύριε ἐκέκραξα...**» ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά κατά σειράν στιχηρά Ιδιόμελα. «**Δόξα Πατρί.. Καί νῦν...Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς...**». Εἰσοδος, τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Αναγνώσματα. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετά τοῦ Δοξαστικοῦ «**Δεῦτε ἀπαντες πιστοί...**». Τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς καί Ἀπόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν καί ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τόν Έσπερινόν). Μετά τόν Έξάψαλμον, εἰς τό «**Θεός Κύριος**» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Έσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα, ὁ Πολυέλαιος, οἱ Αναβαθμοί καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού, ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες οἱ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι «**Ἀνοίξω τό στόμα μου...**²» καί ψάλλο-

² Ἐν τοῖς Τυπικοῖς ὁρίζονται Καταβασίαι «**Σταυρόν χαράξας Μωσῆς...**». Θεωροῦμεν τοῦτον ἀτοπον, διότι καθ' ὅλας τάς κυρίας Θεομητορικάς ἑορτάς ψάλλονται ίδιάζουσαι Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου. Εἴ δε λέξῃ τις, ὅτι ἡ παροῦσα ἑορτή εὐρίσκεται ἐντός τῆς περιόδου ἐν τῷ ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τοῦ Σταυροῦ, ἀντιλέγομεν, ὅτι καὶ ἡ ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εύρισκεται ἐντός τῆς αὐτῆς περιόδου πλήν διακόπτονται αἱ Καταβασίαι τοῦ Σταυροῦ καί ψάλλονται αὕται τῆς Κοιμήσεως. Οὕτως, ἡμεῖς διατυποῦμεν ώς νομίζομεν τό προστήκον, σύ δέ ποιησον ώς βούλεσαι. Εἰ δέ ἀκολουθείσης τήν ἐνταῦθα διάταξιν πρόσθες ὅπου ἀρμόζει τήν ίδιάζουσα ἔνδειξιν ώς π.χ. «**Ἀνοίξω τό στόμα μου....καί ἀσω γηθόμενος ταύτης τήν γέννησιν.**», ᾧ «**Τούς σούς ύμνολόγους...** ἐν τῇ σεπτή γεννήσει σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον» κ.λ.π.

μεν τήν θ' Ὡδῆν ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μεθ' ὧν Καταβασία «Ἄπας γηγενής.... τά ίερά γενέθλια τῆς Θεομήτορος καὶ βοάτω...». Τά Έξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἶνοι ώς διαγράφονται εἰς τὸ Μηναῖον καὶ Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Αντί Τυπικῶν εἴθισται νά ψάλλωνται τά καθορισθέντα διά τήν έορτήν Αντίφωνα, ἀτινα ζήτει εἰς τό Μηναῖον ἢ τό Μ. Ωρολόγιον. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ἐν Αγίοις θαυμαστός...». Τό Απολυτίκιον τῆς έορτῆς καὶ τό Κοντάκιον «Ιωακείμ καὶ Ἀννα...». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς έορτῆς. Αντί τοῦ «Ἄξιόν ἔστιν...» ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὡδῆς τοῦ β' κανόνος «Ἀλλότριος τῶν μητέρων ἡ παρθενία...». Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καὶ Απόλυσις.

9.Πέμπτη: Η Σύναξις τῶν δικαίων Θεοπατόρων Ιωακείμ καὶ Ἀννης.

Ἡ Ακολουθία ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

12. Κυριακή: Πρό τῆς Υψώσεως. (Απόδοσις τῶν Γενεθλίων τῆς Θ/κοῦ). Αὐτονόμου ιερού.

‘Ηχος πλ.β', Έωθινόν Δ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 4 Άναστάσιμα καὶ 6 έορτῆς. «Δόξα Πατρί ... Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς...», «Καὶ νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς Ιλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας «Ο Κύριος ἐβασίλευσεν...». Εἰς τά Απόστιχα, τά Άναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρό...Καὶ νῦν..Εἰ καὶ θείω βουλήματι» (τό Δοξαστικόν τῶν Κεκραγαρίων τῆς ήμέρας). Απολυτίκια, τό Άναστάσιμον «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.. Δεῦτε ἄπαντες πιστοί...» Απολυτίκια, τό Άναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τῆς έορτῆς «Καὶ νῦν...» καὶ πάλιν τῆς έορτῆς. Εἴτα ἡ Απόλυσις. Εἰς τό Απόδειπνον ἀναγινώσκεται ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν...», αὐθίς Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον τῆς έορτῆς, κ.λ.π. Μετά τόν Έξάφαλμος εἰς τό «Θεός Κύριος» Απολυτίκια ώς εἰς τόν Εσπερινόν. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἄμωμος, καὶ τά Άναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν ἀντί δέ Θεοτοκίων τά τῆς έορτῆς Καθίσματα. Εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ὁ Άναστάσιμος, καὶ οἱ τῆς έορτῆς. Κα-

ταβασίαι «Σταυρόν χαράξας Μωσῆς...», καί ψάλομεν τὴν θ' Ὡδή τῆς ἑορτῆς. Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ἐν συνεχείᾳ ἔξαποστειλά-
ρια, τό Αναστάσιμον καί τό τῆς ἑορτῆς. Εἰς τούς Αἴνους 4 Αναστάσιμα
στιχηρά καί 4 ἑορτῆς. «Δόξα Πατρί...Αὕτη ἡμέρα Κυρίου...», «Καί
νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Αναστάς
ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τὴν Θ.Λειτουργίαν: Αντί τῶν Τυπικά καί Μακαρισμῶν τά Αντίφωνα
τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό Αναστάς ἐκ νε-
κρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ
καί τό Κοντάκιον «Ιωακείμ καί Ἄννα...». Τοισάγιον, Απόστολος καί Εὐ-
αγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρό τῆς Υψώσεως. «Εἰς τό ἔξαιρέτως...
Ἀλλότριον τῶν μητέρων...» Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου...Ἀλληλού-
ϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Ἀπόλυσις.

13.Δευτέρα: Προεόρτια τῆς Υψώσεως τοῦ Τ.Σταυροῦ. Ανάμνησις τῶν έγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Αναστάσεως. Κορνηλίου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐν τῇ Θ. Λει-
τουργία Κοντάκιον τῶν Εγκαινίων «Οὐρανός πολύφωτος...». Κοινωνι-
κόν «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καί τόπον σκηνώματος δό-
ξης σου. Ἀλληλούϊα», τά λοιπά τῆς θ. Λειτουργίας καί Ἀπόλυσις.

14.Τοίτη: Η Παγκόσμιος Υψωσις τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιού Σταυροῦ.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ὁ Προοιμιακός (Ψαλτήριον δέν
στιχολογοῦμεν). Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 8³ καί ψάλλο-
μεν τά 3 στιχηρά «Σταυρός ἀνυψώμενος...» δευτεροῦντες αὐτά, λαμ-
βάνομεν δέ καί ἐκ τοῦ μικροῦ ἐσπερινοῦ 2 στιχηρά. «Δόξα Πατρί ... Καί
νῦν.. Δεῦτε ἀπαντα...». Εἰσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καί τά Αναγνώσματα. Τά Απόστιχα μετά τοῦ «Δόξα Πατρί...Καί
νῦν..» ως ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Τό Απολυτίκιον τρίς, καί ἡ Απόλυσις
«...ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός...».

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν καί ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλλῃ εἰς τόν Εσπερι-
νόν). Μετά τόν Εξάφαλμον, εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Απολυτίκιον ἐκ
τοίτου. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα, ὁ Πολυέλαιος, οἱ Αναβαθμοί καί
τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού, ως ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Τό «Ανάστασις

³ Τελουμένης ἀγρυπνίας ίστωμεν ἐν τῷ Μ. Εσπερινῷ στίχους 6 καί ψάλλομεν
καθώς ὁρίζει τό Μηναῖον.

Χριστοῦ θεασάμενοι...», ό Ν' Ψαλμός χῦμα, κ.λ.π. Είτα ψάλλεται ό Κανών τοῦ Μηναίου μετά τῶν Καταβασιῶν εἰς τό τέλος ἐκάστης Ωδῆς. Μετά τήν η' Ωδήν «Τήν Θεοτόκον καὶ μητέραν...» καὶ ψάλλομεν τήν θ' ἀμφοτέρων τῶν Ωδῶν ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ. Αὗθις, αἱ δύο Καταβασίαι «Μυστικός εἰ Θεοτόκε....» καὶ «Ο διά βρώσεως...». Τά Ἐξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἴνοι ώς ὁρίζονται εἰς τό Μηναῖον καὶ Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τό τέλος τῆς Δοξολογίας τό Ασματικόν «Ἄγιος ὁ Θεός...» ἐνῷ εἰσοδεύει ὁ Ιερεύς τόν Τίμιος Σταυρός καὶ ποιεῖται ἡ Ὅψωσις ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Αντί Τυπικῶν εἴθισται νά ψάλλωνται τά καθορισθέντα διά τήν ἔօρτήν Αντίφωνα, ἀτινα ζήτει εἰς τό Μηναῖον ἡ Μ. Ωρολόγιον. Εἰσοδικόν «Ὕψουτε Κύριον τόν Θεόν ἡμᾶν, καὶ προσκυνεῖται τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἀγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς....ό σαρκί σταυρωθείς...». Τό Απολυτίκιον καὶ τό Κοντάκιον «Ο Υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...». Αντί Τρισαγίου «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τά ὁρίζόμενα. Αντί τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν...» ό Εἰρημός τοῦ α' κανόνος τῆς θ' Ωδῆς «Μυστικός εἰ Θεοτόκε...». Κοινωνικόν «Ἐσημειώθῃ ἐφ' ὑμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε. Άλληλούϊα...», ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...», τό «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...», «Ἐῇ τό ὄνομα Κυρίου...» καὶ Απόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Κατά τήν σεβάσμιον ταύτην ἡμέραν ώς φέρονσα τά ἵσα τῆς Αγίας καὶ Μεγ. Παρασκευῆς τελοῦμεν τελείαν νηστείαν.

Τήν αὐτήν ἐσπέραν: Μετά τήν θ', ό Προοιμιακός τό ἐνδιάτακτον ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά ὁρίζόμενα ἐν τῷ Μηναίῳ μεθέορτα μετά τοῦ ἀγίου Νικήτα. Εἰς τό «Καὶ νῦν..» ποιοῦμεν Εἰσοδον. Τό «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον «Ο Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν ἐποίησεν» τοίς μετά τῶν στίχων α) «Ἐν ἐξόδῳ Ἱσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου» καὶ β) «Η θάλασσα εἰδε καὶ ἔφυγεν.». Τά Απόστιχα καὶ τά λοιπά τοῦ Εσπερινοῦ ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Απολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ δίς καὶ Απόλυσις.

16. Πέμπτη: Τῆς ἀγίας μεγαλομάρτ. καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Ἡ Ακολουθία τῆς Αγίας μετά τῶν μεθεόρτων τοῦ Τ. Σταυροῦ ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐάν θέλης ἔοδτάσαι τήν μνήμη τῆς Αγίας ποίησον Εἰσοδον ἐν τῷ Εσπερινῷ. Ἐν τῷ Ὁρθρῷ ψάλλε Πολυέλαιον μέ ἐκλογήν εἰς Μάρτυραν. Μετά τόν Πολυέλαιον τά Καθίσματα τῆς γ' Ωδῆς, τά πρῶτα Αντίφωνα

τοῦ δ' ἥχου καὶ Προκείμενον «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ...» μέ στίχον «Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον». Εὐαγγέλιον Σαββάτου τῆς 17ης ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου. Ο Ν' Ψαλμός «Δόξα Πατρί...Ταῖς τῆς Αθληφόρου.... Καὶ νῦν..Ταῖς τῆς Θεοτόκου..» καὶ τό Ίδιόμελον «Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος...» (τό Δοξαστικόν τῶν Αἰνων). Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Αγίας. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας...» καὶ στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τά Έξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἴνοι ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ. «Δόξα Πατρί...Σήμερον χοροί...» (τό Δοξαστικόν τῶν Αποστίχων), «Καὶ νῦν..Σήμερον ώς ἀληθῶς...», αὕθις Δοξολογία μεγάλη καὶ τό Απολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Αντί Τυπικῶν ψάλλονται τά Ἀντίφωνα τῆς ἔορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό σαρκί σταυρωθείς...». Τό Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος τῆς ιστ' Κυριακῆς μέ Προκείμενον «Θαυμαστός ὁ Θεός...» καὶ στίχον «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν». Εὐαγγέλιον τό τῆς Δευτέρας τῆς δ' ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» τό «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον..» τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καὶ Ἀπόλυτις.

17. Παρασκευή: Σοφίας μεγαλομ. καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ελπίδος καὶ Αγάπης.

Ἡ ἀκολουθία τῶν Αγίων μετά τῶν μεθεόρτων τοῦ Τ. Σταυροῦ ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ. Έάν θέλησις ἔορτᾶσαι τήν μνήμην τῶν Αγίων (καὶ δέν ὑπάρχει ίδιαιτέρα φυλλάδα) ὅρα ἀνωτέρω εἰς τήν 16^{ην} τοῦ μηνός καὶ ποίησον καθώς ὅρίζεται ἐκεῖ.

18. Σάββατον: Μετά τὴν Υψωσιν τοῦ Τ. Σταυροῦ. Εύμενίου ἔπισκ. Γορτύνης. Αριάδνης μάρτ.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ήμέρας ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σάββατον μετά τήν Υψωσιν τοῦ Τ. Σταυροῦ.

19. Κυριακή: Μετά τὴν Υψωσιν. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδωνος μαρτ. Ἡχος βαρύς, Ἐωθινόν Ε'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ήραν, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα καὶ τά 3 μεθέορτα τῆς ήμέρας «Ω τοῦ παραδόξου...» κ.λ.π. δευτεροῦντος τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί ...Η φωνή τοῦ προφήτου σου...», «Καὶ νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό

Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί...Καί νῦν..Ο τετραπέρατος κόσμος...». Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον «Δόξα Πατρί...Καί νῦν..» τῆς ἔορτῆς, καί ἡ Απόλυσις.

Εἰς τό Απόδειπνον ἀναγινώσκεται ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..», αὖθις Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον τῆς ἔορτῆς, κ.λ.π. Μετά τόν Ἐξάφαλμος εἰς τό «Θεός Κύριος» Απολυτίκια τό Αναστάσιμον (δίς) καί τό τῆς ἔορτῆς ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καί τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν ἀντί δέ Θεοτοκίων τά μεθέορτα Καθίσματα τῆς ἡμέρας. Είτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Ύπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ὁ Αναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος καί ὁ τῆς ἔορτῆς. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας Μωσῆς...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Άγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καί τό τῆς ἔορτῆς. Εἰς τούς Αἴνους 4 Αναστάσιμα στιχηρά καί τά 3 μεθέορτα τά τῶν ἀποστίχων τῆς ἡμέρας «Τλην φθοροποιόν...» μετά τῶν στίχων (Τό Δοξαστικόν «Δεῦτε χαρμονικῶς...» ὡς στιχηρόν). «Δόξα Πατρί ..» τό Ἑωθινόν, «Καί νῦν....Υπερενυλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος....».

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Ἀντί τῶν Τυπικά καί Μακαρισμῶν τά Αντίφωνα τῆς ἔορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...οἱ Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῆς ἔορτῆς, τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Ο ύψωθείς...». Τρισάγιον, Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετά τήν Υψωσιν. Κοινωνικόν «Αἰνεῖται τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.

21. Τοίτη. Απόδοσις τῆς Υψώσεως τοῦ Τιμ. Σταυροῦ. Αποστόλου Κορδάτου.

Ο Ἐσπερινός, Ὁρθρος καί ἡ Θ. Λειτουργία ψάλλονται ώς διατυποῦνται τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἔορτῆς, ἐξαιρουμένων τῶν Αναγνωσμάτων καί τῆς Λιτῆς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, καθώς καί τοῦ Πολυελαίου ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν, Απόστολος (Τοίτη τῆς 17^{ης} ἔβδ.) καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τοίτη α' Λουκᾶ). Ο Κανών τοῦ Αγίου Κορδάτου συμψάλλεται τῇ ἐπαύριον μετά τῆς τοῦ Αγίου Φωκᾶ.

23. Πέμπτη. Η Σύλληψις τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ό Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστῶμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά 3 στιχηρά «Ιερατεύων ὁ θεῖος...» δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί ..», «Καί νῦν..» ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Τά Απόστιχα ώς ὄριζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Τό Απολυτίκιον τοῦ Προδρόμου «Δόξα Πατρί .. Καί νῦν..Τό ἀπ' αἰώνος ἀπόκρυφον» καὶ ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωῒαν: Τό Μεσονυκτικόν καὶ ό Έξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Έσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα, ό Ν' Ψαλμός καὶ οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου (ό Παρακλητικός) καὶ τοῦ Προδρόμου. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου...» μετά τῆς χαρακτηριστικῆς ἀντικαταστάσεως τῆς περιόδου ὅπου δή, καὶ στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τά Έξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἶνοι ώς διαγράφονται εἰς τό Μηναίον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Απολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τῆς γ' καὶ στ' Ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Προδρόμου. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...», Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τά ὄριζόμενα. Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...» τό «Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καὶ Απόλυσις.

24. Παρασκευή. Θέκλης τῆς πρωτομάρτ. καὶ Ισαποστόλου. Σύναξις τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης.

Η Ακολουθία τῆς Αγίας ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ δέ βούλῃ ἔορτᾶσαι τό ἐν Κυθήροις θαῦμα ἀνάτρεξον εἰς ἐκδοθεῖσαν φυλλάδαν.

26. Κυριακή: 1^η Λουκᾶ. Η Μετάστασις τοῦ Αποστ. καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου.

«Ηχος πλ.δ', Έωθινόν Στ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ό Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον (ὅλον τό Κάθισμα). Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 4 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί ...» τοῦ Εὐαγγελ. «Τόν νίόν τῆς βροντῆς...», «Καί νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς

ιλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ήμέρας καί τά Ἀναγνώσματα. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «*Δόξα Πατρί...*» τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, «*Καὶ νῦν...Ο ποιητής καί Λυτρωτής μου...*». (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Ἀπολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον «*Δόξα Πατρί...*» τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, «*Καὶ νῦν...*» τό όμόηχον Δογματικόν Θεοτοκίον καί ἡ Ἀπόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν καί ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τόν Εσπερινόν). τά Τριαδικά «*Ἄξιον ἐστιν...*», αὖθις Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἐκτενής καί Ἀπόλυσις. Μετά τόν Εξάψαλμον εἰς τό «*Θεός Κύριος*» Ἀπολυτίκια ώς ἐν τῷ Εσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν πρῶτον τό Ἀναστάσιμον, «*Δόξα Πατρί...*» τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Καὶ νῦν...*» τό μετά τοῦτο Θεοτοκίον. Ο Πολυέλαιος, εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Εωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ωδήν, Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα αὖθις δέ τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' στ' Ωδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τό Συναξάριον τῆς ήμέρας. Καταβασίαι «*Άνοιξω τό στόμα μου...*», καί στιχολογοῦμεν «*Τήν Τιμιωτέραν...*». Τό «*Άγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν*» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Ἀναστάσιμον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους 4 Ἀναστάσιμα στιχηρά καί τά 4 ἐκ τοῦ Μηναίου μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα, α) «*Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...*» καί β) «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...*». «*Δόξα Πατρί...*» τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «*Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις*», Δοξολογία μεγάλη καί τό «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...*».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, τοῦ Ἡχου 4 καί ἐκ τῆς γ' Ωδῆς τοῦ εὐαγγελιστοῦ 4. Εἰσοδικόν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν.....ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...*». Ἀπολυτίκια τό Ἀναστάσιμον, τοῦ εὐαγγελιστοῦ, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν...*». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν...*». Κοινωνικόν «*Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...Αλληλούϊά.*», τό «*Εἴδομεν τό φῶς...*», «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...*» καί Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν. Η ήμέρα ἔχει ώρας 11 και ή νύξ ώρας 13.

- Παρασκευή: Τῆς ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου. Σύναξις Θεοτόκου «Γοργοϋπηκόου». Αποστόλου Ανανίου. Οσίου Ρωμανοῦ τοῦ Μελαδοῦ.**

Η ἀκολουθία ψάλλεται καθώς ὁρίζεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴ που ἔορτάζεται ή Άγια Σκέπη ἢ η Σύναξις τῆς Θεοτόκου τῆς «Γοργοϋπηκόου» ἢ ἀκολουθία τῆς ήμέρας ἐν τῷ Αποδείπνῳ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Τήν ἀνάμνησιν τῆς Αγ. Σκέπης τῆς Θεοτόκου, πανηγυρίζοντες τινες ἐκ μεταθέσεως τήν 15ην/28ην τοῦ παρόντος μηνός ἐν ᾧ ἔορτάζεται καὶ ή ἐθνική ἔορτή. Τήν Ακολουθίαν ταύτης ζήτησον εἰς ἐκδοθεῖσαν φυλλάδαν.

- 3. Κυριακή: 2α Λουκᾶ. Διονυσίου τοῦ Αρεοπαγίτου, Ιωάννου τοῦ Χοζεβίτου ἐπισκ. Καισαρείας.**

‘**Ηχος α', Εωθινόν Ζ'.**

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «**Κύριε ἐκέκραξα...**» ἵστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Αναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 τοῦ ἀγίου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «**Δόξα Πατρί...**» τοῦ ἀγίου «**Δεῦτε συμφώνως...**», «**Καί νῦν...**» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «**Φῶς ἵλαρόν...**» καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά «**Δόξα Πατρί...**» τοῦ ἀγίου «**Τῆς οὐρανίου γνώσεως...**», «**Καί νῦν...Νεῦσον παρακλήσεσι...**» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον «**Δόξα Πατρί...**» τοῦ ἀγίου, «**Καί νῦν...**» τό ὄμοηχον Δογματικόν Θεοτοκίον καὶ ή Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ο Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «**Ἄξιον ἐστιν...**», αὖθις Τρισάγιον, ή Υπακοή τοῦ Ἡχου κ.λ.π. Μετά τόν Εξάφαλμον εἰς τό «**Θεός Κύριος**» τά Απολυτίκια ώς ἔχθες. Τό Ψαλτήριον, ο Ἄμωμος, καὶ τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Είτα τά Εὐλογητάρια, ή Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Εωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ὁδήν τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου πρό δέ αὐτῶν τό Κοντάκιον καὶ ο Οἶκος τοῦ ἀγίου. Αφ' στ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ ο Οἶκος τά Αναστάσιμα καὶ τό Συναξάριον τῆς ήμέρας. Καταβασίαι «**Ανοίξω τό στόμα μου...**», καὶ στιχολογοῦμεν «**Τήν Τιμιωτέραν...**». Τό «**Ἄ-**

γιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Άναστάσιμον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα Άναστάσιμα στιχηρά. «Δόξα Πατρί...» τό Έωθινόν «Καί νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τοῦ Ἡχου. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσαμεν.....ό Άναστάς ἐκ νεκρῶν...». Ἀπολυτίκια τό Άναστάσιμον, τοῦ Αγίου, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Απόστολος (18η) καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἔστιν..». Κοινωνικόν «Αἶνεῖται τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.Ἀλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.

6. Τετάρτη: Αγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἡ Ακολουθία τοῦ Αποστόλου ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τόν Έσπερινόν «Καί νῦν....Τίς μή μακαρίσει σε...» καί ποιοῦμεν Εἰσοδος. Εἰς τά Απόστιχα «Καί νῦν....Θεοτόκε, σύ ἡ ἅμπελος ... μετά τοῦ Αποστόλου...». Εἰς τόν Όρθον, μετά τήν α' Στιχολογίαν τό Κάθισμα τῆς γ' Ωδῆς καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τοῦ Όρθον.

10. Κυριακή: 3η Λουκᾶ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτ. Τῶν 26 Ζωγραφίτων ὄσιοι.

Ἡχος β', Έωθινόν Η'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Όραν, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 6 Άναστάσιμα στιχηρά καί τά 3 τοῦ ἀγίου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί...» τῶν ἀγίων «Τῇ φιλαδελφίᾳ...», «Καί νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Άναστάσιμα στιχηρά «Δόξα Πατρί ...» τῶν ἀγίων «Τῷ τῆς Τριάδος...», «Καί νῦν...Νεῦσον παρακλήσει...» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Άναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τῶν Ἀγίων, «Καί νῦν...» τό όμοηχον Δογματικόν Θεοτοκίον καί ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν..», αὕθις Τρισάγιον, ἡ Υπακοή τοῦ Ἡχου κ.λ.π. Μετά τόν Έξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ώς ἐχθές. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καί τά Άναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς

καί τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ωδήν τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου πρό δέ αὐτῶν τό Κοντάκιον καί ό Οἶκος τοῦ ἀγίου. Αφ' στ' Ωδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος τά Αναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Ἄγιος Κύριος ό Θεός ἡμῶν» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα Αναστάσιμα στιχηρά. «Δόξα Πατρί...» τό Ἐωθινόν «Καί νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Σὴμερον σωτηρία...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τοῦ Ἡχου. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν.....ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τοῦ Αγίου, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Απόστολος (19^η) καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἔστιν..». Κοινωνικόν «Αἰνεῖται τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.», τό «Εἰδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Ἀπόλυσις.

17. Κυρος: 4η Λουκᾶ. Τῶν Αγ. Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκ. Συνόδου. Προφ. Ωσηέ. Ανδρέου «τοῦ ἐν Κρίσει».

‘Ηχος γ', Ἐωθινόν Θ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ωραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ό Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 4 Αναστάσιμα καί τά 6 Προσόμοια τῶν Αγ. Πατέρων. «Δόξα Πατρί .. Τάς Μυστικάς σήμερον...», «Καί νῦν...» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσόδος τό «Φῶς Ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Αναγνώσματα. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά. «Δόξα Πατρί.. Τήν ἐτήσιον μνήμην...», «Καί νῦν...Νεῦσον παρακλήσεσι...». Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον, τῶν Αγ. Πατέρων μετά τοῦ Θεοτοκίου καί Ἀπόλυσις. Εἰς τό Απόδειπνον οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, ό Τριαδικός κανών, αὐθις «Δόξα Πατρί .. Αποστολικῶν παραδόσεων...», «Καί νῦν...Θεοτόκε ἡ προστασία...» καί τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν..». Τό Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον τῶν Αγ. Πατέρων «Υπερδεδοξασμένος εἰ...», κ.λ.π. Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, ό Ἀμωμος, καί τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ

τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ τῶν Ἀγ. Πατέρων. Μετά τὴν γ' Ωδήν, τὸ Αναστάτιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἰκος καὶ αὖθις τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγ. Πατέρων μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τὴν στ' Ωδήν, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἰκος Ἀγ. Πατέρων, τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ύπόμνημα τῶν Ἀγ. Πατέρων. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου...», καὶ στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν..» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάτιμον καὶ τό τῶν Ἀγ. Πατέρων μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους ψάλλομεν 4 Αναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 προσόμοια τῶν Ἀγ. Πατέρων «Ολην συγκροτήσαντες...» δευτεροῦντες τό πρῶτον μετά τῶν στίχων εἰς τά δύο τελευταῖα. «Δόξα Πατρί...Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορός», «Καὶ νῦν....Τηρευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί τοῦ ἥχου 4 καὶ ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τοῦ κανόνος Ἀγ. Πατέρων 4. Μετά τήν Εἰσοδον, Ἀπολυτίκια τό Αναστάτιμον, τῶν Ἀγ. Πατέρων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τῶν Ἀγ. Πατέρων καὶ Εὐαγγέλιον ἡ Δ' Κυριακή τοῦ Λουκᾶ. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἔστιν..». Κοινωνικόν «Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καὶ Ἀπόλυσις.

18. Δευτέρα: Τοῦ Ἁγίου Αποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Ἡ Ακολουθία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται κατά τήν τοῦ Μηναίου διάταξιν. Εἰ δέ βούλη ἔօρτασαι τήν μνήμην αὐτοῦ, εἰς τόν Ἐσπερινόν ποίησον Εἰσοδον μέ «Καὶ νῦν...Τίς μή μακαρίσει σε» (ζήτει Σαββάτον ἐσπέρας τοῦ πλ. β' Ἡχου), εἰς δέ τόν Ὁρθον ψάλλε Καταβασίας «Ἄνοιξω τό οιόμα μου...».

20. Τετάρτη: Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, ὁσίων Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ, Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος.

Ἡ Ακολουθία τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου ψάλλεται κατά τήν τοῦ Μηναίου διάταξιν ἡ ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας φυλλάδας. Ὄπου ἔօρταζεται ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ἡ ἡ Ὁσία Ματρώνα συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτῶν μετά τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου μέ Δοξαστικά, Ἀπόστιχα, Πολυέλαιον, Αἴνους, Απόστολον καὶ Εὐαγγέλια (Ὀρθρον καὶ Λειτουργίας) τοῦ ἔօρταζομένου Ἁγίου.

24. Κυριακή: 6^η Λουκᾶ. Αρέθα μεγαλομ. καί τῶν σύν αὐτῷ. Σεβαστιανῆς μάρτ.**'Ηχος δ', Έωθινόν Ι'.**

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ό Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «**Κύριε ἐκέκραξα...**» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 6 Άναστασιμα στιχηρά καί τά 3 τοῦ ἀγίου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «**Δόξα Πατρί ...**» τοῦ ἀγίου «**Ἄσματικῶς τόν ποιμενάρχην...**», «**Καί νῦν..**» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «**Φῶς ἵλαρόν...**» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Άναστασιμα στιχηρά «**Δόξα Πατρί ...**» τοῦ ἀγίου «**Τήν πονηράν καί ἄπιστον...**», «**Καί νῦν...Ἀνυμφευτε Παρθένε...**» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Άναστασιμον «**Δόξα Πατρί...**» τοῦ Αγίου, «**Καί νῦν...**» τό όμοηχον Δογματικόν Θεοτοκίον καί ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «**Ἄγιον ἐστιν..**», αὖθις Τρισάγιον, ἡ Ύπακοή τοῦ Ἅχου κ.λ.π. Μετά τόν Ἐξάφαλμον εἰς τό «**Θεός Κύριος**» τά Απολυτίκια ώς ἔχθες. Τό Ψαλτήριον, ό Ἀμωμος, καί τά Άναστασιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Ύπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καί τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ὁδήν τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου πρό δέ αὐτῶν τό Κοντάκιον καί ό Οἶκος τοῦ ἀγίου. Αφ' στ' Ὁδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος τά Άναστασιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι «**Ἄνοιξω τό στόμα μου...**», καί στιχολογοῦμεν «**Τήν Τιμιωτέραν...**». Τό «**Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ήμῶν**» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Άναστασιμον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα Άναστασιμα στιχηρά. «**Δόξα Πατρί...**» τό Έωθινόν «**Καί νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις**», Δοξολογία μεγάλη καί τό «**Σήμερον σωτηρία...**».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τοῦ Ἅχου. Εἰσοδικόν «**Δεῦτε προσκυνήσωμεν.....ό Άναστάς ἐκ νεκρῶν...**». Απολυτίκια τό Άναστασιμον, τοῦ Αγίου, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «**Προστασία τῶν Χριστιανῶν...**». Απόστολος (21^η) καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «**Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..**». Κοινωνικόν «**Αἰνεῖται τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.**», τό «**Εἴδομεν τό φῶς...**», «**Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..**» καί Απόλυσις.

26. Τοίτη: Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου. Ανάμνησις τοῦ γενομένου ἐν Κων/πόλει μεγάλου σεισμοῦ.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ήραν, ό Προοιμιακός. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα στιχηρά τοῦ Αγίου. «Δόξα Πατρί ...Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς», «Καὶ νῦν..Παναγία Δέσποινα...». Εἴσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τά Αναγνώσματα. Τά Απόστιχα ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Τό Απολυτίκιον τοῦ Αγίου, «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..» ἀντί Θεοτοκίου τοῦ Σεισμοῦ, καὶ ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου, ἡ Λιτή τοῦ Αγίου (ἄν δέν ἐψάλλῃ εἰς τόν Εσπερινόν) κ.λ.π. Εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Απολυτίκια τοῦ Αγίου (δίς), καὶ τοῦ Σεισμοῦ (ἀπαξ). Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ό Πολυέλαιος, τά Αντίφωνα καὶ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Όρθρου. Οἱ Κανόνες ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ (στῖχος εἰς τόν τοῦ Σεισμοῦ «Δόξα σοι ό Θεός ἡμῶν, δόξα σοι). Αἱ Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», καὶ στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τά Έξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἶνοι ώς ὁρίζονται εἰς τό Μηναίον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Απολυτίκιον τοῦ Αγίου.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί εἰς 8 ἐκ τῆς γ' Ωδῆς τοῦ Σεισμοῦ 4 καὶ ἐκ τῆς στ' τοῦ α' Κανόνος τοῦ Αγίου 4. Μετά τήν Εἴσοδον, Απολυτίκια τοῦ Σεισμοῦ καὶ τοῦ Αγίου, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Αγίου. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον....Ἀλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό σονομα Κυρίου..» καὶ Απόλυσις.

31. Κυρος: 5^η Λουκ.Στάχεως, Απελλή, Αμπλία, Ούρβανον, Ναρκίσσου & Αριστοβούλου ἐκ τῶν Ο' Αποστ. Έπιμάχου μάρτυρος.

‘Ηχος πλ.α', Έωθινόν ΙΑ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ήραν, ό Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 7 Αναστάσιμα στιχηρά καὶ 3 ἐκ τοῦ Μηναίου. «Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά. Απολυτίκια, τό Αναστά-

σιμον «Δόξα Πατρί... Καί νῦν...» τό μετά τοῦτο Θεοτοκίον καί ἡ Ἀπόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..», αὗθις Τρισάγιον, ἡ Υπακοή τοῦ Ἡχου κ.λ.π. Μετά τόν Ἐξάφαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Αναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς καί τό Θεοτοκίον ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἄμωμος, καί τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἴτα τά Εύλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καί τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ωδήν τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου πρό δέ αὐτῶν τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῶν ἀποστόλων. Άφ' στ' Ωδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος τά Αναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ήμέρας. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ήμῶν» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα Αναστάσιμα στιχηρά. «Δόξα Πατρί...» τό Ἐωθινόν «Καί νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τοῦ Ἡχου. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν.....ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Ἀπολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῶν ἀγίων τῆς ήμέρας, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Απόστολος (22η) καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Αἴνεῖται τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.», τό «Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Ἀπόλυσις.

MHN ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Έχων ήμέρας τριάκοντα. Η ήμέρα ἔχει ώρας 10 καί ή νύξ ώρας 14.

1. Δευτέρα: Τῶν Αγίων Αναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ασιατῶν.

Ἡ Ακολουθία τῶν Αγίων ψάλλεται κατά τήν τοῦ Μηναίου διάταξιν. Εἰ δέ βούλη ἐօρτᾶσαι τήν μνήμην αὐτῶν, εἰς τόν Έσπερινόν ποίησον Εἴσοδον μέ «Καί νῦν...Τίς μή μακαρίσει σε» (ζήτει τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας τοῦ πλ. β' Ἡχου). Εἰς τόν Ὁρθον, ψάλλε Καθίσματα τά τῆς 1ης Ιουλίου. Καταβασίας «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν, Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...», Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τά τῆς 1ης Ιουλίου.

7. Κυρ: 7^η Λουκ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33ων μαρτύρων. Όσίου Λαζάρου τοῦ θαυματουργοῦ.

΄Ηχος πλ.β', Έωθινόν Α'.

Αφ' Έσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 6 Αναστάσιμα στιχηρά καί τά 3 τοῦ ὁσίου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί ...» τοῦ ὁσίου «Οσιε πάτερ οὐκ ἔδωκας...», «Καί νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς ίλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά «Δόξα Πατρί ...» τοῦ ὁσίου «Οσιε πάτερ εἰς πᾶσαν...», «Καί νῦν...Ο ποιητής καί Λυτρωτής μου...» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τοῦ ὁσίου, «Καί νῦν...» τό ὄμοηχον Δογματικόν Θεοτοκίον καί ή Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ο Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν.», αὖθις Τρισάγιον, ή Υπακοή τοῦ Ἡχου κ.λ.π. Μετά τόν Έξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ώς ἔχθες. Τό Ψαλτήριον, ο Ἀμωμος, καί τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Είτα τά Εὐλογητάρια, ή Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἀπασα ή τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ο Αναστάσιμος, καί οι τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ωδήν τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου πρό δέ αὐτῶν τό Κοντάκιον καί ο Οἶκος τοῦ ὁσίου. Αφ' στ' Ωδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος τά Αναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ήμέρας. Καταβασίαι

«Ανοίξω τό στόμα μου...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν 5 Αναστάσιμα στιχηρά καί τά 3 τοῦ Μηναίου μετά στίχων εἰς τά δύο τελευταῖα α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὄσιον αὐτοῦ» καί β) «Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον». «Δόξα Πατρί...» τό Έωθινόν «Καί νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τοῦ Ἡχου 4 καί ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ὄσιου 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν.....ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῶν ἀγίων τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Απόστολος (23η) καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν...». Κοινωνικόν «Αἴνειται τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.

8. Δευτέρα: Η Σύναξις τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ὁ Προοιμιακός (Ψαλτήριον δέν στιχολογοῦμεν). Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα στιχηρά τῶν Αρχιστρατήγων. «Δόξα Πατρί ...», «Καί νῦν....» ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καί τά Αναγνώσματα. Τά Απόστιχα μετά τοῦ «Δόξα Πατρί...Καί νῦν..» ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Τό Απολυτίκιον τῶν Ασωμάτων, «Δόξα Πατρί...Καί νῦν..» Θεοτοκίον, καί ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν, ἡ Λιτή τοῦ Αρχαγγέλων (ἄν δέν ἐψάλλῃ εἰς τόν Εσπερινόν) κ.λ.π. Ὁ Εξάφαλμον. Εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Απολυτίκια τῶν Αρχαγγέλων (δίς), καί τό Θεοτοκίον (ἄπαξ). Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ὁ Πολυέλαιος, τά Αντίφωνα καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού. Οἱ Κανόνες ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ. Αἱ Καταβασίαι «Ανοίξω τό στόμα μου...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τά Ἐξαποστειλάρια καί οἱ Αἴνοι ώς ὁρίζονται εἰς τό Μηναίον, Δοξολογία Μεγάλη καί τό Απολυτίκιον τοῦ Αρχαγγέλων.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8 ἐκ τῆς γ' Ωδῆς τοῦ α' Κανόνος 4, καί ἐκ τῆς στ' τοῦ β' Κανόνος 4. Μετά τήν Εἴσοδον, Τό Απολυτίκιον τῶν Ασωμάτων, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντά-

κιον τῶν Εἰσοδίων «Ο καθαρότατος Ναός...». Ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀσωμάτων. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Ο ποιῶν τούς Αγγέλους....Ἀλληλούϊα.», τὸ «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καὶ Ἀπόλυσις.

13. Σάββατον: Ιωάννου Ἀρχιεπ. Κων/λεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον ἡ α' Στάσις τοῦ Α' Καθίσματος. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστῳμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά 3 στιχηρά «Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα...» δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί ...Ὄσιε τρισμάκαρ», «Καὶ νῦν..Τίς μή μακαρίσει σε...». Εἰσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ήμέρας, καὶ τά Ἀναγνώσματα. Τά Ἀπόστιχα μετά τοῦ «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..» ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Τό Ἀπολυτίκιον μετά τοῦ Θεοτοκίου καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Τὴν πρωῒαν: Τό Μεσονυκτικόν, ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τόν Ἐσπερινόν) καὶ ὁ Εξάψαλμον. Εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Ἀπολυτίκια ώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ὁ Πολυέλαιος, τά Αντίφωνα καὶ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού. Οἱ Κανόνες ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου...», καὶ στιχολογούμεν «Τὴν Τιμιωτέραν..». Τά Ἐξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἶνοι ώς διατυποῦνται εἰς τό Μηναῖον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί εἰς 8 ἐκ τῆς γ' καὶ στ' Ὡδῆς τῶν κανόνων τοῦ Ἅγίου. Μετά τήν Εἰσοδον, Ἀπολυτίκια τοῦ Ἅγίου, τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «Ο καθαρότατος ναός...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Ιεραρχικά. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν....Ἀλληλούϊα.» καὶ τά λοιπά τῆς θ. Λειτουργίας.

14. Κυρ: 8^η Λουκ. Ἀποστόλου Φιλίππου. Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἔξ Υδρας. Ἡχος βαρύς, Ἐωθινόν Β'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστῳμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ 4 τοῦ Ἀποστόλου. «Δόξα Πατρί..Τοῦ μεγάλου Φίλιππε..», «Καὶ νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά

«Δόξα Πατρί..Καταλιπών τά ἐπί γῆς...», « Καὶ νῦν...Ω θαύματος καινοῦ...» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τοῦ Αποστόλου, « Καὶ νῦν...» τό όμοηχον Δογματικόν Θεοτοκίον καί ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωῖαν: Έν τῷ Μεσονυκτικῷ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν..», αὐθις Τρισάγιον, ἡ Υπακοή, κ.λ.π. Μετά τόν Έξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ὅπως εἰς τόν Εσπερινόν. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καί τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καί τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ωδήν Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Αποστόλου, εἴτα τά Καθίσματα. Άφ' στ' Ωδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος τά Αναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ήμέρας. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Άγιος Κύριος ὁ Θεός ήμαν..» καί ἐν συνεχείᾳ Έξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἰνους ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν 4 Αναστάσιμα στιχηρά καί 4 τοῦ Αποστόλου μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα α) «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...» καί β) Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...». «Δόξα Πατρί...» τό Έωθινόν «Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί ἐκ τοῦ Ἡχου 4 καί ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τοῦ Αποστόλου 4. Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τοῦ Αποστόλου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Ο καθαρότατος ναός...». Απόστολος τοῦ ἀγίου καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἔστιν..». Κοινωνικόν «Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλονīα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.

Σημείωσις: Από τῆς αὔριον ἀρχόμεθα σύν Θεῷ τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων.

16. Τρίτη: Αποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Ἡ Ακολουθία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται κατά τήν τοῦ Μηναίου διάταξιν. Εἰ δέ βούλη ἔօρτασαι τήν μνήμην αὐτοῦ, εἰς τόν Εσπερινόν ποίησον Εἰσοδον μέ «Καὶ νῦν...Ο διά σε θεοπάτωρ προφήτης Δαΐδ» (ζήτει Σαββάτου ἐσπέρας τοῦ δ' Ἡχου), εἰς δέ τόν Όρθρον ψάλλε Καταβασίας «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

21. Κυρος: 9η Λουκ. Τά Εισόδια τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

‘Ηχος πλ.δ’, Έωθινόν Γ’.

Αφ’ Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ό Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον (όλον τό Κάθισμα). Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 4 Ἀναστάσιμα στιχηρά καί τά 6 τῆς ἑορτῆς. «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..Μετά τό τεχθῆναι σε...». Εἰσοδος τό «Φῶς Ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα. Εἰς τά Απόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...Σήμερον τά στίφη...». Απολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον «Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...» τῆς ἑορτῆς καί ἡ Απόλυσις.

Τὴν πρωῒαν: Τό Μεσονυκτικόν καί ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τόν Εσπερινόν). Τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..», αὖθις Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἐκτενής καί Απόλυσις. Μετά τόν Έξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» Απολυτίκια τό Ἀναστάσιμον ἄπαξ καί τῆς ἑορτῆς δίς. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν εἰς ἑκάστην στιχολογίαν τά δύο Ἀναστάσιμα, «Καὶ νῦν...» τό τῆς ἑορτῆς. Ό Πολυέλαιος, εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον τῆς ἑορτῆς «Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἵδε...» καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού τῆς ἑορτῆς («Ἀναστάσα Μαριάμ...»), εἴτα τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί ὁ Ν' Ψαλμός χῦμα. «Δόξα Πατρί...Σήμερον ὁ ναός...», «Καὶ νῦν.....» τό αὐτό. Ό στίχος «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ιδιόμελον «Σήμερον ὁ θεοχώρητος...». Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τῆς ἑορτῆς. Μετά τήν γ' Ὡδήν, Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα αὖθις δέ τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου. Αφ’ στ’ Ωδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι «Χριστός γεννᾶται...», καί ψάλλομεν τήν θ’ Ωδήν ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετά τῶν μεγαλυναρίων. Εἰς τό τέλος «Μεγάλυνον ψυχή μου...Μυστήριον ξένον...». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» καί ἐν συνεχείᾳ Έξαποστειλάρια, τό Ἀναστάσιμον καί τά τῆς ἑορτῆς δίς. Εἰς τούς Αἴνους 4 Ἀναστάσιμα στιχηρά καί 4 τῆς ἑορτῆς. «Δόξα Πατρί...Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται...», «Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Άντι τῶν Τυπικῶν τά Άντιφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν.....ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτί-

κια τό Αναστάσιμον, τής έορτῆς καί τό Κοντάκιον «Ο καθαρώτατος Ναός...». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τής έορτῆς. Εἰς τό «Εξαιρέτως...Ἄγγελοι τήν εἰσοδον τῆς Παρθένου...Ως ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ». Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου...Ἀλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Άπόλυσις.

25. Πέμπτη: Απόδοσις τῶν Εἰσοδίων. Μεγαλομάρτ. Αικατερίνης τῆς πανσόφου. Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Αφ' ἐσπέρας: Μετά τήν θ' Ήραν, ό Προοιμιακός καί ή α' Στάσις τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά 3 στιχηρά τοῦ Μ. Ἐσπερινοῦ τῆς έορτῆς «Σήμερον πιστοί χορεύσωμεν...» κ.λ.π. καί τά 3 Προσόμοια τῆς Άγίας. «Δόξα Πατρί ...» τῆς Άγίας, «Καί νῦν...Μετά τό τεχθῆναι σε...». Εἰσοδος· τό Προκείμενον τῆς ήμέρας καί Αναγνώσματα μαρτυρικά (τά τοῦ Αγίου Γεωργίου). Εἰς τά Απόστιχα, τά προσόμοια τῆς έορτῆς μετά τῶν στίχων, «Δόξα Πατρί....Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη...», «Καί νῦν...Σήμερον τά στίφη...». Τό Απολυτίκιον τῆς έορτῆς, τῆς Άγίας καί πάλιν τῆς έορτῆς, καί Άπόλυσις.

Εἰς τό Απόδειπνον ό κανών τοῦ Αγίου Μερκουρίου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν. Μετά τόν Έξάφαλμον, εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ώς εἰς τόν Έσπερινόν. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ, ό Πολυέλαιος (ἐκλογή εἰς μάρτυρα), τά Αντίφωνα καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες οἱ τῆς έορτῆς καί τῆς άγίας. Εἰς τήν στ' Ήρην Κοντάκιον καί ό Οἶκος τῆς Άγίας. Καταβασίαι «Χριστός γεννᾶται...» καί ψάλλομεν τήν θ' Ήρην τῶν κανόνων μετά τῶν Μεγαλυναρίων, μεθ' ής ή Καταβασία «Μεγάλυνον ψυχήν τήν Τιμιωτέραν.... Μυστήριον, ξένον...». Έξαποστειλάρια τῆς έορτῆς, τῆς Άγίας καί πάλιν τῆς έορτῆς. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά τῆς έορτῆς 3 στιχηρά καί 3 τῆς Άγίας. «Δόξα Πατρί....Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη...», «Καί νῦν...Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται...», Δοξολογία Μεγάλη καί τό Απολυτίκιον τῆς έορτῆς.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Αντί τῶν τυπικῶν τά Αντίφωνα τῆς έορτῆς. Κοντάκιον «Ο καθαρότατος Ναός...». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Άγίας. Αντί τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν...» ό Εἰρημός τοῦ α' κανόνος τῆς θ' Ήρης «Ἄγγελοι τήν εἰσοδον τῆς Πανάγιου...Ως ἐμψύχω Θεοῦ ..». Κοινωνικόν

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...», τό «Εἴδομεν τό φῶς...» καί τά λοιπά ἔως τέλους.

**28. Κυρ: 13^η Λουκ. Στεφάνου ὄσιομάρτ. τοῦ ὄμολογητοῦ. Εἰρηνάρχου μάρτυρος.
‘Ηχος α’, Έωθινόν Δ’.**

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ό Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 6 Αναστάσιμα στιχηρά καί τά 3 τοῦ ὄσιου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί ...» τοῦ ὄσιου «Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ...», «Καὶ νῦν...» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά «Δόξα Πατρί ...» τοῦ ὄσιου «Τό κατ'είκόνα τηρήσας...», «Καὶ νῦν... Ανύμφευτε Παρθένε,...» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τοῦ ὄσιου, «Καὶ νῦν...» τό ὄμόηχον Δογματικόν Θεοτοκίον καί ἡ Απόλυτις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν..», αὐθις Τρισάγιον, ἡ Ύπακοή τοῦ Ἡχου κ.λ.π. Μετά τόν Έξαψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ώς ἐχθές. Τό Ψαλτήριον, ό Ἀμωμος, καί τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Ύπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Άναβαθμοι, τό Προκείμενον καί ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ό Αναστάσιμος, καί οἱ τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ὁδήν τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου πρό δέ αὐτῶν τό Κοντάκιον καί ό Οἶκος τοῦ ὄσιου. Αφ' στ' Ὁδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος τά Αναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι «Χριστός γεννᾶται...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Άγιος Κύριος ό Θεός ήμων» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα Αναστάσιμα στιχηρά. «Δόξα Πατρί...» τό Έωθινόν «Καὶ νῦν....Ύπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τοῦ Ἡχου 4 καί ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ὄσιου 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν.....ο Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῶν ἀγίων τῆς ἡμέρας, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Η Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...». Απόστολος (26η) καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυ-

οιακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Αἰνεῖται τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.Ἀλληλούϊα.», τό «Εἰδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καὶ Ἀπόλυσις.

30.Τοίτη: Αποστόλου Ανδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Φρουρεντίου ἀρχιεπ. καὶ φωτιστοῦ τῆς Ἰνδίας.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν. Η ήμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15.

4. Σάββατον: Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος, Όσίου Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

΄Η Άκολουθία ψάλλεται κατά τήν τοῦ Μηναίου διάταξιν. Εἰ θέλης ἑορτᾶσαι τούς Άγίους:

Αφ' Εσπέρας: Ή α' Στάσις τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Μετά δέ τό Δοξαστικόν, ψάλλε «Καὶ νῦν..Τίς μή μακαρίσει σε...» καί ποίησον Εἴσοδον. Ανάγνωσθι καί Προφητείας α' καὶ β' μαρτυρικάς (τοῦ Αγ. Γεωργίου) καί γ' ὁσιακή (Αγ. Σάββα). Εἰς τά Απόστιχα «Καὶ νῦν...Θεοτόκε σύ η ἄμπελος ή ἀληθινή...μετά τοῦ ὁσίου...».

Τήν πρωΐαν: Εἰς τόν Ὁρθον μετά τά Καθίσματα ψάλλε Πολυέλαιον (ἐκλογή Μάρτυρος) καί Καθίσματα τά τῆς γ' Ωδῆς (ἐκτός τοῦ Όσίου). Τά α' Αντίφωνα τοῦ δ' Ἁχου, Προκείμενον «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ» μετά τοῦ στίχου «Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...» καί τό Εὐαγγέλιον (δ' τῆς γ' Έβδ. Ματθ.). Ο Ν' Ψαλμός «Δόξα Πατρί...Ταῖς τῆς Αθληφόρου...», «Καὶ νῦν..Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», καί τό Ιδιόμελον «Πατρίδα, γένος, ὑπαρξιν...» (ζήτει εἰς τόν Εσπερινόν). Οι Κανόνες τῆς Θεοτόκου (Παρακλητικός) καί οἱ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι «Χριστός γεννᾶται...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τά Έξαποστειλάρια καί οἱ Αἴνοι καθώς ὁρίζονται εἰς τό Μηναίον, Δοξολογία μεγάλη καί τό Απολυτικιον τῆς Άγίας.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τῆς γ' Ωδῆς 4 τῆς Μάρτυρος καί 4 τοῦ Όσίου. Απόστολος τοῦ ὁσίου καί Εὐαγγέλιον τῆς Μάρτυρος καί ἐφεξῆς ή Θ. Λειτουργία.

5. Κυρ: 10^η Λουκ. Οσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

΄Ηχος β', Έωθινόν Ε'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 6 Αναστάσιμα στιχηρά καί 4 τοῦ ὁσίου. «Δόξα Πατρί....» τοῦ ὁσίου, « Καὶ νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ήμέρας καί τά ἀναγνώσματα. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά «Δόξα Πατρί.....» τοῦ ὁσίου, « Καὶ νῦν...Ἄννυμφευτε παρθένε...»

(ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Άπολυτίκια, τό Άναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τοῦ ὁσίου, «Καί νῦν...» τό όμοηχον Δογματικόν Θεοτοκίον καί ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, καὶ ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τὸν Εσπερινόν). Τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν..», αὐθις Τρισάγιον, ἡ Υπακοή, κ.λ.π. Μετά τὸν Ἐξάψαλμον εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ὅπως εἰς τὸν Εσπερινόν. Τά Άναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν, τό Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλαιος, καὶ τό Κάθισμα τοῦ ὁσίου. Εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου. Μετά τὴν γ' Ωδήν Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ ὁσίου, εἴτα τά Καθίσματα. Αφ' στ' Ωδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τά Άναστάσιμα καὶ τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι «Χριστός γεννᾶται...», καὶ στιχολογούμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Άγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν..» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Άναστάσιμον καὶ τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τοὺς Αἴνους ίστωμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν 4 Άναστάσιμα στιχηρά καὶ 4 τοῦ ὁσίου με στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ» καὶ β) «Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον».. «Δόξα Πατρί...» τό Ἔωθινόν «Καί νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...»

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί ἐκ τοῦ Ἡχου 4 καὶ ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τοῦ ὁσίου 4. Άπολυτίκια τό Άναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...». Απόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... Ἄξιον ἔστιν..». Κοινωνικόν «Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.», τό «Εἰδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου.» καὶ Απόλυσις.

6. Δευτέρα: Νικολάου ἐπισκ. Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ωραν, ὁ Προοιμιακός καὶ Ψαλτήριον ἡ α' Στάσις τοῦ Α' Καθίσματος. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα στιχηρά προσόμοια τοῦ Μ. Εσπερινοῦ. «Δόξα Πατρί ...», «Καί νῦν....» ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσόδος τό «Φῶς Ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τά Άναγνώσματα. Τά Απόστιχα ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Τά Απολυτίκια καὶ ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν, ή Λιτή τοῦ Αγίου (ἄν δέν ἐψάλλῃ εἰς τὸν Ἐσπερινόν) κ.λ.π. Ο Ἐξάψαλμον. Εἰς τό «**Θεός Κύριος..**» τό Απολυτίκιον τοῦ Αγίου (δίς), καὶ τό Θεοτοκίον (ἀπαξ). Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ό Πολυέλαιος, τά Άντιφωνα καὶ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού. Κανόνες οἱ τοῦ Μηναίου. Αἱ Καταβασίαι «**Χριστός γεννᾶται....**», καὶ στιχολογοῦμεν «**Τήν Τιμιωτέραν..**». Τά Έξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἶνοι ώς ὁρίζονται εἰς τό Μηναῖον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Απολυτίκιον τοῦ Αγίου.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί εἰς 8 ἐκ τῆς γ' Ωδῆς τοῦ α' Κανόνος 4, καὶ ἐκ τῆς στ' τοῦ β' Κανόνος 4. Μετά τήν Εἴσοδον, Τό Απολυτίκιον τοῦ Αγίου, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «**Η παρθένος σήμερον τόν πραιώνιον Λόγον....**». Ο Απόστολος καὶ τό Εὐαγγέλιον Ιεραρχικά. Εἰς τό «**Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..**». Κοινωνικόν «**Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον....Ἀλληλούϊα.**» καὶ τά λοιπά τῆς Θ. Λειτουργίας.

9. Πέμπτη: Η Σύλληψις τῆς Αγίας Αννης.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Αγίας ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

12. Κυρ: 11^η Λουκ. (Τῶν Αγ. Προπατόρων) Σπυρίδωνος ἐπισκ. Τριμνούντος τοῦ θαυματουργοῦ.

‘Ηχος γ', Έωθινόν Στ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ωραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ό Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «**Κύριε ἐκέκραξα...**» ίστῷμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 4 Αναστάσιμα, 3 Στιχηρά Προσόμοια τῶν Αγ. Προπατόρων καὶ 3 τοῦ Αγίου Σπυρίδωνος. «**Δόξα Πατρί** ..» τῶν Προπατόρων «**Τούς πρό τοῦ νόμου....**», «**Καί νῦν....**» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «**Φῶς ίλαρόν...**» καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά «**Δόξα Πατρί** ..» τοῦ Αγίου «**Τεραρχῶν τό θεῖον κειμήλιον....**», «**Καί νῦν... Τῶν προπατόρων τό σύστημα....**». Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον, «**Δόξα Πατρί** ...» τοῦ Αγίου Σπυρίδωνος, «**Καί νῦν...**» τῶν Προπατόρων, καὶ ή Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ό Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «**Ἄξιον ἐστιν..**», αὖθις Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον τῶν Προπατόρων, ἡ Ἐκτενής καὶ Απόλυσις. Εἰς τόν Ὁρθού μετά τόν Εξάψαλμος εἰς τό «**Θεός Κύριος..**» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, ό Άμωμος, τά Αναστάσιμα Καθίσματα εἰς τάς δύο πρώτας στιχολογίας, εἰς δέ τήν γ' τοῦ Αγίου. Εἶτα τά Εύλογητάρια, ή Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβα-

θμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ἐκ τῆς Παρακλητικῆς ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καί ὁ τοῦ Ἀγίου. Μετά τήν γ' Ωδήν, ἡ Υπακοή τῶν Προπατόρων, τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετά τοῦ Οἴκου καί αὖθις τά Καθίσματα τοῦ Ἀγίου μέ «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...» τό τῶν Προπατόρων⁴. Εἰς τήν στ' τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Υπόμνημα τῶν Προπατόρων. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Χριστός γεννᾶται...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἀγίου καί τό Θεοτοκίον. Εἰς τούς Αἵνους ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά 2, τῶν Προπατόρων 3 καί τοῦ Ἀγίου 3 μετά στίχων τούς ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἐσπερινοῦ. «Δόξα...Δεῦτε ἀπαντεζ...» (τῶν Προπατόρων), «Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί ἐκ τοῦ ἥχου 4 καί ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τῶν Προπατόρων 4. Μετά τήν Εἰσοδον, Ἀπολυτίκια τό Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον λόγον...». Απόστολος τοῦ Ἀγίου καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἔστιν...». Κοινωνικόν «Αἴνειται τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.

15. Τέταρτη: Ἐλευθερίου ἵερομάρτυρος καὶ Ανθίας μάρτυρος τῆς μητρός αὐτοῦ.
Ἡ Ακολουθία τοῦ Ἀγίου ψάλλεται ὡς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

17. Παρασκευή: Τῶν Αγ. Τριάν Παιδῶν καὶ προφ. Δανιήλ, Διονυσίου Αἰγίνης.
Ἡ Ακολουθία τοῦ Ἀγίου ψάλλεται ὡς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

19. Κυρ: Πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Βονιφατίου μάρτυρος, Ἀγλαΐας τῆς Ρωμαίας,
Τίχος δ', Εωθινόν Ζ'.

Ἀφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ωραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλο-

⁴Καθώς ἀναφέρουσι τά ἀρχαῖα Τυπικά, μετά τήν Υπακοήν δέν ψάλλονται Καθίσματα ἀλλά ἀναγινώσκεται ὁ τοῦ Ι. Χρυσοστόμου λόγος εἰς τόν Ἀβραάμ, πλήν ἐν ταῖς ἐνορίαις ὡς μή τιθεμένης ἀναγνώσεως ψαλλέτω τά Καθίσματα· καί πάλιν ὡς δόξῃ τῷ προεστῷ.

μεν 6 Αναστάσιμα στιχηρά, καί τῶν Ἀγ. Πατέρων «Τά τῶν Πατέρων...» εἰς 4. «Δόξα Πατρί ..Δανιήλ ἀνήρ ἐπιθυμιών....», «Καὶ νῦν...» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς Ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ήμέρας καί τά Αναγνώσματα. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά «Δόξα Πατρί ..Χαίρετε Προφῆται τίμοι...», «Καὶ νῦν...» τό μετά τοῦτο Θεοτοκίον. Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον, «Δόξα Πατρί ... τῶν Πατέρων, «Καὶ νῦν...Πάντα ύπέρ ἔννοιαν...» καί ἡ Απόλυτισις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανάν, τό τῆς Λιτῆς Δοξαστικόν τῶν Πατέρων μετά τοῦ Προεορτίου, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..», αὐθις Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον «Μεγάλα τά τῆς πισυεως...», καί τά ύπόλοιπα τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Μετά τόν Ἐξάψαλμος εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν καί ὁ Πολυέλαιος. Εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ὁ Αναστάσιμος καί τῶν Ἀγ. Πατέρων «Κύματι θαλάσσης...» (εἰς τό α' Τροπάριον μετά τόν εἰρμόν στίχος «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Αναστάσει σον Κύριε» εἰς δέ τά λοιπά «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε...»). Μετά τήν γ' Ωδήν, ἡ Υπακοή τῶν Πατέρων «Ἄγγελος παίδων...», τό Αναστάσιμον Κοντάκιον μετά τοῦ Οἶκου καί αὐθις τά Καθίσματα μετά τοῦ Θεοτοκίου⁵. Εἰς τήν στ' τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῶν Πατέρων, τό Συναξάριον τῆς ήμέρας καί τό Υπόμνημα τῶν Πατέρων. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Χριστός γεννᾶται...», καί στιχολογούμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Άγιος Κύριος ὁ Θεός ήμων..» καί ἐν συνεχείᾳ Ἑξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον, τῶν Πατέρων καί τό Θεοτοκίον ἐκ τῆς παρακλητικῆς. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν Αναστάσιμα στιχηρά 4, καί τῶν Πατέρων 4 (δευτεροῦντες τό πρῶτον) μετά τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τά δύο τελευταῖα. «Δόξα...Τῶν νομικῶν διδαγμάτων...», «Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ύπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί ἐκ τοῦ ἥχου 4 καί ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τῶν Πατέρων 4 (ἀνεν τοῦ Εἰρμοῦ καί τοῦ α' Τροπαρίου). Μετά τήν Εἴσοδον, Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ

⁵ Ως ἀνωτέρω, ύποσ. 4.

Γεννήσεως. Είς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Αἴνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Αλληλούϊα.», τό «Ἐιδομεν τό φῶς...», «Ἐη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.

20. Δευτέρα: Ιερομάρτ. Ιγνατίου τοῦ Θεοφόρου. Οσίου Φιλογονίου.

Ἡ Ακολουθία τοῦ Ἅγιου μετά τῶν προεορτίων τῶν Χριστουγέννων ψάλλεται ως διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ δε βούλεσαι ἑορτᾶσαι τόν Ἅγιον, ποίησον Εἴσοδον ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ἐν δέ τῷ Ὁρθρῷ ψάλλε Καταβασίας «Χριστός γεννᾶται...», καί μετά τούς Αἴνους Δοξολογία Μεγάλη.

1η ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Δεῖ εἰδέναι ὅτι ἐκ τῆς παρούσης ἡμέρας ἔως τῆς Ἀποδόσεως τῶν Αγ. Θεοφανείων καταργεῖται ἡ Ὁκτώηχον ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀκολουθίαις.

2α ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Από τῆς σήμερον ἄρχονται οἱ προεόρτιοι κανόνες ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις οἱ δέ Χαιρετισμοί ἐν τοῖς κελλίοις. Εἰς δέ τάς ἑνορίας καλόν εἶναι ἵνα μή καταφρονοῦνται τά ἵερά γράμματα νά ψάλλωνται οὗτοι μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» τοῦ Ἐσπερινοῦ αὐθις δέ Τρισάγιον, τά Ἀπολυτίκια καί ἡ Ἀπόλυσις.

22. Τετάρτη: Αναστασίας μεγαλύρος τῆς φαρμακολυτρίας. Χρυσογόνου μάρτυρος.

Ἡ Ακολουθία τῆς Ἅγιας μετά τῶν προεορτίων ψάλλεται ως διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

24. Παρασκευή: Παραμονή τῶν Χριστουγέννων. Εὐγενίας ὁσιομάρτ.

(Ακολουθία τῶν Μεγ. Ωρῶν τῶν Χριστουγέννων).

Ἡ Ακολουθία τῆς Ἅγιας μετά τῶν προεορτίων ψάλλεται ως διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Μετά τό «Ἄγαθόν τῷ ἔξομολογεῖσθαι...» καί τό προεόρτιον Ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετο ποτέ..» τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, αὐθις τό «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί ἀρχόμεθα τῶν Μ. Ωρῶν τῶν Χριστουγέννων κατά τήν τοῦ Μηναίου διάταξιν ἐν αἷς λέγοντες Ἀπολυτίκιον καί Κοντάκιον τά προεόρτια, ἥτοι «Ἀπεγράφετο ποτέ..» καί «Ἡ παρθένος σήμερον τόν πραιώνιον Λόγον...» ἀντιστοίχως. Μετά τήν Θ' Ωραν, τά Τυπικά (χῦμα) οἱ Μακαρισμοί καί ποιεῖται τελεία Ἀπόλυσις.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Ό ιερεύς ποιεῖ «Ἐύλογημένην...» καί ό προεστώς τόν Προοιμιακόν. Είς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά 4 Ιδιόμελα στιχηρά τοῦ Ἐσπερινοῦ, δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν....Αὐγούστον μοναρχήσαντος». Εἴσοδος μετά Εὐαγγελίου, τό «Φῶς ίλαρόν...» καί εὐθύς τά Αναγνώσματα μετά τῶν Τροπα-

ρίων (έκαστον δίς) ώς διατυπούνται. Μετά τό τελευταῖον Ανάγνωσμα⁶, μικρά συναπτή καί ή έκφωνησις «*Ότι ἄγιος εἰ ὁ Θεός...*» καί ψάλλομεν τό Τρισάγιον ἐν συνεχείᾳ δέ ό Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον καί καθεξῆς ή Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικόν «*Αἴνεῖτε τόν Κύριον...*». Απόλυτις «*οὐ ἐν σπηλαίῳ γεννηθείς καί ἐν φάτνῃ ἀνακληθείς διὰ τήν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός ὁ ἀληθινός....*».

Σημείωσις: Χρή γινώσκειν, ότι κατά τήν ἡμέραν ταύτην ἐν ή ψάλλονται αἱ Μ. Ωραι τῆς ἑορτῆς, τελεῖται νηστείαν εἰς ἅπαντα.

25. Σάββατον: Η κατά σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τήν πρωΐαν: Ή Λιτή τῆς ἑορτῆς (ἄν δέν ἐψάλη εἰς τόν Εσπερινόν) ἄλλως εὐθύς ὁ Ἐξάψαλμον. Εἰς τό «*Θεός Κύριος..*» τό Απολυτίκιον (τρίς). Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ό Πολυέλαιος, τά Αντίφωνα καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ορθοδόξου. Κανόνες ἀμφότεροι οἱ τοῦ Μηναίου ἔκαστος ἀνά τέσσαρα ἄνευ στίχων, εἰς δέ τά δύο τελευταῖα Τροπάρια τοῦ β' κανόνος «*Δόξα Πατρί...*», «*Καί νῦν....*» ἔως τῆς η' Ωδῆς. Καταβασίαι διπλαί «*Χριστός γεννᾶται...*» καί «*Ἐσωσε λαόν...*» καί ψάλλομεν τήν θ' Ωδή προτασσομένων τῶν διατετυπωμένων Μεγαλυναρίων. Εἴτα τό α' Μεγαλυνάριον «*Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν τιμιωτέραν...*» καί αἱ δύο Καταβασίαι τῆς θ' Ωδῆς. Τά Εξαποστειλάρια καί οἱ Αἶνοι ώς ὁρίζονται εἰς τό Μηναῖον. Διά τῆς καταλήξεως τοῦ «*Καί νῦν....*», ἄρχεται ή Δοξολογία, μεθ' ής τό Απολυτίκιον.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Αντί Τυπικῶν εἴθισται νά ψάλλονται τά καθορισθέντα διά τήν ἑορτήν Αντίφωνα, ἀτινα ζήτει εἰς τό Μηναῖον ή Μ. Ωρολόγιον. Εἰσοδικόν «*Ἐκ γαστρός πρό Έωσφόρου ἐγέννησά σε...*». Τό Απολυτίκιον καί τό Κοντάκιον «*Η Παρθένος σήμερον τόν Υπερούσιον...*». Αντί Τρισαγίου τό «*Οσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...*» ό Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς καί ἐφεξῆς ή Θ. Λειτουργία τοῦ Ι. Χρυσοσοτόμου. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως...*» ό Εἰρημός τοῦ α' κανόνος τῆς θ' Ωδῆς «*Μεγάλυνον ψυχή μου... Μυστήριον ξένον...*». Κοινωνικόν «*Λύ-*

⁶ Ἕθισται σήμερον ύπό πολλῶν χάριν συντομίας νά ἐπιλέγονται ἐκ τῶν Αναγνωσμάτων τά Α', Ζ', καί Η' τά δέ λοιπά νά ἀναγινώσκονται ἐν ή ὥρᾳ βούλεται ό Προεστώς ή ό Ιερεύς μυστικῶς. Τοῦτο θεωρούμεν μάταιον ώς πρός τόν λόγον τῆς ύπάρξεως ὅλων τῶν Αναγνωσμάτων, ἀφοῦ οὐδείς πλήν τοῦ ἀναγινώσκοντος ἀκούει ταῦτα. Όθεν, καλόν είναι νά ἀναγινώσκονται ἅπαντα ἐνδιατάκτως ώς παρέδωκασιν οἱ Πατέρες ἡμῶν πρός ψυχικόν ὄφελος τῶν πιστῶν.

τρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Άλληλούϊα...», ἀντί του «Εἴδομεν τό φῶς...» ψάλλομεν τό Απολυτίκιον, τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καὶ ἡ Απόλυσις.

26. Κυρ: Μετά τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Η Σύναξις τῆς Θεοτόκου, Ιωσήφ τοῦ μνήστορος, Ἡχος πλ.α', Έωθινόν Ή'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Όραν ἐν τῷ Εσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά 4, τά 3 τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα...», καὶ 3 τῶν Θεοπατόρων (ζήτει Κυριακ. μετά τήν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν). «Δόξα Πατρί ..Μνήμην ἐπιτελοῦμεν...», «Καί νῦν.....Δόξα ἐν Υψίστοις Θεῷ». Εἰσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...», τό καὶ Μ. Προκείμενον «Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν στίχων. Εἰς τά Απόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί ..Ιερέων μνήμη...», «Καί νῦν...Ἐν Βηθλεέμ συνέδραμον...». Απολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων «Ἐναγγελίζου Ιωσήφ...», καὶ τό τῆς ἑορτῆς. Η Απόλυσις (Δόξα σοι... ὁ ἐν σπηλαίῳ...καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστός ὁ ἀληθινός...).

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν...», αὐθις Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον «Η Γέννησίς σου...», κ.λ.π. Μετά τόν Εξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Εσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλαιος, καὶ τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα ἀντί δέ Θεοτοκίων τά τῆς ἑορτῆς ἀντίστοιχα. Είτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες: ἐκ τῆς Παρακλητικῆς ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος (Χριστοῦ Θεράπων...). Μετά τήν γ' Ωδήν, τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος, καὶ αὐθις τά Κάθισματα τῆς Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τήν στ' τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Υπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Μετά τούς κανόνες Καταβασίαι «Ἐσωσε λαόν...» καὶ ψάλλομεν τήν θ' Ωδήν ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετά τῶν Μεγαλυναρίων. Εἰς τό τέλος «Μεγάλυνον ψυχή μου...» καὶ ἡ Καταβασία «Στέργειν μέν ἡμᾶς...». Τό «Άγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Ἀναστάσιμον, τά τῶν Θεοπατόρων καὶ τό τῆς ἑορτῆς. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά 4, καὶ τῆς ἑορτῆς 4. «Δόξα...Αἴμα καὶ πῦρ...» (τῶν Θεοπατόρων), «Καί νῦν....Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Άντι Τυπικῶν τά Άντιφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, «Ἡ γέννησίς σου Χριστέ...», τῶν Θεοπατόρων, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν Υπερούσιον...». Άντι Τρισαγίου τό «Ὄσοι εἰς Χριστόν...». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... «Μεγάλυνον ψυχή μου...Στέργειν μέν ἡμᾶς...». Κοινωνικόν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε..Ἀλληλούϊα.», ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...» ψάλλομεν «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...», τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καὶ Ἀπόλυσις.

27.Δευτέορα: Αγίου Πρωτομάρτ. καὶ Αρχιδιακόνου Στεφάνου. Οσίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτού.

Ἡ Ακολουθία τῶν Αγίων μετά τῶν μεθεόρτων ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

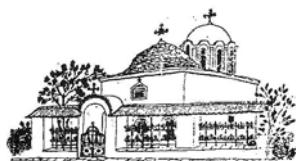
Εἴ δέ βούλη ἑορτᾶσαι τόν Άγιον Στέφανον, καὶ δέν εύρισκεται ἴδιαιτέρα φυλλάδα, ποίησον ἐν τῷ Εσπερινῷ Εἴσοδον. Εἰς τόν Όρθρον, ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου καὶ καθίσματα α' τῆς ἑορτῆς, β' τό πρῶτον τῆς γ' Ωδῆς τοῦ Άγιου μέ «Δόξα Πατρί ...Καί νῦν...» τό κατά σειράν μεθέορτον. Ο Πολυέλαιος μέ ἐκλογήν εἰς Μάρτυραν, τά α' Άντιφωνα τοῦ δ' ἥχου καὶ τό Προκείμενον «Εἰς πάσαν τήν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...» μέ στίχον «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν γῇ...» καὶ Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν (ζήτει εἰς τήν 23ην Απριλίου). Ο Ν' ψαλμός «Δόξα Πατρί ...Ταῖς τοῦ Αθλοφόρου...», «Καί νῦν...Ταῖς τῆς Θεοτόκου», ὁ στίχος «Ἐλεησόν με ὁ Θεός...» καὶ τό Ιδιόμελον «Στέφανε ἔνδοξε...» (ζήτει εἰς τούς Αἴνους). Κανόνες, ὁ β' τῆς ἑορτῆς καὶ οἱ τῶν Αγίων. Μετά τήν γ' Ωδήν, τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ αὐθις τό β' Κάθισμα τοῦ Άγιου, τοῦ Όσιου καὶ τό μεθέορτον. Άφ' ἔκτης τό Κοντάκιον καὶ οἱ Οἶκοι τῶν Αγίων καὶ τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι «Ἐσωσε λαόν...» καὶ στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...» ἐν τῷ τέλει δέ ἡ Καταβασία «Μεγάλυνον ψυχή μου.. Στέργειν μέν ἡμᾶς...». Ἐξαποστειλάρια τῶν Αγίων καὶ τό μεθέορτον. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 4 καὶ ψάλλομεν τά α', β', γ', καὶ δ' Ιδιόμελα τοῦ Άγιου. «Δόξα Πατρί ...Πρωτομάρτυς ἀπόστολε...», «Καί νῦν...Ακατάλυπτον τό τελούμενον...», Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Άντι Τυπικῶν τά Άντιφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν.. ἐκ Παρθένου τεχθείς...». Απολυτίκια «Ἡ

γέννησίς σου Χριστέ...», τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τό Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σῆμερον τόν Υπερούσιον...». Τό Τρισάγιον. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... «Μεγάλυνον ψυχή μου.. Στέργειν μέν ἡμᾶς...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον....», ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...» ψάλλομεν «Ἡ γέννησίς σου Χριστέ...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καὶ Απόλυσις.

31. Παρασκευή: Απόδοσις τῶν Χριστουγέννων. Οσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων καὶ ψάλλονται ἅπαντα τῆς ἐορτῆς πλήν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τοῦ Πολυελαίου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἐν τῷ Ὁρθῷ. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τά τῆς ἡμέρας.

MHN IANOUARIOΣ

Έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν. Η ήμέρα ἔχει ὥρας 10 και ἡ νύξ ὥρας 14.

1. Σάββατον: Η Περιτομή τοῦ Κυρίου ήμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Αφ' ἐσπέρας: Ή θ' Ὡρα μέ Απολυτίκιον «**Η Γέννησίς σου Χριστέ..**» και Κοντάκιον «**Η Παρθένος σήμερον...**». Απόλυσις «**Ο ἐν σπηλαίῳ τεχθείς**». Μετά τόν Προοιμιακόν, (Ψαλτήριον δέν στιχολογοῦμεν), εἰς τό «**Κύριε ἐκέραξα.....**», ίστωμεν στίχους 8, και ψάλλομεν τά δύο Ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦντες αὐτά και 3 Προσόμοια τοῦ Άγ. Βασιλείου, δευτεροῦντες τό α'. «**Δόξα Πατρί..Σοφίας ἐραστής....**», «**Καὶ νῦν...Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ...**». Εἰσοδος· τό Προκείμενον τῆς ήμέρας και τά Αναγνώσματα. Εἰς τά Απόστιχα, τά Ιδιόμελα τοῦ Άγιου μετά τῶν στίχων, «**Δόξα....καὶ νῦν...**» ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Απολυτίκια τοῦ Άγιου «**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν....**», «**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..Μορφήν ἀναλλοιώτως....**». Απόλυσις· «**Ο ἐν τῇ ὄγδῃ ήμέρᾳ σαρκί περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διά τὴν ήμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός.....**».

Τὴν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν και ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τόν Έσπερινόν). Απολυτίκιον «**Μορφήν ἀναλλοιώτως...**» και Απόλυσις ώς ἐχθές. Μετά τόν Έξαψαλμον, εἰς τό «**Θεός Κύριος**» Απολυτίκια· τῆς ἑορτῆς, «**Δόξα...**» τοῦ Άγιου, «**Καὶ νῦν...**» πάλιν τῆς ἑορτῆς. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα, ὁ Πολυέλαιος, οἱ Αναβαθμοί και τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού, ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ό Ν' ψαλμός, «**Δόξα...Ταῖς τοῦ Ιεράρχου.....**», «**Καὶ νῦν.....Ταῖς τῆς Θεοτόκου**», και τό Ιδιόμελον «**Ἐξεχύθη ἡ χάρις.....**». Κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετά τοῦ στίχου «**Δόξα σοι ὁ Θεός...**» και τοῦ Άγιου μέ στίχον «**Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...**» (ἡ θ' Ωδή δέν ἀναγινώσκεται). Μετά τήν γ' Ωδήν, τό Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς και τά Καθίσματα ώς εύρισκονται ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀφ' στ' Ωδῆς τό Κοντάκιον τοῦ Άγιου, ὁ Οἶκος και τό Συναξάριον. Μετά τήν η' Ωδήν, Καταβασίαι διπλαί «**Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πνθμένα...**» και «**Στίβει θαλάσσης.....**», και ψάλλεται ἡ θ' Ωδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων (έκαστη εἰς 4) μετά τῶν Μεγαλυναρίων. Είτα αἱ Καταβασίαι «**Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...**» και «**Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν....**». Έξαποστειλάρια τοῦ Άγιου και τῆς ἑορτῆς. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 4 και ψάλλομεν τά ισάριθμα προσόμοια τοῦ Α-

γίου «Δόξα...Ἐξεχύθη ἡ χάρις....», «Καὶ νῦν ...Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ...», Δοξολογία Μεγάλη καί τό Απολυτίκιον τῆς ἐօρτῆς «Μορφήν ἀναλλοιώτως....».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Άντι Τυπικῶν τά καθορισθέντα διά τήν ἐօρτήν Άντιφωνα, ἄτινα ζήτει εἰς τό Μηναῖον ἡ Μ. Ωρολόγιον. Εἰσοδικόν· «Δευτερεία προσκυνήσωμεν....ό σαρκί περιτμηθείς...», τό Απολυτίκιον «Μορφήν ἀναλλοιώτως» τοῦ Άγιου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...», τοῦ Άγιου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Ο τῶν ὅλων Κύριος ...». Τρισάγιον Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τά ἐν τῇ 1ῃ Ιανουαρίου, καί καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Εἰς τό Ἐξαιρέτως «Ἐπί σοι χαιρει..» καί μετά τό «Καὶ ἔσται τά ἐλέη...» τό Μεγαλυνάριον τοῦ Άγιου.

«Τόν οὐρανοφάντωρα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τόν φωστήρα τόν φαεινόν, τόν ἐν Καισαρείας καί Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τόν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.»

Κοινωνικόν «Αἴνεῖτε τόν Κύριον...», ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...» τό «Μορφήν ἀναλλοιώτως...», ἡ Ὁπισθάμβωνος εὐχή «Ο θυσίαν αἰνέσεως.....», τό «Εἴη τό σύνομα Κυρίου...» καί Απόλυτις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Τό έσπέρας ἐν τῇ θ' Ὁρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἐօρτή.

2. Κυρος: Πρό τῶν Φώτων. Σιλβέστρου πάπα Ρώμης, Θεαγένους ιερομάρτ.

Ἡχος πλ.β', Ἐωθινόν Θ'.

Ἀφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν Άναστάσιμα στιχηρά 6 καί 3 προεόρτια «Προεόρτια ἀσματα...» δευτεροῦντες το α'. «Δόξα Πατρί...Ἐρχετε πρός Ιορδάνην...», «Καὶ νῦν....» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς Ἰλαρόν...», καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Άναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ιωάννη βαπτιστά...». Απολυτίκια, τό Άναστάσιμον, καί τό προεόρτιον «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...».

Εἰς τό Απόδειπνον ὁ κανών τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..», αὐθις Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...» κ.λ.π. Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος..» τό Άναστάσιμον Απολυτίκιον (δίς) καί τό προεόρτιον ἀπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καί τά Άναστάσιμα Καθίσματα ἀντί δέ Θεοτοκίων, ἐκ τῆς ἡμέρας ἐν προεόρτιον. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Άναβαθμοί, τό

Προκειμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ἐκ τῆς Παρακλητικῆς ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου καί ὁ προεόρτιος τῆς ήμέρας. Μετά τήν γ' Ωδήν, τό τῆς ήμέρας προεόρτιον Κάθισμα (δίς). Εἰς τήν στ' τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ήμέρας. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμών..» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Ἀναστάσιμον καί τό προεόρτιον. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά 4, καί τά 4 προεόρτια τῶν ἀποστίχων τῆς ήμέρας (τό Δοξαστικόν ὡς στιχηρόν). «Δόξα Πατρί...» τό Ἐωθινόν «Καὶ νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, Ἀναστάσιμα 4 καί ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τοῦ προεορτίου 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ». Ἀπολυτίκια τό Ἀναστάσιμον, τό προεόρτιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καί τό Κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον...». Τό Τρισάγιον. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρό τῶν Φώτων. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... Ἄξιον ἔστιν...». Κοινωνικόν «Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.», τό «Εἶδομεν τό φῶς...», «Ἐῇ τό ὄνομα Κυρίου..» καί Ἀπόλυσις.

5. Τετάρτη: Παραμονή τῶν Ἁγίων Θεοφανείων. Θεοπέμπτου καί Θεωνᾶ μαρτ. Συγκλητικῆς ὁσίας.

Αφ' Έσπέρας: Ή θ' Ὡρα καί ὁ ἐνδιάτακτος Έσπερινός. Ἐν ταῖς ἐνορίαις, μετά τό «Νῦν Απολύεις...» ὁ Προεόρτιος κανών τοῦ Αποδείπνου, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετό ποτε...» καί Ἀπόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Μετά τό καθ' ήμέραν Μεσονυκτικόν ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθού ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐν συνεχείᾳ αἱ Μεγ. Ὡραι καί Ἀπόλυσις. Αὔθις «Ἐύλογημένη ἡ βασιλεία...» καί ὁ Προοιμιακός. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα.....», ίστωμεν στίχους 8, καί ψάλλομεν τά 4 Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ... Υπέκλινας κάραν...» καί ἡ Εἰσοδος μετά Εὐαγγελίου. Εὔθύς (ἄνευ Προκειμένου) τά Ἀναγνώσματα⁷ μετά τῶν Τροπαρίων (ἔκαστον δίς), εἴτα «Τοῦ Κυρίου

⁷ Ἡθισται χάριν συντομίας ἐκ τῶν Ἀναγνώσμάτων νά ἐπιλέγονται ώς ὁρίζουσι νεώτερα Τυπικά τά 1ον, 5ον καί 6ον τά δέ λοιπά νά ἀναγινώσκωνται μυστικῶς ὑπό τοῦ Ιερέως. Η ὑπόδειξις αὕτη ἐκτρέπεται τῆς Ι. Παραδόσεως καί ἀλλοιώνει τήν ἀκολουθία τῆς μεγίστης ταύτης ἐορτῆς, ἐκτός δέ τούτων ἡ μυ-

δεηθῶμεν. Ότι Ἀγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ψάλλομεν τό Τρισάγιον. Ο Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον καί ἐφεξῆς ή Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Μετά τό «*Εἶη τό σὸνομα Κυρίου...*» ὁ Μ. Ἀγιασμός καί Απόλυτος «*Ο ἐν Ιορδάνῃ ὑπό Ιωάννου βαπτισθεῖς...*».

6. Πέμπτη: Τά Ἀγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ.

Τήν πρωΐαν: Μετά τό Μεσονυκτικόν, ὁ “Ορθος τῆς ἑορτῆς ως διατυπούται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι διπλαῖ. Η Τιμιωτέρα δέν στιχολογεῖται, ἀλλά ψάλλεται ή θ' Ωδή τῆς ἑορτῆς, μετά τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐν συνεχείᾳ τό Ἐξαποστειλάριον τρίς, καί οἱ Αἴνοι ως διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία Μεγάλη, ὁ Μ. Ἀγιασμός (συνήθως τελεῖται μετά τήν Θ. Λειτουργίαν). καί τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Αντί Τυπικῶν τά καθορισθέντα διά τήν ἑορτήν Αντίφωνα, ἄτινα ζήτει εἰς τό Μηναῖον ἡ Μ. Ωρολόγιον. Εἰσοδικόν «*Ἐύλογημένος ὁ ἔρχομενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν....*» Απολυτίκιον καί Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Αντί Τρισαγίου «*Οσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...*», Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, καί καθεξῆς ή Θ. Λειτουργία τοῦ Ι. Χρυσοστόμου. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως...*», «*Μεγάλυννον ψυχὴν μονοῦ...*Απορεῖ πᾶσα γλώσσα.....» Κοινωνικόν «*Ἐπεφάνη η χάρις τοῦ Θεοῦ, η σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Άλληλούϊα* ». Αντί τοῦ «*Εἴδομεν τό φῶς...*» τό «*Ἐν Ιορδάνῃ...*» καί Απόλυτος ως ἐν τῷ Εσπερινῷ. (Ἄν ὁ Μ. Ἀγιασμός δέν ἐτελέσθη μετά τήν Δοξογολίαν, τελεῖται πρό τῆς Απολύσεως).

7. Παρασκευή: Η Σύναξις τοῦ Τιμίου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ιώαννου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου ψάλλεται μετά τῶν μεθεόρτων ως διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

στική ἀνάγνωσις τῶν λοιπῶν ὑπό τοῦ Ιερέως οὐδέναν ὀφελεῖ εἰμή μόνον τόν ἀναγινώσκοντα. Ὁθεν, δέον ὅπως ἀναγινώσκονται ἀπαντα τά ἀναγνώσματα κατά τήν τάξιν αὐτῶν. Εἰ δέ παρηλθεν ή ὥρα -κυρίως ἐν ταῖς Ἐνορίαις- ἐπέλεξον τά ἀνωτέρω τά δέ λοιπά ἀνάγνωσον ἐν τῷ Κοινωνικόν ή ἐν ή ὥρᾳ βούλεται ὁ Προεστώς.

9. Κυριακή: Μετά τά Φώτα. Πολυεύκτου μάρτυρος.

‘Ηχος βαρύς, Ἔωθινόν Ι’.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἵστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά 6, καί τά μεθέορτα τῆς ήμέρας «Κύριε, εἰ καὶ Ιωάννη...» καί τά ἔτερα δύο δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί...Σήμερον ὁ Οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητής...», «Καὶ νῦν.....» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς ἰλαρόν...», τό καί Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί.. Καὶ νῦν...Ο ἀναβαλλόμενος φῶς...». Απολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον καί τό τῆς ἑορτῆς. Η Ἀπόλυσις (Δόξα σοι... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό Ιωάννου...καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστός ὁ ἀληθινός...). Εἰς τό Ἀπόδειπνον ὁ κανών τοῦ ἀγίου τῆς ήμέρας.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..», αὐθίς Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ιορδάνῃ...» ή Ἐκτενής καί ἡ Ἀπόλυσις. Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος..» Ἀπολυτίκια τό Ἀναστάσιμον δίς καί τό τῆς ἑορτῆς ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἄμωμος, καί τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα ἀντί δέ Θεοτοκίων τά μεθέορτα τῆς ήμέρας. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες: ἐκ τῆς Παρακλητικῆς ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ β' τῆς ἑορτῆς. Μετά τήν γ' Ωδήν τό μεθέορτον Κάθισματα «Ιορδάνου τό ρεῖθρον...» δίς. Εἰς τήν στ' τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ήμέρας. Μετά τούς κανόνες Καταβασίαι «Στίβει θαλάσσης...» καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...» ἐν τῷ τέλει δέ ἡ Καταβασία «Μεγάλυνον ψυχή μου.. Στέργειν μέν ήμας...». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ήμῶν...» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Ἀναστάσιμον, καί τό τῆς ἑορτῆς. Εἰς τούς Αἴνους ἴστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά 4, καί τά 3 μεθέορτα τῆς ήμέρας «Φράσον καὶ εἰπέ...» δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί..» τό Ἐωθινόν, «Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Ἀντί Τυπικῶν τά Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ». Απολυτίκια τό Ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καί τό Κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον...». Τό Τρισάγιον. Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς

Κυριακής μετά τά Φῶτα. Είς τό «*Ἐξαιρέτως...Ἄξιόν ἐστιν...*». Κοινωνικόν «*Ἄνειτε τόν Κύριον..Ἀλληλούϊα.*», τό «*Εἶδομεν τό φῶς...*», «*Ἐγή τό ὄνομα Κυρίου..*» καί ሶπόλυσις.

11.Δευτέρα: Θεοδοσίου όσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' ὥραν, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προιμιακός. Είς τό «*Κύριε ἐκέραξα...*» ιστῶμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά 3 Προσόμοια τοῦ Αγίου «*Ὄσιε πάτερ...*», δευτεροῦντες αὐτά. «*Δόξα Πατρί...Ὄσιε Πάτερ, ως πόλιν...*», «*Καί νῦν... Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ...*». Εἰσοδος, τό «*Φῶς Ἰλαρόν...*» τό Προκείμενον τῆς ήμέρας καί τά Αναγνώσματα. Τά Απόστιχα ως διατυπούνται ἐν τῷ Μηναίῳ. Άπολυτίκια, τό τοῦ Αγίου, τό «*Ἐν Ιορδάνῃ...*» καί ሶπόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Μετά τό καθ' ήμέραν Μεσονυκτικόν, ό *Ἐξάψαλμος*, Είς τό «*Θεός Κύριος...*» τό Άπολυτίκον «*Ἐν Ιορδάνῃ...*», «*Δόξα Πατρί ...*» τοῦ Όσίου, «*Καί νῦν...*» καί πάλιν τό «*Ἐν Ιορδάνῃ...*». Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, καί ό Πολυέλαιος. Μετά τόν Ν'*ψαλμόν*, κανόνες ό α' τῆς έօρτῆς καί ό τοῦ Αγίου. Αί Καταβασίαι «*Στείβει θαλάσσης...*», καί στιχολογούμεν «*Τήν Τιμιωτέραν*», Τά *Ἐξαποστειλάρια* καί ή λοιπή ἀκολουθία ως δόριζει τό Μηναίον.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Άντι τῶν Τυπικῶν, τά Αντίφωνα τῆς έօρτῆς. Εἰσοδικόν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό ἐν Ιορδάνῃ ὑπό Ιωάννου....*». Άπολυτίκια τῆς έօρτῆς, τό τοῦ Αγίου, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον....*». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Αγίου. Είς τό «*Ἐξαιρέτως...*», «*Ἄξιον ἐστιν...*». Κοινωνικόν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔστε δίκαιος. Ἀλληλούϊα.*» Άντι τοῦ «*Εἶδομεν τό φῶς...*» τό «*Ἐν Ιορδάνῃ...*» καί ሶπόλυσις.

14.Πέμπτη: Απόδοσις τῶν Θεοφανείων.Τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ραιθῷ ἀναφεθ. Αγίων Αββάδων.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Η ἀκολουθία τῶν Όσιων Αββάδων τήν 13^η (ἐχθές).

Κατά τήν ήμέραν ταύτην ἀποδίδεται ή έօρτή τῶν Θεοφανείων καί ψάλλομεν ἀπασαν τήν Ακολουθίαν τῆς έօρτῆς ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ τῷ Ορθρῷ καί τῇ Θ. Λειτουργίᾳ ως ἐν τῇ έօρτῇ, ἐξαιρουμένων τῶν Αναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς καί τοῦ Πολυελαίου.

16. Κυρος: 15η Λουκ. (Ζακχαίου.) Η προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ Αποστ. Πέτρου.

'Ηχος πλ.δ', Έωθινόν IA'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ό Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 6 Αναστάσιμα στιχηρά καί τά 3 στιχηρά προσόμοια τοῦ Αποστόλου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί....» τοῦ Αποστόλου, «Καὶ νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά «Δόξα Πατρί.....Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμός προστάτης...», «Καὶ νῦν...Ο ποιητής καί Λυτρωτής μου Πάναγνε...» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τοῦ Αποστόλου, «Καὶ νῦν...» τό όμοηχον Δογματικόν Θεοτοκίον καί ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν..», αὐθις Τρισάγιον, ἡ Ύπακοή, κ.λ.π. Μετά τόν Έξαψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ὅπως εἰς τόν Έσπερινόν. Τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν, τό Ψαλτήριον, εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Ύπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες: οἱ τῆς Παρακλητικῆς καί ὁ α' τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ωδήν Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Αποστόλου, εἴτα τά Καθίσματα. Αφ' στ' Ωδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος τά Αναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Άγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν..» καί ἐν συνεχείᾳ Έξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν 4 Αναστάσιμα στιχηρά καί τά τοῦ Αποστόλου εἰς 4 με στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα α) «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...» καί β) «Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται...». «Δόξα Πατρί...» τό Έωθινόν «Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί ἐκ τοῦ Ἡχου 4 καί ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τοῦ Αποστόλου 4. Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τοῦ Αποστόλου, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν...». Απόστολος τοῦ Αποστόλου καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἔστιν..». Κοινωνικόν «Αἴνείτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐ-

ρανῶν. Ἀλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.

17. Δευτέρα: Οσίου Αντωνίου τοῦ Μεγάλου. Αντωνίου τοῦ νέου τοῦ ἐν Βερροίᾳ, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ό Προοιμιακός καί Ψαλτήριον ἡ α' Στάσις τοῦ Α' Καθίσματος. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά 4 στιχηρά προσόμοια τοῦ Μ. Ἐσπερινοῦ δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί ...Τό κατ' εἰκόνα τηρήσας...», «Καί νῦν....Τίς μή μακαρίσῃ σε». Εἰσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ήμέρας, καί τά Αναγνώσματα. Τά Απόστιχα ώς όριζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Τό Απολυτίκιον καί ή Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν, ή Λιτή τοῦ Όσιου (ἄν δέν ἐψάλλῃ εἰς τόν Εσπερινόν) κ.λ.π. Ό Έξάψαλμον. Εἰς τό «Θεός Κύριος..» τό Απολυτίκιον τοῦ Αγίου (δίς), καί τό Θεοτοκίον (ἄπαξ). Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ό Πολυέλαιος, τά Αντίφωνα καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ορθού. Κανόνες τῆς Θεοτόκου (ό Παρακλητικός) καί τοῦ Όσιου. Αί Καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τά Έξαποστειλάρια καί οί Αἶνοι ώς όριζονται εἰς τό Μηναίον, Δοξολογία Μεγάλη καί τό Απολυτίκιον τοῦ Όσιου.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οί Μακαρισμοί εἰς 8 ἐκ τῆς γ' καί στ' Ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Όσιου. Μετά τήν Εἰσοδον, τό Απολυτίκιον τοῦ Όσιου, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν..». Ό Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον Όσιακά. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἔστιν..». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Ἀλληλούϊα.», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.

18. Τοίτη: Αγίων Αθανασίου καί Κυρίλλου Πατριαρχῶν Αλεξανδρείας.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' ὥραν καί τόν Προοιμιακόν, εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν κατά σειράν τά στιχηρά τῶν Αγίων. «Δόξα Πατρί. Ιεραρχῶν τούς ἀρχηγούς..», Καί νῦν... τό Θεοτοκίον «Τήν τῶν παρθένων καλλονήν». Εἰσοδος, τό «Φῶς ἵλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ήμέρας καί τά Αναγνώσματα. Τά Απόστιχα ώς όριζοντι ἐν τῷ Μηναίῳ. Τό «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, τό Απολυτίκον τῶν Αγίων «Δόξα Πατρί...Καί νῦν...» τό όμοηχον δογματικόν Θεοτοκίον καί Απόλυσις.

Τήν πρωῖαν: Μετά τό καθ' ήμέραν Μεσονυκτικόν, καί ή Λιτή τῶν Ἀγίων (ἄν δέν ἐψάλλει ἀφ' ἑσπέρας) ή ἐκτενής καί Απόλυτις. Ο Ἐξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Απολυτίκια ώς ἔχθες, τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, καί ὁ Πολυέλαιος καί ἄπασα ή τάξις τοῦ ἐν τῷ Ὁρθῷ Εὐαγγελίου. Κανόνες τῆς Παναγίας, (ό τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) μετά τῶν Εἰρημῶν καί οἱ δύο τῶν Ἀγίων. Καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν». Τά Ἐξαποστειλάρια καί τά λοιπά τῆς ἀκολουθίας ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ.. Δοξολαγία Μεγάλη καί τό Απολυτίκιον τῶν Ἀγίων

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8 ἐκ τῆς γ' Ωδῆς τῶν κανόνων τῶν Ἀγίων. Μετά τήν Εἰσοδον, Απολυτίκια τό τῶν Ἀγίων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τό Κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν....». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως..», «Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔστε δίκαιος. Άλληλούϊα.» τό «Εἰδομεν τό φῶς...», καί Απόλυτις.

20. Πέμπτη: Οσίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' ὥραν, ὁ Προοιμιακός καί Ψαλτήριον ἡ α' στάσις τοῦ Α' Καθίσματος. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά κατά σειρά 6 στιχηρά τοῦ Όσιου, δευτεροῦντες τό πρῶτον ἐκάστης τριάδος. «Δόξα Πατρί...Αφιερωθείς τῷ Θεῷ..», Καί νῦν... Πᾶς μή θαυμάσωμεν...». Εἰσοδος, τό «Φῶς ἵλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ήμέρας καί τά Αναγνώσματα. Απόστιχα καί Απολυτίκια ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Τήν πρωῖαν: Τό καθ' ήμέραν Μεσονυκτικόν, καί ή Λιτή τῶν Όσιου (ἄν δέν ἐψάλλει ἀφ' ἑσπέρας). Ο Ἐξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Απολυτίκια ώς ἔχθες, τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ὁ Πολυέλαιος καί ἄπασα ή τάξις τοῦ ἐν τῷ Ὁρθῷ Εὐαγγελίου. Κανόνες τῆς Παναγίας, (ό τοῦ Ἀκαθίστου) μετά τῶν Εἰρημῶν καί οἱ δύο τοῦ Όσιου. Καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν». Έξαποστειλάρια καί Αἶνοι ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ.. Δοξολαγία Μεγάλη καί τό Απολυτίκιον τῶν Ἀγίων.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8 ἐκ τῆς γ' Ωδῆς τῶν κανόνων τοῦ Όσιου. Μετά τήν Εἰσοδον, Απολυτίκια τό τοῦ Όσιου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τό Κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν....», Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Όσιου. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως..», «Ἄξιον ἐστιν..».

Κοινωνικόν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔστε δίκαιος. Άλληλοντα.*» τό «*Εἴδομεν τό φῶς...*», καὶ Απόλυσις.

**23. Κυρος: 16^η Λουκ.(Τελώνου καὶ Φαρισαίου.) Κλήμεντος Αγκύρας,
Αγαθαγγέλου μαρτ.**

(Αρχή τοῦ Τριαδίου)
'Ηχος α', Έωθινόν Α'.

Άφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ήραν, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «*Κύριε ἐκέκραξα...*» ἰστῷμεν στίχους 10 καὶ ϕάλλομεν 7 στιχηρά Αναστάσιμα, 3 τοῦ Τριαδίου. «*Δόξα Πατρί ..Παντοκράτωρ Κύριε..*», «*Καὶ νῦν...*» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «*Φῶς ἵλαρόν...*» καὶ τό Προκείμενον. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά, «*Δόξα Πατρί..Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν...*», «*Καὶ νῦν...Ναός καὶ πύλη...*». Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον μετά τοῦ Θεοτοκίου καὶ ἡ Απόλυσις. Ό κανών τῶν ἀγίων τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Αποδείπνῳ.

Τήν πρωῖαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «*Ἄξιον ἔστιν...*», αὐθις Τρισάγιον, τά τρία Κατανυκτικά Τροπάρια «*Ἐλέησον ήμᾶς Κύριε, ἐλέησον ήμᾶς...*» κ.λ.π. ἡ Ἐκτενής καὶ ἡ Απόλυσις. Μετά τόν Ξέψιλομον εἰς τό «*Θεός Κύριος*» Απολυτίκια τό Αναστάσιμον δίς καὶ τό Θεοτοκίον ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καὶ τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Είτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Είτα ϕάλλομεν τόν Ν'Ψαλμόν καὶ «*Δόξα Πατρί...Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι...*», «*Καὶ νῦν..Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι...*» ὁ στίχος «*Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*» καὶ τό Ιδιόμελον «*Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν...*». Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Τριαδίου. Μετά τήν γ' Ήρήν, τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τά Αναστάσιμα, καὶ αὐθις τό Κάθισμα τοῦ Τριαδίου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τήν στ' Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος ἐκ τοῦ Τριαδίου, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό ύπομνημα τοῦ Τριαδίου. Καταβασίαι «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον...*» καὶ στιχολογοῦμεν «*Τήν Τιμιωτέραν..*» Τό «*Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ήμῶν...*» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ξεποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καὶ τά τοῦ Τριαδίου. Εἰς τούς Αἴνους, Αναστάσιμα 5 καὶ ἐκ τοῦ Τριαδίου 3. «*Δόξα Πατρί...Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*», «*Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ύπαρχεις...*», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «*Σήμερον σωτηρία...*».

Εἰς τὴν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, τοῦ ἥχου 4 καὶ ἐκ τῆς στ' Ὡδῆς τοῦ Τριαδίου 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τὸ Αναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τὸ Κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν..». Τρισάγιον, Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν «Αἰνεῖται τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.⁸

25. Τοίτη: Γρηγορίου Αρχιεπ. Κων/λεως τοῦ Θεολόγου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Αγίου ψάλλεται ως διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

27. Πέμπτη: Ανακομιδή τῶν ἵ. λειψάνων Αγ. Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Αγίου ψάλλεται ως διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

30. Κυρος: ΙΖ' Λουκᾶ. (Τοῦ Άσωτου). Τῶν Αγίων 3^{ων} Ιεραρχῶν.

Ἡχος β', Έωθινόν Β'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἴστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 4 Αναστάσιμα στιχηρά καί τά 4 στιχηρά προσόμοια τῶν Αγίων δευτεροῦντες τά δύο πρῶτα. «Δόξα Πατρί....Τάς μυστικάς σήμερον...», «Καί νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Αναγνώσματα. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά «Δόξα Πατρί.....Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγι...», «Καί νῦν...Ναός καί Πύλη...» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τῶν Αγίων, «Καί νῦν...» τό όμορχον Δογματικόν Θεοτοκίον καί ἡ Απόλυσις.

Τὴν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν..», αὐθις Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον τῶν Αγίων, κ.λ.π. Μετά τόν Έξάφαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ὅπως εἰς τόν Έσπερινόν. Τό Ψαλτήριον, Καθίσματα εἰς ἑκάστην στιχολογίαν πρῶτον Αναστάσιμον, «Δόξα Πατρί...» τῶν Αγίων «Καί νῦν...» τό Θεοτοκίον. ὁ Πολυέλαιος, τό Κάθισμα τῶν Αγίων, είτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινού Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καί ὁ τῶν Αγίων. Μετά τήν γ' Ὡδήν Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τά Αναστάσιμα καί αὐθιστά Καθί-

⁸ Κατά τήν προσεχήν ἐβδομάδαν καθ' ὅλας τάς ἡμέρας γίνεται κατάλυσιν εἰς πάντα.

σματα. Άφ' στ' Ωδής Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἅγίων, καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...», καί στιχολογούμεν πρώτον «Τὴν Τιμιωτέραν..» καί εὐθύς τήν θ' Ωδήν τῶν Ἅγίων μετά τῶν Μεγαλυναρίων. Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν..» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν 4 Αναστάσιμα στιχηρά καί τά τῶν Ἅγίων 4 με στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα α) «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...» καί β) «Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται...». «Δόξα Πατρί...» τῶν Ἅγίων «Καὶ νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί ἐκ τοῦ Ἡχου 4 καί ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τῶν Ἅγίων 4. Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῶν Ἅγίων, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν...». Απόστολος τῶν Ἅγίων καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... Ἄξιον ἔστιν..». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν... Ἀλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας εἴκοσι ἐννέα. Η ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

2. Τετάρτη: Ή Υπαπαντή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀφ' Ἐσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ὁ Προοιμιακός καὶ τό ψαλτήριον, ἡ α' στάσις τοῦ Α' Καθίσματος. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί.. Καί νῦν... Ανοιγέσθω ἡ πύλη...». Εἰσοδος, τό «Φῶς ἵλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Αναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Τά Απόστιχα ὡς ὅρίζονται, τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς καὶ Απόλυσις «Ο ἐν Αγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεών βασταχθείς....».

Τήν πρωΐαν: Τό καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν καὶ ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς (ἀν δέν ἐψάλλει ἐφ' ἐσπέρας), Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ Απόλυσις. Ό Έξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ὁ Πολυέλαιος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μουν...» καὶ ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ διατεταγμένη τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθού. Ό Κανών ἀνευ στίχων, εἰς δέ τό τέλος ἔκαστης Ὡδῆς «Δόξα Πατρί..», «Καί νῦν...». Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Χέρσον ἄβυσσον τόκον...» καὶ ψάλλομεν τήν θ' ὡδήν τῆς ἑορτῆς εἰς 6, μετά τῶν Μεγαλυναρίων. Τέλος ἡ Καταβασία τῆς θ' ὡδῆς, μετά τοῦ Μεγαλυναρίου «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν Χριστιανῶν....Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι τύπον...». Τό Έξαποστειλάρια, τῆς ἑορτῆς (τρίς). Εἰς τούς Αἴνους, τά προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς τέσσαρα. «Δόξα Πατρί..Καί νῦν...Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς...», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό Απολυτίκιον.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Άντι τῶν Τυπικῶν τά διατεταγμένα Άντιφωνα. Μετά τήν Εἰσοδον, τό Εἰσοδικόν, «Ἐγνώρισε Κύριος τό Σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις...», τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τό Κοντάκιον «Ο μήτραν παρθενικήν...». Ο Απόστολος καὶ τό Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...», τό «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς....Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι...». Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...», τό «Εἰδομεν τό φῶς» καὶ τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...», καὶ Απόλυσις.

4. Παρασκευή: Απόδοσις τῆς Υπαπαντῆς. Ισιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἔօρτη τῆς Υπαπαντῆς καὶ ψάλλονται ἄπαντα τῆς ἔօρτῆς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ⁹ (ἐκτὸς τῶν Αναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς) καὶ τῷ Ὁρθῷ (ἐκτὸς τοῦ Πολυελαίου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου). Ἐν δέ τῇ Θ. Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ἡ ἀκολουθία τῶν Αγίων τῆς ἡμέρας ἐν ᾧ τόπῳ βούλη ὁ προεστώς.

5. Σάββας: Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοῦ Χριστιανῶν. Πολυεύκτου Κων/πόλεως Μάρτυρ. Αγαθῆς τῆς παρθένου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ ιη'¹⁰ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τό **«Κύριε ἐκέκραξα...»** ίστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά 3 πρῶτα μαρτυρικά τῶν Αἰνων τοῦ ἥχου **«Τούς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ...»** (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, ἥχος α'¹¹ Σαββάτου πρωΐ) καὶ τά 3 τῶν κεκοιμημένων **«Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν...».** **«Δόξα Πατρί...Θρηνῷ καὶ ὁδύρομαι...»**, **«Καί νῦν...»** τό α'¹² Θεοτοκίον τοῦ Ἅχου **«Τὴν παγκόσμιον δόξαν...»**. Εἴσοδος δέν τελεῖται. Τό **«Φῶς Ἰλαρόν...»** καὶ ἀντί τοῦ ἐνδιατάκτου Προκειμένου τό **«Ἀλληλούϊα»** τρίς ἐκ τοίτου μετά τῶν στίχων, καὶ εὐθύς τό **«Καταξίωσον...»**. Τά Πληρωτικά, καὶ ἐν συνεχείᾳ ψάλλομεν Ἀπόστιχα τό ἐναπομείναν τέταρτον Μαρτυρικόν τοῦ ἥχου **«Ἄγαλλιασθε Μάρτυρες...»** (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, ἥχος α'¹³ Σαββάτου πρωΐ) καὶ ἐν συνεχείᾳ τά δύο νεκρώσιμα ἴδιομελα τοῦ Δαμασκηνοῦ **«Ποία τοῦ βίου τρυφή...»** (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, ἥχος α'¹⁴ Παρασκευής ἐσπέρας) καὶ **«Ἐργω Σωτήρ μου δεικνύς...»** (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, ἥχος α'¹⁵ Σαββάτου πρωΐ) **«Δόξα Πατρί..Αρχή μοι καὶ ὑπόστασις...»**, **«Καί νῦν...»** τό Θεοτοκίον **«Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε...»**. Μετά τό **«Νῦν ἀπολύεις...»** Ἀπολυτίκια, τό **«Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπωας...»**, **«Δόξα Πατρί..»** τό τέλος αὐτοῦ **«ἐν σοί γάρ τὴν ἐλπίδα...»**, **«Καί νῦν...»** τό Θεοτοκίον **«Σέ καὶ τεῖχος...»**, ἡ Ἐκτενής καὶ αὐθις ὁ 90ος Ψαλμός **«Ο κατοικών ἐν βοηθείᾳ...»** καὶ ὁ Νεκρώσιμος Κανών τοῦ ἥχου (ζήτει ἐν τῇ Παρακλητικῇ Σαββάτῳ πρωΐ) ἀνευ τῶν Καθισμάτων, μέ στίχους εἰς κάθε Ωδήν

α) Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων Σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων σου.

β) Αἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

⁹ Εἰς τό **«Κύριε ἐκέκραξα...»** ίστωμεν στίχους 6.

γ) Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

δ) Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μετά τὸν Κανόναν, τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια «*Μετά πνευμάτων δικαίων...*» κ.λ.π. καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὄνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ τέλος τοῦ Ιερατικοῦ. Εἶτα, «*Σοφία*», «*Ο ὡν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ήμων...*», καὶ ἡ Ἀπόλυσις «*Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τήν ἔξουσίαν ἔχων...*».

Ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ, ὁ Κανὼν τοῦ Ἅγιου τῆς ἡμέρας.

Τήν πρωῖαν: Μετά τὸ Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου, ὁ Ἐξάψαλμον. Ἀντί τοῦ «*Θεός Κύριος...*», τὸ «*Ἄλληλούϊα*» μετά τῶν στίχων καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐχθές. Τό Ψαλτήριον καὶ μετά τήν α' στιχολογίαν τὰ Καθίσματα τοῦ ἥχου, ὁ Ἅμωμος καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Ο Ν' Ψαλμός καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου «*Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί...*». Μετά τήν γ' Ωδήν τὸ Κάθισμα μετά τοῦ Θεοτοκίου. Αφ' στ' Ωδῆς, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό μηνολόγιον καὶ τό Υπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἰς τό «*Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...*» ὁ Εἰρημός τῆς η' Ωδῆς «*Τόν ἐν ὅρει ἀγίῳ...*» καὶ στιχολογοῦμεν «*Τήν Τιμιωτέραν...*». Εἰς τό τέλος ὁ Εἰρημός τῆς θ' Ωδῆς «*Τόν προδηλωθέντα...*». Εἶτα τά Ἐξαποστειλάρια τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἵστωμεν στίχους 4 καὶ φάλλομεν τά ἴσαριθμα στιχηρά τοῦ Τριωδίου «*Δόξα..Πατρί..Ως ἄνθος μαραίνεται...*», «*Καί νῦν..*», τό Θεοτοκίον. Τό «*Σοί Δόξα πρέπει...*», τά Πληρωτικά καὶ τά νεκρώσιμα Ἀπόστιχα τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος. «*Δόξα Πατρί....Ἀλγος τῷ Ἀδάμ ἐκρημάτισεν...*», «*Καί νῦν....*» τό Θεοτοκίον «*Σύ εἰ ὁ Θεός ήμῶν...*». Εἶτα τό «*Ἄγαθόν τό ἔξομολογεῖσθε....*» Τρισάγιον καὶ τά Ἀπολυτίκια «*Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως..* ». κ.λ.π. τά «*Εἴπωμεν πάντες...*» καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Θ. Λειτουργία.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί εἰς 6, ἐκ τῆς γ' καὶ στ' Ωδῆς, τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκια τό Νεκρώσιμον, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «*Μετά τῶν ἀγίων...*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποκρέω καὶ Νεκρώσιμα. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως..*», τό «*Ἄξιον ἐστιν...*», Κοινωνικόν «*Μακάριοι οὓς ἔξελέξω...*», τό «*Εἴδομεν τό φῶς...*» ἡ Ὀπισθάμβωνος εὐχὴ καὶ αὐθίς Τρισάγιον, τά Τροπάρια «*Μετά πνευμάτων δικαίων...*» κ.λ.π. καὶ μνημονεύονται τά ὄνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετά ταῦτα τό «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...*», καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

**6. Κυρος: (Τῆς Ἀποκρέω). Βουκόλου ἐπισκ. Σμύρνης, Φωτίου τοῦ Μεγάλου,
Πατρ. Καν/λεως.**

‘**Ηχος γ', Εωθινόν Γ'.**

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἵστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Τριωδίου τά 4 ἰδιόμελα. «Δόξα Πατρί .. ὅταν τιθῶνται..», «Καὶ νῦν...» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς ἴλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί...Οἴμοι μέλαινα ψυχή...», «Καὶ νῦν..Ἀνύμφευτε Παρθένε...» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον «Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν..» τό Θεοτοκίον καὶ η Ἀπόλυσις. Ἐν τῷ Αποδείπνῳ, ὁ Κανών τοῦ Ἅγιου τῆς ἡμέρας.

Τήν πρωῒαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν...», αὐθις Τρισάγιον, τά τρία Κατανυκτικά Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς...» κ.λ.π. ή Ἐκτενής καὶ ή Ἀπόλυσις. Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον (δίς), καὶ τό Θεοτοκίον (ἄπαξ). Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ὁ Ἀμωμος, εἶτα τά Εὐλογητάρια, ή Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ή ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξις τοῦ Εωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Τρωδίου. Μετά τήν γ' Ὡδήν, τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, αὐθις δέ τά Καθίσματα τοῦ Τρωδίου. Εἰς τήν στ' τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συνναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Βοηθός καὶ σκεπαστής...» καὶ στιχολογούμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Ἀναστάσιμον τό τοῦ Τριωδίου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους, ἵστωμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3. «Δόξα Πατρί ..» τοῦ Τριωδίου «Προκαθαρθῶμεν ἔαυτούς..», «Καὶ νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί ἐκ τοῦ ἥχου 4 καὶ ἐκ στ' Ὡδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «ὅταν ἐλθης ὁ Θεός...». Τρισάγιον, Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... Ἄξιον ἔστιν...».

Κοινωνικόν «*Αἶνεῖτε τόν Κύριον...*», τό «*Εἶδομεν τό φῶς...*», «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..*» καί Απόλυσις.

10. Πέμπτη: Χαραλάμπους ήερομάρτυρος.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ήραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «*Κύριε ἐκέκραξα...*» ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά κατά σειράν ἀντίστοιχα στιχηρά τοῦ Ἅγιου. «*Δόξα Πατρί ..Ἐθυσας τῷ Θεῷ...*», «*Καὶ νῦν....Ο διά σε Θεοπάτωρ...*». Εἰσόδος τό «*Φῶς ἵλαρόν...*» καί τά Αναγνώσματα τοῦ Μηναίου. Εἰς τά Απόστιχα τά τοῦ Ἅγιου στιχηρά «*Δόξα Πατρί ...Τόν νοερόν ἀδάμανταν..* » «*Καὶ νῦν....*» τό Θεοτοκίον. Μετά τό «*Νῦν ἀπολύεις...*» τό Απολυτίκιον τοῦ Ἅγιου, «*Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...*» τό όμόηχον δογματικόν Θεοτοκίον καί Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Μετά τό Μεσονυκτικόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἅγιου καί ὁ Ἐξάφαλμος. Εἰς τό «*Θεός Κύριος...*» τό Απολυτίκιον τοῦ Ἅγιου δίς μέ «*Καὶ νῦν....Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...*». Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα τοῦ ἄγιον καί ὁ Πολυέλαιος. Οἱ Αναβαθμοί τά πρῶτα Αντίφωνα τοῦ δ' ἥχου τό προκείμενον καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου. Κανόνες ὁ Παρακλητικός καί οἱ τοῦ Ἅγιου. Καταβασίαι «*Ἄνοιξα τό στόμα μου...*» καί στιχολογοῦμεν «*Τήν Τιμιωτέραν...*». Τό Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἅγιου μετά τοῦ Θεοτοκίου καί οἱ Αἶνοι ὡς ὄριζονται. Δοξολογία μεγάλη καί τό Απολυτίκον Ἅγιου.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί ἐκ τῆς γ' καί στ' Ωδῆς τῶν κανόνων τοῦ Ἅγιου. Μετά τήν εἰσόδον, Απολυτίκια τοῦ Ἅγιου, τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν...*». Τρισάγιον, Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἅγιου. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν...*». Κοινωνικόν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...*», τό «*Εἶδομεν τό φῶς...*», «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..*» καί Απόλυσις.

12. Σάββατον: Μνήμη πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων Όσίων. Μελετίου Αρχιεπ. Αντιοχείας.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ήραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό ἐνδιάτακτον Ψαλτήριον (18^ο). Εἰς τό «*Κύριε ἐκέκραξα...*» ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες αὐτά. «*Δόξα Πατρί ..Τό κατ' εἰκόνα...*», «*Καὶ νῦν...* » τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσόδος δέν τελεῖται. Μετά τό «*Φῶς ἵλαρόν...*» τό Προκείμενον τῆς ήμέρας καί ἡ προφητεία. Αὖθις τό «*Καταξίωσον...*» τά «*Πληρωτικά...*» καί τά Απόστιχα ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τό

«Νὸν ἀπολύεις...» Τρισάγιον, καί τό Ἀπολυτίκιον μετά τοῦ Θεοτοκίου, ἡ Ἐκτενής καί Ἀπόλυσις¹⁰.

Ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ, ὁ Κανών τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας.

Τὴν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου, ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθού ως διατυποῦνται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν, Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀποστολευαγγέλιον διπλᾶ ἦτοι Σαββάτου πρό τῆς Τυροφάγου καί ὄσιακά.

13. Κυρος: (*Τῆς Τυροφάγου*). Ἀκύλλα καὶ Πρίσκιλλας τῶν Ἀποστόλων. Οσ. Συμεὼνος τοῦ μυροβλήτου.

Ἡχος δ', Ἔωθινόν Δ'.

Ἀφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό **«Κύριε ἐκέκραξα...»** ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα καί ἐκ τοῦ Τριωδίου 4 «Δόξα Πατρί .. Ἐκάθισεν Ἄδαμ..», «Καί νῦν... » τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό **«Φῶς ἵλαρόν...»** καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί...Καί νῦν....» ἐκ τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον «Δόξα Πατρί... Καί νῦν..» τό Θεοτοκίον καί ἡ Ἀπόλυσις. Ο Κανών τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ.

Τὴν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν..», αὐθις Τρισάγιον, τά τρία Κατανυκτικά Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς...» κ.λ.π. ἡ Ἐκτενής καί ἡ Ἀπόλυσις. Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό **«Θεός Κύριος»** τό Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον (δίς), καί τό Θεοτοκίον (ἄπαξ). Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ὁ Ἀμωμος, εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξις τοῦ Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καί ὁ τοῦ Τρωδίου. Μετά τήν γ' Ὡδήν, τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος, αὐθις δέ τά Καθίσματα τοῦ Τρωδίου. Εἰς τήν στ' τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ύπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετά

¹⁰ Ἡθισται νά προσικομίζουν οἱ πιστοί κατά τόν ἐσπερινόν καί τοῦ παρόντος Σαββάτου κόλλυβα ύπέρ τῶν κεκοιμημένων ύπό πολλῶν δέ χαρακτηρίζεται ἐσφαλμένως ως β' Ψυχοσάββατον ἵνα καί διά τοῦ ἐπομένου συμπληρωθοῦν τρία τοιαύτα. Ὁθεν, καλόν είναι μετά τό πέρας τοῦ Ἐσπερινοῦ (καί οὐχί ἐν αὐτῷ) νά ποιῇ ὁ Ιερεύς «Ἐὐλογητός...» καί ως εἴθισται τό Τρισάγιον καί ἡ μνημονεύσις τῶν κεκοιμημένων.

τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας...» καί στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν...». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» καί ἐν συνεχείᾳ Έξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον τό τοῦ Τριωδίου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν Αναστάσιμα στιχηρά 5 καί τοῦ Τριωδίου 3. «Δόξα Πατρί ..» τοῦ Τριωδίου «Προκαθάρωμεν ἔαυτούς..», «Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τὴν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί ἐκ τοῦ ἥχου 4 καί ἐκ στ' Ωδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Τῆς σοφίας ὄδηγέ...». Τρισάγιον, Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν...». Κοινωνικόν «Αἴνειτε τόν Κύριον...», τό «Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Απόλυσις.

Τῇ αὐτῇ ἐσπέρᾳ: Ή θ' Ὡρα, μέ Απολυτίκιον τό Αναστάσιμον καί Κοντάκιον τήν Υπακοήν τοῦ Ἅχου. Μετά τήν Απόλυσιν, ὁ Ιερεύς εἰσέρχεται εἰς τό Ιερόν καί ἐνδυθείς μέλαν Ἐπιτραχήλιον, ποιεῖ «Ἐύλογητός..» καί αὖθις ὁ Προοιμιακός. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν τά τοῦ ἥχου 4 Κατανυκτικά στιχηρά (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), τά 3 Προσόμοια τῆς ήμέρας «Ἐγκρατείᾳ τήν σάρκα...κ.λ.π. καί τά 3 στιχηρά προσόμοια τοῦ Μηναίου. «Δόξα..Καὶ νῦν..» τό Θεοτοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου . Εἴσοδος, τό «Φῶς ἰλαρόν...» τό Μ. Προκείμενον «Μή ἀποστρέψεις...» τρίς μετά τῶν στίχων, ἡ Ἐκτενής (ἔως, ...τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...) ἡ ἐκφώνησις «Οὐτὶ ἐλεήμων...» καί τό «Καταξίωσον...». Μετά τά Πληρωτικά, εἰς τά Απόστιχα, τό τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελον «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου..» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν (ἀπαξ). «Δόξα... Καὶ νῦν..» τό Θεοτοκίον «Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε.....». Τό «Νῦν ἀπολύεις..», Τρισάγιον καί ψάλλομεν τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε.., Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ..., Δόξα..Ικετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν..., Καὶ νῦν..Υπό τήν σήν εύσπλαχνίαν...» (τό τελευταῖον ἐξ αὐτῶν κατά παράδοσιν δέν ψάλλεται ἀλλά λέγεται χῦμα). Εἴτα ὁ Αναγνώστης, τό «Κύριε ἐλέησον» μ', «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..Τὴν Τιμιωτέραν..Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον» καί ὁ Ιερεύς «Ο Ων εὐλογητός....», τό «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...» καί τά τρεῖς μεγάλας μετανοίας μετά τῶν στίχων τοῦ Αγ. Ἐφραίμ «Κύριε καὶ Δέσποτα...κ.λ.π.». Τό «Ο Θεός ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ» (ιβ') καί πάλιν τόν τελευταῖον στίχον «Ναὶ Κύριε Βασιλεῦ...». Ή Απόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡ-

μῶν...» καί πρό τοῦ «Δι'εὐχῶν...» ψάλλεται τό **«Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...»**. Τοῦτο δέ ψαλλομένου ἀσπαζόμεθα τὰς Αγίας εἰκόνας, τὴν χείραν τοῦ Ιερέως, καί δίδεται μεταξύ τῶν πιστῶν ὁ ἀσπασμός τῆς συγχωρήσεως. Εἶτα τό **«Δι' εὐχῶν.**

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ἀπό τῆς αὔριον σύν Θεῷ ἀρχόμεθα τῆς νηστείας τῆς Αγ. καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

16. Τετάρτη. (Καθαρά Τετάρτη). Φλαβιανοῦ Καν/λεως, Παμφίλου, καὶ τῶν σύν αὐτῷ μαρτύρων.

Τήν πρωῖαν: Τό καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν καί ὁ Ὁρθος, ὡς διατυποῦνται τήν Καθαράν Δευτέραν. Αναγινωσκομένης τῆς θ' Ὁρας ὁ Ιερεύς λαμβάνει καιρόν κατά τήν τάξιν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καί ἐνδύεται μέλαναν στολήν. Μετά τούς Μακαρισμούς καί τήν εὐχήν τῆς θ' Ὁρας, γίνεται τελεία Ἀπόλυσις. Ο Ιερεύς αὐθις εἰσέρχεται εἰς τό Αγ. Βῆμα, καὶ προσκυνήσας (συνηθίζεται κατά τό διάστημα τοῦτο νά ψάλλεται τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Αγ. Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου), ἐκφωνεῖ **«Εὐλογημένη ή Βασιλεία...»** καί ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός. Μετά τά **«Πρός Κύριον...»**, εἰς τό **«Κύριε ἐκέκραξα...»** ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν τό Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας **«Νηστεύοντες ἀδελφοί...»** δίς, τό μετά τοῦτο Μαρτυρικόν ἀπαξ, τά 3 κατά σειράν προσόμοια **«Φεγγοβόλους ύμᾶς»** καί τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (τῆς 17ης Φεβρ.). δευτεροῦντες τό πρῶτον. **«Δόξα Πατρί...Καί νῦν...»** τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου καί τελεῖται ἡ Εἴσοδος. Τό **«Φῶς ἰλαρόν...»** καί τά Αναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Τό **«Κατευθυνθήτω»** καί ἡ λοιπή Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.¹¹

¹¹ Θέττομεν ύπ' ὄψιν, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἥν οὐ τελεῖται προηγιασμένη Θ. Λειτουργία, ὡς συμβαίνει εἰς τάς Ι. Μονάς ἀνευ ἐφημερίου καθώς καί ὑπό τῶν ποιούντων ἐν τοῖς οἴκοις τάς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας εὐσεβῶν, ἡ τυπική διάταξις ὁρίζεται ὡς ἔξῆς. Εἰς τό **«Κύριε ἐκέκραξα..»** ίστωνται στίχοι 6 καί ψάλλομεν ἐκ τοῦ Τριωδίου τά 3 στιχηρά τῆς ἡμέρας (τά μετά τό Ιδιόμελον καί τό Μαρτυρικόν) καί τά 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου ὡς Δοξαστικοῦ. Μετά τά Αναγνώσματα ψάλλονται τά Ἀπόστιχα ἢτοι τό παραλειπέν Ιδιόμελον τῶν Κεκραγαρίων τό ὅποιον ψάλλομεν δίς καί τό Μαρτυρικόν ἀπαξ μετά τῶν διατεταγμένων στίχων. **«Δόξα Πατρί...Καί νῦν...»** ψάλλομεν ὄμορχον τοῖς ἀνωτέροις Θεοτοκίον ἐκ τῶν εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου εύρισκομένων.

18. Παρασκευή: Ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ ἡ Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν. Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου Θεοδώρου «Πίστει Χριστοῦ...». Πρό τῆς Ἀπολύσεως τὸ Εὐαγγέλιον.

19. Σάββατον: Τό διά κολλύβων θαῦμα τοῦ Ἅγ. Θεοδώρου του Τήρωνος. Αρχίππου Ἀποστ. Φιλοθέης ὁσίας τῆς Αθηναίας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως ὁρίζεται ἐν τῷ Τριαδίῳ. Αφ' ἐσπέρας πρό τῶν Χαιρετισμῶν, ὁ κανὼν τοῦ Ἅγ. Θεοδώρου. Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου ἐν ᾧ τόπῳ βούλεται ὁ Προεστώς.

20. Κυρος: Α' τῶν Νηστειῶν. (Ὀρθοδοξίας). Αγάθωνος Ρώμης, Σαδάκ
ιερομάρτ. καὶ τῶν σύν αὐτῷ.

‘**Χος πλ. α', Έωθινόν Ε'.**

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ἐν τῷ Μ. Εσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἵστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα, καὶ τά 4 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριαδίου, «Σέ τόν ἀκατάλυπτον...» κ.λ.π. «Δόξα.. Ή χάρις ἐπέλαμψε...», «Καὶ νῦν..». τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος, τό «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα...Καὶ νῦν.....» ἐκ τοῦ Τριαδίου. Απολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον, τό τῆς ἑορτῆς «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...» καὶ τό Θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν..». Απόλυσις «Ο Ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν....».

Ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ, ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς, ὁ Τριαδικός κανὼν, τό Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ, «Δόξα Πατρί... Χαίρετε Προφῆται τίμιοι...», «Καὶ νῦν..» τό Θεοτοκίον. Εἴτα τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..», τό Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...», Ἐκτενής καὶ Απόλυσις. Ό Έξάψαλμον. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Εσπερινῷ. Ό Ἀμωμος, τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν, καὶ τά Εὐλογητάρια. Ή Υπακοή, οἱ Αναβαθμοί τοῦ ἥχου, τό Προκείμενον καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου, ώς προδιεγράφη ἐν ταῖς προηγουμέναις Κυριακαῖς τοῦ Τριαδίου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Τριαδίου μετά στίχου «Δόξα σοι ό Θεός...». Μετά τήν γ' Ὡδήν, τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ό Οἶκος. Εἴτα τά Καθίσματα τοῦ Τριαδίου καὶ τό Θεοτοκίον. Εἰς τήν στ', τό Κοντάκιον καὶ ό Οἶκος τοῦ Τριαδίου, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας,

καί τό Υπόμνημα τοῦ Τριαδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριαδίου «**Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον πέλαγος..**» καί στιχολογοῦμεν «**Τήν Τιμιωτέραν..**». Τό «**Άγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν..**» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον, τό τοῦ Τριαδίου καί τό Θεοτοκίον. Εἰς τούς Αἴνους, Αναστάσιμα 4, καί ἐκ τοῦ Τριαδίου 4. «**Δόξα Πατρί...Μωσῆς τῷ καιρῷ...**», «**Καὶ νῦν...Υπερευλογημένη ὑπάρχεις**», Δοξολογία μεγάλη καί τό «**Άναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...**».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Άντι Τυπικῶν είθισται νά ψάλλωνται τά ἔξῆς Αντίφωνα:

Αντίφωνα α'

1. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.
2. Καί γάρ ἐστερέωσε τήν Οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται
3. Τίς λαλήσει τάς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκονστάς
ποιήσει πάσας τάς αἰνέσεις αὐτοῦ;
4. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπό Κυρίου, οὓς
ἐλυτρώσατο ἐκ χειρός ἐχθροῦ.
5. Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν....
- } Tais πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...

Αντίφωνα β'

1. Εξομολογησάσθωσαν τά ἐλέη αὐτοῦ καί τά θαυμάσια αὐτοῖ
τοῖς νίοις τῶν ἀνθρώπων.
2. Ψωσάτωσαν αὐτόν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ καί ἐν καθέδρᾳ
πρεσβυτέρων.
3. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων,
τοῦ λῦσαι τούς νίούς τῶν τεθανατωμένων.
4. Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν ...O Μονογενῆς Υἱός....
- } Σῶσσον ἡμᾶς
Υἱέ Θεοῦ
ὁ Αναστάς...

Αντίφωνα γ'

1. Αἰνεσάτωσαν αὐτόν οἱ οὐρανοί καί ἡ γῆ.
2. Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασόμεθα καί
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
3. Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τόν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι
- } Tῆν ἄχραντον
εἰκόνα Σου...

Είσοδικόν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν....ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...*». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «*Tῇ ψηρμάχῳ...*». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως...*», τό «*Ἐπί σοί χαιρει...*». Κοινωνικόν «*Αἴνείτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄλληλονιਆ.*», τό «*Εἴδομεν τό φῶς...*», καὶ αὖθις ποιεῖται ἡ Λιτάνευσις τῶν Ἅγ. Εἰκόνων, προπορευομένων τῶν Λαβάρων καὶ Ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τοῦ Χοροῦ τοῦ Ἱερέως καὶ τῶν πιστῶν, φέροντες ἀνά χεῖρας τόν Τ. Σταυρόν καὶ Ι. Εἰκόνας, καὶ ψάλλοντες τόν Κανόναν «*Χαριστήριον ὁδήν...*» (καλόν εἶναι μέρος τοῦ Κανόνος νά ψαλλῇ εἰς τό Κοινωνικόν). Καὶ οὕτως λιταναύσαντες, ἐπανερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ καὶ ἀναγινώσκεται τό Συνοδικόν τῆς Ἅγ. Ζ' Οἰκουμ. Συνόδου. Περατώσαντες τοῦτο, αὖθις τό «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...*» καὶ Απόλυσις.

24. Πέμπτη: Η Α' καὶ Β' εὗρεσις τῆς ἀγ. κάρας τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ιωάννου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ὁ Προοιμιακός καὶ ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τό «*Κύριε ἐκέκραξα...*» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν ἐκ τοῦ Τριωδίου τό Ἰδιόμελον δίς καὶ τό μετά τοῦτο Μαρτυρικόν ἄπαξ, τά ἐν συνεχείᾳ 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ τά 3 στιχηρά τοῦ Προδρόμου δευτεροῦντες τό πρῶτον.. «*Δόξα Πατρί...Θησαυρός ἐνθέων δωρεῶν...*», «*Καί νῦν....Μεταβολή τῶν θλιβούμενων...*». Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, τό «*Φῶς ἵλαρόν...*» καὶ τά Αναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Τό «*Κατευθυνθήτω...*» καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν ώς εἱθισται καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τό «*Θεός Κύριος...*» τό Απολυτίκιον τοῦ Προδρόμου (δίς), καὶ τό Θεοτοκίον (ἄπαξ). Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα τοῦ Προδρόμου κατά σειράν, ὁ Πολυέλαιος, τά α' Ἀντίφωνα τοῦ δ' Ἡχου, τό Προκείμενον καὶ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθου. Κανόνες¹² τῆς Θεοτόκου (ὁ Παρακλητικός) καὶ ὁ τοῦ Ἅγιου. Αἱ Καταβασίαι «*Ἄνοιξω τό στόμα μου...*», καὶ

¹² Παρά τισι Τυπικοῖς ηὗραμεν καὶ τοῦτον, ὅτι δηλαδή κανόνες ὁρίζονται ὁ τοῦ Προδρόμου καὶ οἱ τοῦ Τριωδίου τῆς ἡμέρας, πλήν θεωροῦμεν τοῦτον ἀσυμβίβαστον ἥτοι νά συνάδωνται τά ἑορτάσιμα μετά τῶν κατανυκτικῶν.

στιχολογούμεν «**Τήν Τιμιωτέραν..».** Τά Ἐξαποστειλάρια καί οἱ Αἶνοι ὡς ὄριζονται εἰς τό Μηναῖον, εἰς τό **«Καὶ νῦν....Θεοτόκε σύ ἡ ἅμπελος ἡ ἀληθινή...»** Δοξολογία Μεγάλη, καί αὐθις αἱ Ὡραι λιταί μέ Απολυτίκιον καί Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τό τέλος τῆς θ' Ὡρας, οἱ Μακαρισμοί καί μετά τό **«Πάτερ ἡμῶν...»** τό Κοντάκιον τοῦ Ἅγιου (μόνον). Τό **«Κύριε ἐλέησον.»** (40) Ο ἐν παντὶ καιρῷ... Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν....Τήν Τιμιωτέραν...» καί μετά τήν ἐκφώνησιν αἱ τρεῖς μεγάλαι Μετάνοιαι καί ἡ εὐχή τῆς θ' Ὡρας. Εἴτα Τρισάγιον **«Κύριε ἐλέησον...»** (12) ἡ εὐχή **«Παναγία Τριάς...»** καί ἡ Απόλυσις.

Εἰς τήν Προηγιασμένην Θ.Λειτουργίαν: Ψάλλομεν τό Απολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καί ὁ Ιερεὺς ἐκφωνεῖ **«Ἐύλογημένη ἡ βασιλεία...»** ὁ Προεστώς τόν Προοιμιακόν καί τά Εἰρηνικά. Ή Στιχολογία (ΙΗ' Κάθισμα) Εἰς τό **«Κύριε ἐκέκραξα...»** ίστωμεν στίχους «10 καί ψάλλομεν ἐκ τοῦ Τριωδίου τό Ιδιόμελον τῶν Αποστίχων δίς τό μετά τοῦτο Μαρτυρικόν ἄπαξ, εἴτα τά 3 Προσόμοια τῆς σειρᾶς καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Προδρόμου **«Δεῦτε τήν τιμίαν κεφαλήν...»** δευτεροῦντες τό πρῶτον. **«Δόξα Πατρί ...Η τῶν θείων ἐννοιῶν..»**, **«Καὶ νῦν...»** τό μετά τοῦτο Θεοτοκίον. Εἴσοδος μετά τοῦ Εὐαγγελίου, τό **«Φῶς ἵλαρόν...»** καί τά Αναγνώσματα ἐκ τοῦ Τριωδίου. Τό **«Κατενθυνθήτω...»**, ὁ Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου καί καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν **«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...»**.

Εἰς τήν τράπεζαν καταλύομεν οἶνον καί ἔλαιον.

27. Κυρος: Β' τῶν Νηστειῶν. (Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ). Προκοπίου Δεκαπολίτου, Γελασίου τοῦ μίμου.

Ἡχος πλ.β', Ἐωθινόν Στ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό **«Κύριε ἐκέκραξα...»** ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 6 Αναστάσιμα, καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἅγ. Γρηγορίου **«Ποίοις εὐφημιῶν ἀσμασιν...κ.λ.π.»**, δευτεροῦντες τό πρῶτον. **«Δόξα Πατρί..»** τοῦ Ἅγιου **«Οσιε τρισμάκαρ...»**, **«Καὶ νῦν..»** τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος, τό **«Φῶς ἵλαρόν...»** καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά, **«Δόξα Πατρί..»**, **«Καὶ νῦν..»** ἐκ τοῦ Τριωδίου. Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον, τό τοῦ Ἅγ. Γρηγο-

ρίου «*Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ...*» καί τό Θεοτοκίον «*Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς.....*». Απόλυσις «*Ο Άναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν....*».

Ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ, ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς, ὁ Τριαδικός κανών καί τά Τριαδικά «*Ἄξιον ἐστιν...*», τό Τρισάγιον, τά τρία Κατανυντικά «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...*», ή Ἐκτενής καί Απόλυσις. Ο Εξάψαλμον. Εἰς τό «*Θεός Κύριος*» τό Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον καί ὁ Ἄμωμος, τά Άναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν, καί τά Εὐλογητάρια. Ή Υπακοή, οἱ Άναβαθμοί τοῦ ἥχου, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου ώς προδιεγράφη ἐν τῇ Κυριακῇ Τελώνου καί Φαρισαίου. Κανόνες, ὁ Άναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἅγίου μετά στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...*». Μετά τήν γ' Ωδήν, τό Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου. Εἶτα τό Κάθισμα αὐτοῦ καί τό Θεοτοκίον. Εἰς τήν στ', Κοντάκιον καί Οἶκος τά Άναστάσιμα, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας, καί τό Υπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι «*Άνοιξω τό στόμα μου...*» καί στιχολογοῦμεν «*Τήν Τιμιωτέραν...*». Τό «*Άγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...*» καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Άναστάσιμον, τό τοῦ Τριωδίου καί τό Θεοτοκίον. Εἰς τούς Αἴνους, Άναστάσιμα 4, καί ἐκ τοῦ Τριωδίου τοῦ Ἅγίου 4, μετά στίχων εἰς τά δύο τελευταῖα· α) «*Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*» καί β) «*Οἱ Τερεῖς Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καί οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται*». «*Δόξα Πατρί...*» τοῦ Τριωδίου «*Μωσῆς τῷ καιρῷ...*», «*Καὶ νῦν... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις*», Δοξολογία μεγάλη καί τό «*Άναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...*».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἢτοι τοῦ ἥχου 4, καί ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τοῦ Ἅγίου 4. Απολυτίκια τό Άναστάσιμον, τοῦ Ἅγίου, τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «*Τῇ ύπερμάχῳ...*». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καί καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως...*», τό «*Ἐπί σοι χαιρε...*». Κοινωνικόν «*Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.*», τό «*Εἴδομεν τό φῶς...*», «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...*» καί Απόλυσις.

MHN ΜΑΡΤΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν. Η ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 και ἡ νύξ ὥρας 12.

5. Κυρος: Γ' τῶν Νηστειών. (Σταυροπροσκυνήσεως). Οσίων Κόνωνος τοῦ ἐν Ισαυρίᾳ, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ καὶ Μάρκου τοῦ Αθηναίου.

‘Ηχος βαρύς, Ἐωθινόν Ζ’.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ἐν τῷ Μ. Εσπερινῷ ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστῳμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα, καὶ ἐκ τοῦ Τριωδίου τά 4 Στιχηρά Προσόμοια. «Δόξα Πατρί.. Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...», «Καὶ νῦν...». τό α' Θεοτοκίον τοῦ Ἡχου. Εἴσοδος, τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί..Καὶ νῦν.. Ο συμμαχήσας Κύριε...». Απολυτίκια· τό Ἀναστάσιμον, «Δόξα Πατρί.. Σώσον Κύριε...», «Καὶ νῦν..Τοῦ Γαβριήλ φθεξαμένου» καὶ ἡ Απόλυσις.

Ἐν τῷ μικρῷ Αποδείπνῳ, ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς, ὁ Τριαδικός Κανών, «Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν.. «Ορῶσά σε ἡ κτίσις ἀπασα...» καὶ τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν..». Τό Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ καὶ Απόλυσις. Ό Εξάψαλμον. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Εσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν καὶ ὁ Πολυέλαιος. Μετά τόν Πολυέλαιον τό Κάθισμα «Ἐν Παραδείσῳ μέν...» (δίς), (Εὐλογητάρια δέν ψάλλονται). Είτα ἡ Υπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ ἥχου, τό Προκείμενον καὶ ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Εωθινοῦ Εὐαγγελίου ώς προδιεγράφη ἐν τῇ Κυριακῇ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Ό Κανών τοῦ Τριωδίου (τό πρώτον Τροπάριον ἐκάστης Ωδῆς διπλό μέ στίχον «Δόξα τῇ Αγίᾳ Αναστάσει σου...», εἰς δέ τά λοιπά «Δόξα σοι ὁ Θεός...»). Μετά τήν γ' Ωδήν, τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ Οἶκος, εὐθύς δέ Καθίσματα τό τοῦ Τριωδίου. Εἰς τήν στ', Κοντάκιον καὶ Οἶκος τά τοῦ Τριωδίου, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας, καὶ τό Υπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι «Ο θειότατος προετύπωσε..» καὶ στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν..» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Ἀναστάσιμον, τό τοῦ Τριωδίου καὶ τό Θεοτοκίον. Εἰς τούς Αἴνους, ίστῳμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Σταυροῦ τά 3 Προσόμοια δευτεροῦντες

τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί...» τοῦ Τριαδίου «Τήν ύψηλόφρονα γνώμην...», «Καὶ νῦν... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη εἰς δέ τὸ τέλος ταύτης ψάλλεται ἀρχῶς τὸ «Ἄγιος ὁ Θεός...», καὶ γίνεται ἡ Εἰσοδος τοῦ Τ. Σταυροῦ, κατά τήν ἐν τῷ Τριαδίῳ διατάξει.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Εἰς πολλοὺς Ι. Ναούς, ἔχει ἐπικρατήσει ἡ εἰσοδος καὶ προσκύνησις τοῦ Τ. Σταυροῦ νά τελεῖται μετά τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...» ὡστε να παρακολουθήσουν ταύτην περισσότεροι πιστοί.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Άντι Τυπικῶν εἴθισται νά ψάλλωνται τά ἔξῆς Άντιφωνα:

Αντίφωνα α'

1. Εσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου Σου, Κύριε.
2. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν προσώπου τόξου.
3. Ανέβης εἰς ὄψος, ἡχμαλώτευσας αἱχμαλωσίαν.
4. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό ὄνομά Σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου.....

5. Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν....

Αντίφωνα β'

1. Εἰδοσαν πάντα τά πέρατα τῆς γῆς τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
2. Προσκυνήσωμεν εἰς τόν τόπον, οὖν ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
3. Ο δέ Θεός βασιλεύς ἡμῶν πρό αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσω τῆς γῆς.
4. Υψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ύψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς.....
ὁ Αναστάς.....

5. Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...ΩΜονωνής Γάος....

Αντίφωνα γ'

1. Υψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ημῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
2. Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τήν κληρονομίαν Σου.
3. Καὶ ποίμανον αὐτούς καὶ ἐπαρον αὐτούς ἔως τοῦ αἰώνος.

Σῶσον Κύριε τόν
λαόν σου....

Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν....ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τό τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κον-

τάκιον «Τῇ Υπερμάχῳ...». Άντι Τρισαγίου τό «Τόν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν...». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τής Κυριακῆς καί καθεξῆς ή Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικόν «Ἐσημειώθῃ ἐφ' ἡμᾶς...», άντι τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...», λέγομεν «Σῶσον Κύριε...», τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Απόλυσις.

9. Πέμπτη: Τῶν Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Αφ' Εσπέρας: Ἡ θ' Ὁρα καί ό Προοιμιακός καὶ ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν τά 4 Κατανυκτικά τοῦ ἥχου, εἴτα τά 3 στιχηρά προσόμοια τοῦ Τριωδίου καί τά 3 στιχηρά Ιδιόμελα τῶν Αγίων. «Δόξα Πατρί ...Φέροντες τά παρόντα...», «Καί νῦν....Ἐργοις σκοτεινοῖς...». Εἰσοδος μετά θυμιατοῦ, τό «Φῶς οἰλαρόν...» καί τά Αναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Τό «Κατευθυνθήτω...» καί καθεξῆς ή Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τήν πρωΐαν: Μετά τό Μεσονυκτικόν, ό Έξαψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό Απολυτίκιον τῶν Αγίων δίς μέ «Καί νῦν....Τό ἀπ' αἰώνος ἀπόκρυφον...». Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα¹³ τοῦ Τριωδίου κατά σειράν καί αὖθις οἱ Αναβαθμοί τά πρῶτα Αντίφωνα τοῦ δ' ἥχου (Πολυέλαιος δέν ψάλλεται). Τό προκείμενον καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού. Κανόνες τῶν Αγίων καί τά Τριώδια μετά τῆς στιχολογίας αὐτῶν. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...» καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό Έξαποστειλάριον τῶν Αγίων μετά τοῦ Θεοτοκίου καί οἱ Αἶνοι ώς όριζονται. Δοξολογία μεγάλη καί αὖθις αἱ Ὁραι λιταί ἐν αἷς Απολυτίκον καί Κοντάκιον τοῦ Αγίων. Μετά τήν Θ' Ὁραν, οἱ Μακαρισμοί κ.λ.π. καί μετά τίς 3 Μ. Μετάνοιες, ή εὐχή τῆς ἐνάτης, Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» ιβ' ή εὐχή «Παναγία Τριάς...» καί ή Απόλυσις.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Μετά τήν Απόλυσιν τοῦ Ὁρθού, τό Απολυτίκιον τῶν Αγίων, ό Ιερεύς ποιεῖ «Ἐύλογημένη...» καί ό Προοιμιακός. Τό Ψαλτήριον «Πρός Κύριον...» καί τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωντες στίχους 10 καί ψάλλομεν ἐκ τοῦ Τριωδίου τό Ιδιόμελον τῶν Αποστίχων «Τῆς ψυχοβλαβοῦς πλεονεξίας...» (δίς) καί τό μετά τοῦτο μαρτυρικόν ἀπαξ. Εἴτα, τά 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Πολλοῖς παραπτώμασι...» καί τά ἔτερα δύο τέλος δέ τά τῶν Αγίων 3 Προσόμοια τοῦ Μ. Έσπερινοῦ

¹³ Οπου πανηγυρίζεται ή μνήμη τῶν Αγίων, Καθίσματα τῶν Αγίων καί Πολυέλαιος. Εἰς τούς Κανόνες καταργοῦνται τά Τριώδια καί ἀντ' αὐτῶν ό Κανών τῆς Θεοτόκου (Παρακλητικός) πλήν προτάσσεται τῆς Θεοτόκου.

«Φέροντες τά παρόντα...» δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί...Προφητικῶς ἀνεβόα..», «Καί νῦν....Τήν πᾶσαν ἐπίδα μου...». Εἰσοδος μετά Εὐαγγελίου, τό «Φῶς ἵλαρόν...», τά Αναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καί αὗθις τό «Κατευθυνθήτω...». Ο Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον τῶν Αγίων καί καθεξῆς ή Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...», τό «Ἐύλογήσω τόν Κύριον...» καί ή Απόλυτις. Εἰς τήν τράπεζαν ἐσθίομεν οἶνον καί ἔλαιον.

12. Κυρος: Δ' τῶν Νηστειῶν. (Ιωάννου τῆς Κλίμακος). Γρηγορίου πάπα Ράμης τοῦ Διαλόγου, Συμεὼνος τοῦ νέου Θεολόγου

Ἡχος πλ.δ', Ἐωθινόν Η'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ωραν, ἐν τῷ Μ. Εσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἴστῳμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 6 Αναστάσιμα στιχηρά, καί τά 3 ἐκ τοῦ Τριωδίου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί..Οσιε πάτερ...», «Καί νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος, τό «Φῶς ἵλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί..», «Καί νῦν..» τά ἐκ τοῦ Τριωδίου. Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον, τό τοῦ Όσίου «Ταῖς τῶν δακρύων σου...» καί τό Θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς...» καί ή Απόλυτις. Ἐν τῷ μικρῷ Αποδείπνῳ, ὁ κανών τοῦ ἄγιου τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς, ὁ Τριαδικός κανών καί τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..», τό Τρισάγιον, τά τρία Κατανυντικά «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...», ή Ἐκτενής καί Απόλυτις. Ο Ἐξάψαλμον. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Απολυτίκια ως ἐν τῷ Εσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον καί ὁ Ἀμωμος, τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν, καί τά Εὐλογητάρια. Η Υπακοή, οἱ Αναβαθμοί τοῦ ἥχου, τό Προκείμενον καί ἀπασα ή τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου ως προδιεγράφη ἐν τῇ Κυριακῇ Τελώνου καί Φαρισαίου. Κανόνες, οἱ τῆς Παρακλητικῆς καί ὁ τοῦ Τριωδίου μέ στίχον «Οσιε τοῦ Θεοῦ...». Μετά τήν γ' Ωδὴν, τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Όσίου εἴτα τά Καθίσματα ως διατυποῦνται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τήν στ', Κοντάκιον καί Οἶκος τά Αναστάσιμα, τό Συναξάριον τῆς ήμέρας, καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου..» καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» τρίς καί ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον, καί τά τοῦ Τριωδίου. Εἰς τούς Αἴνους, Αναστάσιμα 4, καί τά ἐν τῷ Εσπερινῷ τοῦ Όσίου εἰς 4. «Δόξα Πατρί...» τοῦ Τριωδίου «Δεύτε ἐργασώμεθα...», «Καί νῦν...Υπε-

ρευλογημένη ύπαρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἥτοι τοῦ ἥ-
χου 5, καί ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τοῦ Ὁσίου 3. Απολυτίκια τό Άναστάσιμον,
τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καί Κοντάκιον «Τῇ Υπερμάχῳ...». Από-
στολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καί καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ
Μ. Βασιλείου. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...», τό «Ἐπί σοι χαῖρε...». Κοινωνικόν
«Ἄνειτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Αλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό
φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Απόλυσις.

16.Πέμπτη. Τοῦ Μεγάλου κανόνος. Σαβίνου τοῦ Αίγυπτίου, Χριστοδούλου
τοῦ ἐν Πάτμῳ τῶν ὄσιων.

Αφ' Ἐσπέρας (Τετάρτη πρωΐ): Μετά τήν θ' Ὁραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ
Προοιμιακός καί τά «Πρός Κύριον...». Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἰστῶ-
μεν στίχους 20 (ἀπό τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω...») καί
ψάλλομεν τό Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας «Τοῖς τῶν ἔμων λογισμῶν..» δίς, τό
μετά τοῦτο Μαρτυρικόν ἄπαξ, εἴτα τά 3 κατά σειράν Αποστολικά Προ-
σόμοια καί ἐφεξῆς τά κατ' ἀλφάβητον στιχηρά «Ἄπας ὁ βίος μου...»
κ.λ.π. «Δόξα Πατρί..Καί νῦν..Ω τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει...» καί
τελεῖται ἡ Εἰσοδος. Τό «Φῶς ἵλαρόν...» καί τά Αναγνώσματα τοῦ Τριω-
δίου. Μετά ταῦτα, τό «Κατευθυνθήτω» καί ἐφεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν
Προηγιασμένων.

Ἐν τῷ Αποδείπνῳ: Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, τό μικρόν Απόδειπνον
καί ψάλλεται ὁ Μ. Κανών ὡς διατυποῦται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τά Τριώδια, τά
τῆς δ', η' καί θ' Ωδῆς παραλείπονται διά τήν αὔριον.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν καί ὁ Ἐξάψαλμον. Τό «Αλληλούϊα»
μετά τῶν στίχων καί τά λοιπά ὡς εἰς τάς λοιπάς νηστίμους ἡμέρας. Ὁ
Ν' Ψαλμός, τό «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...» καί στιχολογοῦνται αἱ
Ωδαί (δ', η' καί θ'). Ο Κανών τοῦ Μηναίου καί τά Τριώδια εἰς τήν τάξιν
αὐτῶν. Μετά τήν στ' Ωδήν τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό
Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Υπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Οἱ Μακαρισμοί
ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ Τριωδίῳ, αἱ λοιπαὶ Ωδαί, τό «Αἰνοῦμεν
εὐλογοῦμεν...Ον στρατιαί...», καί ψάλλομεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Εἰς τό
τέλος ὁ Εἰρημόν «Ἄσπόρουν συλλήψεως...» τό «Ἄξιον ἐστίν...» καί ἡ Αἴτη-
σις. Εἴτα τό Φωταγωγικόν, τό «Σοὶ δόξα πρέπει...», τά Πληρωτικά καί τά
Απόστιχα τοῦ Τριωδίου «Ταῖς ληστρικαῖς ἐφόδοις...» κ.λ.π. Τό «Ἄγαθόν

τό ἔξομολογεῖσθαι...», καί τά λοιπά τοῦ Ὁρθου ώς καθ' ήμέραν. Αἱ Ωραι ώς εἴθισται μέ Κοντάκιον τοῦ Μ. Κανόνος «Ψυχή μου, ψυχή μου...» καί ή Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ: Μετά τόν Προοιμιακόν, τό ἐνδιάτακτον Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» στιχολογοῦμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν ώς δόριζει τό Τριώδιον. Εἰσοδος μετά θυμιατοῦ, τό «Φῶς ἵλαρόν...», τά Αναγνώσματα καί τά λοιπά τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

18. Σάββατον. Τοῦ Ἀκαθίστου Υμνου. Αγ. Κυρίλλου Αρχιεπ. Ιεροσολύμων.

Ἀφ' Ἐσπέρας (Παρασκευή πρωΐ): Ή ἀκολουθία ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Τριώδιῳ μετά τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

Ἐν τῷ Αποδείπνῳ: Τό μικρό Ἀπόδειπνον μετά τῶν Χαιρετισμῶν. Μετά τήν ἀνάγνωσιν τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν...», ψάλλεται τό «Τό προσταχθέν μυστικῶς...» (τρίς) καί ἀναγινώσκεται ή Α' Στάσις τῶν χαιρετισμῶν. Τό «Τῇ ὑπερμάχῳ...» (τοῦτο ψάλλομεν πρό καί μετά ἐκάστης Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν) καί ἀρχόμεθα τοῦ κανόνος «Ἀνοίξω τό στόμα μου...» ἔως τῆς γ' Ωδῆς καί ή Β' Στάσις τῶν χαιρετισμῶν. Αἱ δ', ε' καί στ' Ωδαί τοῦ κανόνος καί ή Γ' Στάσις τῶν χαιρετισμῶν. Τό «Τῇ ὑπερμάχῳ...» καί αὖθις αἱ λοιπαὶ Ωδαί τοῦ κανόνος (εἰς τήν θ' Ωδὴν ὁ Τερεύς θυμιᾶ ώς εἴθισται), ή Δ' Στάσις τῶν χαιρετισμῶν καί ἐφεξῆς τό ὑπόλοιπον τοῦ Αποδείπνου. Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλομεν «Τήν ἀραιότητα...».

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου καί ό Ἐξάψαλμον. Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό Τροπάριον «Τό προσταχθέν μυστικῶς...» (δίς). Τό Ψαλτήριον καί τά Καθίσματα «Ο μέγας Γαβριήλ...» (δίς) καί τό ἔτερον (ζήτει εἰς τήν γ' Ωδήν). Ο Ν' Ψαλμός καί ή στιχολογία τῶν θ' Ωδῶν. Κανόνες τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», καί τά Τριώδια κατά τήν τάξιν αὐτῶν. Μετά τήν γ' Ωδήν τό Κάθισμα, ἀφ' στ', τό Κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ...» καί ό Οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης...», τό Συναξάριον τῆς ήμέρας καί τό Υπόμνημα τοῦ Τριώδιου. Αἱ Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», «Τήν Τιμιωτέραν..», καί ή Καταβασία «Ἀπας γηγενής...». Τό Ἐξαποστειλάριον δίς καί εἰς τούς Αἴνους, τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριώδιου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί..Καί νῦν.. Γλώσσαν ἡν οὐκ ἔγνω..». Δοξολογία Μεγάλη καί τό «Τό προσταχθέν μυστικῶς...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8 ἐκ τῆς γ' Ωδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου 4, καί ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τοῦ Τριώδιου 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό ἐν ἀγίοις θαυμαστός...». Τό Τρο-

πάριον «Τό προσταχθέν μυστικώς...» τό Απολυτίκιον τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τό Κοντάκιον «Τῇ ύπερμάχω...». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον διπλά. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» ψάλλομεν «Ἄπας γηγενής...». Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου λήψιμαι...», τό «Εἴδομεν τό φῶς...» καὶ Απόλυσις.

19. Κυρος: Ε' τῶν Νηστειῶν.(Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας). Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῶν μαρτύρων.

'Ηχος α', Εωθινόν Θ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Αναστάσιμα, καὶ τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς Όσίας Μαρίας «Σέ μέν διεκώλυε...» κ.τ.λ. δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί..» τῆς Όσίας «Ἐθαυματούργησε Χριστέ...», «Καί νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ Ἡχου. Εἰσοδος, τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί..», «Καί νῦν..» τά ἐκ τοῦ Τριωδίου. Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον, τό τῆς Όσίας «Ἐν σοί Μῆτερ ἀκριβῶς...» καὶ τό Θεοτοκίον «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς.....»καὶ Απόλυσις. Ἐν τῷ μικρῷ Αποδείπνῳ, ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τὴν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς, ὁ Τριαδικός κανών καὶ τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν..», τό Τρισάγιον, τά τρία Κατανυντικά «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...», ἡ Ἐκτενής καὶ Απόλυσις. Ο Ἐξάψαλμον. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν, καὶ τά Εὐλογητάρια. Η Υπακοή, οἱ Αναβαθμοί τοῦ ἥχου, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Εωθινοῦ Εὐαγγελίου, ώς προδιεγράφη ἐν τῇ Κυριακῇ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Κανόνες, ὁ Αναστάσιμος, καὶ οἱ δύο Κανόνες τοῦ Τριωδίου μετά στίχου, εἰς μέν τόν πρῶτον «Δόξα σοι ὁ Θεός...», εἰς δέ τόν δεύτερον «Οσία τοῦ Θεοῦ...». Μετά τήν γ' Ὁδήν, τό Κοντάκιον τῆς Όσίας. Εἶτα τό Κάθισμα καὶ τό Θεοτοκίον. Εἰς τήν στ', Κοντάκιον καὶ Οἶκος τά Αναστάσιμα, τό Συναξάριον τῆς ήμέρας, καὶ τό Υπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου..» καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Εωθινοῦ Εὐαγγελίου, κ.λ.π ώς προδιεγράφησαν ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμωτέραν..». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν..» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον, τό τῆς Όσίας καὶ τό Θεοτοκίον. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν, Αναστάσιμα 4, καὶ τῆς Όσίας 4 τά ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τρία Προσόμοια δευτεροῦντες τό πρῶτον, μετά στίχων εἰς τά δύο τελευταία «Υπομένων

ύπέμεινα τόν Κύριον καί προσέσχε μοι» καί «Ἐστησαν ἐπί πέτρας τούς πόδας μουν καί κατεύθυννον τά διαβήματά μουν». «Δόξα Πατρί...» τοῦ Τριωδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ...», «Καί νῦν... Υπερευλογημένη ύπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἥτοι τοῦ ἔχου 5, καί ἐκ τῆς στ' Ὡδῆς τῆς Ὁσίας 3. Απολυτίκια τό Άναστασιμον, τῆς Ὁσίας, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ...». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καί καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...», τό «Ἐπί σοι χαιρε...». Κοινωνικόν «Ἄνειτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...», «Ἐῆ τό ὄνομα Κυρίου...» καί Απόλυσις.

24.Παρασκευή: Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θ/κου Αρτέμονος Σελευκείας

Τὴν Πέμπτην πρωΐ: Μετά τίς Ὡρες, ἐν τῷ Εσπερινῷ ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά κατά σειράν 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου καί 3 προεόρτια «Κεκρυμμένον μυστήριον...» καί τά ἔτερα δύο. «Δόξα Πατρί. Καί νῦν.. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...». Τό «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά όριζόμενα ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» τά «Θεοτόκε Παρθένε...».

Τὴν Πέμπτην ἐσπέρας: Το μικρόν Απόδειπνον καί ψαλλομεν τόν κανόνα τοῦ Λαζάρου. Μετά τό Τρισάγιον Κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» καί τά λοιπά τοῦ μικροῦ Αποδείπνου.

Τὴν Παρασκευή πρωΐ: Τό Μεσονυκτικόν καί ὁ ἔξαψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τό προεόρτιον Απολυτίκιον, τό Ψαλτήριον, τά Κατανυκτικά Καθίσματα καί τά τοῦ Τριωδίου. Ο Ν' ψαλμός ἡ στιχολογία καί οἱ κανόνες τοῦ Τριωδίου καί ὁ προεόρτιος. Μετά τήν στ' Ὡδήν τό προεόρτιον κοντάκιον καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. ὁ Εἰρημός τῆς η' Ὡδῆς καί στιχολογούμεν «Τῇ Τιμιωτέραν...» εἰς τό τέλος δε ὁ εἰρημός τῆς θ' Ὡδῆς καί τό «Ἄξιόν ἔστιν...». Ἐξαποστειλάριον τό προεόρτιον, τό «Σοί δόξα πρέπει...» καί ἡ ἐκτενής. Απόστιχα τά τοῦ Τριωδίου «Δόξα Πατρί. Καί νῦν.. Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...». Τό «Ἄγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ...», Τρισάγιον καί τό Απολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...», αὗθις δε αἱ Ὡραι λιταί μέ Απολυτίκον καί Κοντάκιον τά προεόρτια. Μετά τήν στ' Ὡραν γίνεται πλήρης Απόλυσις. Η θ' Ὡρα τό ἐσπέρας πρό τοῦ ἐσπερινοῦ.

25. Σάββατον: Ο Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου. Η Ἔγερσις τοῦ Ἀγίου καὶ δικαίου Λαζάρου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ωραν, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός (Ψαλτήριον δέν στιχολογοῦμεν). Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...» ἵστωμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν τά κατά σειράν 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς δευτεροῦντες τό πρῶτον, εἶτα δέ 4 ἐκ τῶν Ἰδιομέλων τοῦ Λαζάρου. «Δόξα...Τήν ψυχοφελήν πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...» (τό μέγα), «Καί νῦν....Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...». Εἰσοδος, τό «Φῶς ἥλαρόν..» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Αναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τά Απόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Τῷ ἔκτῳ μηνί...» κ.τ.λ. μετά τῶν στίχων. «Δόξα Πατρί.Καί νῦν...Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια...». Τό «Νῦν ἀπολύεις..» Τοισάγιον καὶ τό Ἀπολυτíκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας...» δίς, καὶ τό «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» ἄπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν καὶ ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τόν Εσπερινόν). Μετά τόν Ἐξάψαλμον, εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Ἀπολυτíκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα εἰς ἐκάστην στιχολογίαν πρῶτον τοῦ Λαζάρου μέ «Δόξα Πατρί.Καί νῦν...» τῆς ἑορτῆς. ὁ Πολυέλαιος, καὶ τά γ' Καθίσματα τῆς ἑορτῆς. Οἱ Αναβαθμοί τά α' Ἀντίφωνα τοῦ δ' ἥχου καὶ τό Προκείμενον τῆς ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τό τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς καὶ τά λοιπά τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Λαζάρου. Μετά τήν γ' Ωδήν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, εἶτα τό Κάθισμα τοῦ Λαζάρου «Δόξα Πατρί.Καί νῦν...» τῆς ἑορτῆς. Αφ' στ' Ωδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τό Μηνολόγιον καὶ τό Υπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι «Ἄνοιξα τό στόμα μου...» καὶ ψάλλομεν τήν θ' Ωδήν ἀμφοτέρων τῶν κανόνων. Τέλος τό «Εὐαγγελίζου γῇ χαράν μεγάλῃ...» καὶ ἡ Καταβασία «Ως ἐμψύχω Θεοῦ...». Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς καὶ τά δύο τοῦ Λαζάρου. Εἰς τούς Αἴνους 3 τῆς ἑορτῆς καὶ 3 τοῦ Λαζάρου. «Δόξα..Μέγα καὶ παράδοξον...», «Καί νῦν..Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...». Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Ἀπολυτíκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Αντί Τυπικῶν ψάλλωμεν τά καθορισθέντα διά τήν ἑορτήν Ἀντίφωνα, ἄτινα ζήτει εἰς τό Μηναῖον ἢ τό Μ. Ωρολόγιον. (εἰς τά β' Ἀντίφωνα «...ό δι' ἡμᾶς σαρκωθείς...» Εἰσοδικόν «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»). Τό Ἀπολυτíκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Λαζάρου «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» καὶ τό Κοντάκιον «Τήν ὑπερμάχω...». Αντί Τρισαγίου «Οσοι εἰς Χριστόν...», Ἀπόστολος τῆς

έορτῆς καί Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...», «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλη... Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ...». Κοινωνικόν «Ἐξελέψατο Κύριος...», ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...» ψάλλομεν «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...», τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καί Ἀπόλυσις.

Τήν αὐτήν ἐσπέραν: Εἰς τήν θ' Ὁραν Ἀπολυτίκιον καί Κοντάκιον τῆς ἔορτῆς καί οὕτως ἀποδίδεται ἡ ἔορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

26. Κυρος: Τῶν Βαῖων. Η Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Τῶν ἐν Γοτθίᾳ μαρτύρων.

Αφ' Εσπέρας: Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἵστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν τά 5 Στιχηρά Ίδιόμελα «Σήμερον ἡ χάρις...» καί τά ἔτερα δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί... Σήμερον ἡ χάρις...», «Καί νῦν.. » τό αὐτό. Εἰσοδος, τό «Φῶς ἥλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας («Ο Κύριος ἐβασίλευσεν...»). Τά Αναγνώσματα, ἡ Ἐκτενής καί τό «Καταξίωσον...». Ἀπόστιχα, ὡς ὀρίζονται ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Δόξα Πατρί... Σήμερον ἡ χάρις...», «Καί νῦν.. » τό αὐτό. Απολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν..» δίς καί τό «Συνταφέντες σοι...» ἄπαξ. Ἀπόλυσις, «...Ο ἐπί πόλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός ὁ ἀληθινός...». Εἰς τό μικρόν ἀπόδειπνον, ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Μετά τό «Εὐλογητός..» ὁ Ν' ψαλμός καί ἡ λιτή τῆς ἔορτῆς (ἄν δέν ἐψάλλει ἀφ' ἐσπέρας) Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον «Συνταφέντες σοι...» ἡ Ἐκτενής καί Ἀπόλυσις. Εἰς τόν Ὁρθον, ὁ Ἐξάψαλμον, τό «Θεός Κύριος» καί τά Απολυτίκια ώς ἐχθές ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἶτα τό Ψαλτήριον καί ὁ Πολυέλαιος. Τά Καθίσματα κατά σειράν, τά α' Ἀντίφωνα τοῦ δ' Ἁχού καί τό Προκείμενον «Ἐκ στόματος νηπίων» μετά τοῦ στίχου «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ώς θαυμαστόν τό ὄνομά Σου ἐν πᾶσι τῇ γῇ» καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθον (ἐκ τῆς Ωραίας Πύλης). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» δέν λέγομεν, ἀλλά μετά τό Εὐαγγέλιον εὐθύς τόν Ν' ψαλμόν χῦμα (οὕτε προσκυνεῖται τό Εὐαγγέλιον ώς εἴθισται τάς λοιπάς Κυριακάς). «Δόξα Πατρί... Σήμερον ὁ Χριστός εἰσέρχεται..», Καί νῦν..» τό αὐτό. Ο στίχος «Ἐλέησον με ὁ Θεός...» καί τό Ίδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...». Ο κανών εἰς στ' ἀνευ στίχων, πλήν τῶν δύο τελευταίων ὅπου λέγομεν «Δόξα Πατρί...», «Καί νῦν..» Άπο γ' Ωδῆς ἡ Υπακοή «Μετά κλάδων...». Αφ' στ', τό Κοντάκιον καί ὁ Οίκος, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Υπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι «Ωφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου...» καί ψάλλομεν ἀντί «Τήν Τιμιωτέραν..» τήν θ' Ωδήν τῆς

έορτῆς. Ἐξαποστειλάριον μόνον «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» τοίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά 4 Ἰδόμελα τῆς ἔορτῆς δευτεροῦντες τά δύο πρῶτα. «Δόξα Πατρί..Καί νῦν..Πρό ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...». Ἡ εὐχή καὶ εὐλόγησις τῶν Βαῖων, Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι...».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Ἀντί τῶν Τυπικῶν τά ὄρισθέντα Ἀντίφωνα τῆς ἔορτῆς. Εἰσοδικόν «Ἐύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανε ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς...ό ἐπι πόλου ὅνου....». Τά Ἀπολυτίκια τῆς ἔορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον. Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἔορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ι. Χρυσοστόμου. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» ὁ Εἰρημός τῆς θ' Ὁδῆς «Θεός Κύριος καί...». Κοινωνικόν «Ἐύλογημένος ὁ ἐρχόμενος...». Ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...»τὸ Ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν Ἀνάστασιν...», τό «Εἴη τό ὅνομα Κυρίου..» καὶ ἡ Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, εἰς τόν Εσπερινόν: Ἡ θ' Ὁρα καὶ ὁ Προοιμιακός Ψαλμός. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...», ίστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά 3 Ἰδόμελα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς ἔχθες, «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου...» κ.τ.λ. δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί..» τό πρῶτον, «Καί νῦν..» τό τρίτον «Ο τοῖς Χερουβίμι ἐποχούμενος...». Εἰσοδος, τό «Φῶς ἵλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ἴδού δή εὐλογεῖτε...» μετά τοῦ στίχου. Εἰς τά Ἀπόστιχα τά Ἰδόμελα τῆς ἔορτῆς «Ἐκ βαῖων καὶ κλάδων.. » κ.τ.λ. «Δόξα Πατρί..» τό πρῶτον «Ἐκ βαῖων καὶ κλάδων.....», « Καί νῦν..» τό δεύτερον «Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν...». Τό «Νῦν ἀπολύεις...» καὶ αὖθις. Τό Τρισάγιον, τά Ἀπολυτίκια¹⁴ «Τήν κοινήν Ἀνάστασιν..» καὶ τό «Συνταφέντες σοι...», ἡ Ἀπόλυσις ὡς ἔχθες καὶ ἀποδίδεται ἡ ἔορτή.

¹⁴ Εἰς Τυπικά τινα, ορίζονται ἀντί μέν τῶν Ἀπολυτικίων, τά «Θεοτόκε Παρθένε» κατά τήν τάξιν τῶν Κυριακῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἀντί δέ τῆς Ἀπολύσεως τῆς ἔορτῆς ἡ τῆς αὔριον «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...». Φρονοῦμεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀνακόλουθον, διότι ὁ Ἐσπερινός κατέχει θέσιν ἀποδόσεως τῆς ἔορτῆς τῶν Βαῖων καθώς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῶν Τροπαρίων αὐτοῦ ἀλλά καὶ ἐκ τοῦ Προκείμενου «Ἴδού δή εὐλογεῖτε...». Πλήν τούτων τό ἀνωτέρω Τυπικά ἀντιφάσκουν ἔαυτά, καθότι ἐν τῇ ἀποδόσει τῆς ἔορτῆς τοῦ Ἐὐαγγελισμοῦ λαχούσης τήν αὐτήν Κυριακήν τῶν Βαῖων ορίζουν διάφορον τυπικήν διάταξιν ἀπό τήν παροῦσαν, ἥτοι Ἀπολυτίκιον «Σήμερον σωτηρίαν...» καὶ οὐχί τά «Θεοτόκε Παρθένε...» κ.λ.π. Ἀπόλυσιν δέν διευκρινίζεται ἐν ἐκείνοις, πλήν ἐννοεῖται ἡ τῆς ἔορτῆς εἰ δέ μή θά ἐπισημαίνετο αὕτη καθώς σήμερον. Ως ἐκ τούτων καθότι μέν ἐκείνη Θεομητο-

Ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ, ὁ κανών ὁ Κανών τοῦ Τριωδίου «*Ιωσήφ τὴν σωφροσύνην...*» ὁ δέ τοῦ Μηναίου (τῆς 27^{ης} τοῦ μηνός) τό πρωΐ πρό τῆς Ακολουθίας.

27. Μ. Δευτέρᾳ: Οσίων Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, Παύλου Σημειοφόρου ἐπισκόπου Κορίνθου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ 1^η: Εἴθισται ἐν τοῖς ἐνοριακοῖς ἵεροῖς Ναοῖς ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς Ἁγίας καὶ Μεγ. Ἐβδομάδος νά ψάλλεται ἀφ' ἐσπέρας τὴν δέ πρωΐαν ἀναγινώσκονται αἱ Ὡραι καὶ τελεῖται ὁ Ἐσπερινός μετά τῆς Θ. Λειτουργίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ 2^η: Καθ' ὅλην τὴν Μ. Ἐβδομάδα οἱ Κανόνες τῶν ἀγίων τῆς ἡμέρας τοῦ Μηναίου δέν καταλιμπάνονται ἀλλά ἀναγινώσκεται ἐν ὦ τόπῳ βούλεται ὁ προεστώς.

Αφ' ἐσπέρας: Μετά τό «*Ἐύλογητός...*», Τρισάγιον, τό «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*» καὶ τό «*Ἐπακοῦσαι σε Κύριος...*» μετά μέλους, ἐνῷ ὁ Ιερεὺς θυμιᾶ μέ το κατζίον. Εἴτα τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «*Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...*» καὶ ὁ Ἐξάψαλμον. Μετά τά Εἰρηνικά, τό Ἀλληλουϊάριον μετά τῶν στίχων «*Ἐκ νυκτός ὄρθριζει...* » κ.τ.λ. τό Ἀπολυτίκιον «*Ιδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...*» τρίς, καὶ λιτανεύεται ἡ Εἰκών τοῦ Νυμφίου. Εἰς τό τέλος τοῦ Ἀπολυτικίου, ψάλλομεν εἰς τό πρῶτον «*Προστασίες τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς*», εἰς τό δεύτερον τό χαρακτηριστικόν τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ, εἰς δέ τό τρίτον «*Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς*». Εὐθύς τό Ψαλτήριον (εἴθισται τό Ψαλτήριον εἰς τάς Ἐνορίας νά ἀναγινώσκεται τήν πρωΐαν πρό τῶν Ὡρῶν), τά κατά σειράν Καθίσματα ἔκαστον δίς, καὶ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ. Ό Ν' ψαλμός τό «*Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...*» καὶ στιχολογοῦμεν τήν α', η' καὶ θ' Ωδήν. Ό κανών τοῦ Τριωδίου ψαλτᾶ, ἔκάστη Ωδή εἰς 6. Μετά τήν α' Ωδήν, ὁ Εἰρημός αὐτῆς καὶ ἡ Αἴτησις. Τό Κοντάκιον «*Ο Ιακώβ ὠδύρετο...*» καὶ ὁ μετά τοῦτο Οἶκος. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας (τῆς 27^{ης} Μαρτ.) καὶ συνεχίζομεν τόν Κανόναν. Εἰς τό τέλος τῆς η' Ωδῆς, τό «*Αἴνουμεν, εὐλογοῦμεν...*» ὁ Εἰρημός αὐτῆς καὶ ψάλλομεν τήν θ' Ωδήν τοῦ κανόνος καὶ τέλος τόν Εἰρημόν αὐτῆς. Εξαποστειλάριον «*Τόν νυμφώνα Σου βλέπω...*» τρίς. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 4, καὶ ψάλλομεν τά δύο Ιδιόμελα «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...*» καὶ τό «*Φθάσαντες πιστοί...*» δευτεροῦντες αὐτά. «*Δόξα Πα-*

ρική ἑορτή ἡ δέ παροῦσα Δεσποτική, ἡμεῖς ὁρίζομεν τά ἀντίστοιχα, σύ δέ ποιήσον ώς βούλεσαι.

τρί...Καὶ νῦν..Κύριε ἐρχόμενος πρός τό πάθος...». Τό «Σοί δόξα πρέπει...», τά Πληρωτικά καί τά 3 Ιδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Κύριε πρός τό μυστήριον..» κ.τ.λ. «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..Δευτέραν Εὖαν τήν Αἰγυπτίαν...». Τό «Ἀγαθόν τῷ ἔξομολογεῖσθαι...» καί τό Τρισάγιον. Μετά τήν ἐκφώνησιν τό Κοντάκιον χῦμα «Ο Ιακώβ ὡδύρετο...» τό «Κύριε ἐλέησον» ιβ', «Δόξα Πατρί..Καὶ νῦν...Τήν Τιμιωτέραν...ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ» καί ὁ Ιερεύς «Ο ὥν εὐλογητός...» καί ἡ εὐχή «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», Οἱ τρεῖς Μ. Μετάνοιαι μετά τῆς ευχῆς τοῦ Ἅγ. Ἐφραίμ «Κύριε καὶ Δέσποτα...» καί τά λοιπά διατεταγμένα. Τέλος, ἡ Ἀπόλυτις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος...» καί τό «Δι' εὐχῶν...».

Τήν πρωΐαν: Πρός τῆς ἀκολουθίας ἀνιγώσκονται τά ἐνδιάτακτα Ψαλτήρια (Τά Καθίσματα 4, 5, 6, 7 καὶ 8.). Μετά ταῦτα, αἱ Ὡραι λιταί μέ Απολυτίκιον «Ἴδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» καί Κοντάκιον «Ο Ιακώβ ὡδύρετο...». Μετά τούς Μακαρισμούς, καὶ τήν εὐχή τῆς θ' Ὡρας, ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...» κ.τ.λ. καὶ ἡ Ἀπόλυτις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...»

Μετά τήν Ἀπόλυτις τῶν Ὡρῶν, ὁ Ιερεύς ποιεῖ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία....» καὶ ὁ ἀναγνώστης τόν Προοιμιακός ψαλμόν. Τό Ψαλτήριον «Πρός Κύριον...» καὶ εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά κατά τόν Ὁρθρον Ιδιόμελα τῶν Αἴνων (καὶ τό Δοξαστικόν «Κύριε ἐρχόμενος...» ὡς στιχηρόν) καὶ τά 3 Ιδιόμελα τῶν Ἀποστίχων, «Δόξα Πατρί..καὶ νῦν... Δευτέραν Εὖαν τήν Αἰγυπτίαν..». Εἰσοδος μετά Εὐαγγελίου, τό «Φῶς ἵλαρόν..» καὶ τά Αναγνώσματα. Εὐθύς τό «Κατευθυνθήτω....» τό Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων¹⁵.

Απόδειπνον τό Μέγα μετά τοῦ Κανόνος τοῦ Τρωδίου «Πρόσεχε Οὐρανέ...».

¹⁵ Μή τελουμένης προηγιασμένης Θ. Λειτουργίας, ψάλλομεν τά δύο Ιδιόμελα τῶν Αἴνων καὶ τό Δοξαστικόν «Κύριε ἐρχόμενος πρός τό πάθος...» διπλᾶ ὡς στιχηρά, «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.. (καὶ πάλιν) «Κύριε ἐρχόμενος πρός τό πάθος...», εἰς δέ τά Απόστιχα, τά ἐν τῷ Ὁρθρῷ Απόστιχα ὡς ὄριζονται. Ωσαύτως ποίησον μή τελουμένης προηγιασμένης καὶ τάς λοιπάς δύο ἡμέρας ἥτοι Μ. Τρίτη καὶ Μ. Τετάρτη ἀντικαθιστῶντας τά ψαλλόμενα.

28. Μ. Τοίτη: Αποστ. Ἡρωδίωνος ἐπισκ Πατρῶν. Οσίου Ἰλαρίωνος τοῦ νέου.

Αφ' Εσπέρας: Τήν έσπέραν τῆς Αγίας καὶ Μεγ. Δευτέρας, ψάλλεται ἡ Ακολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Αγίας καὶ Μ. Τοίτης κατά τήν τυπικήν διάταξιν τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Δευτέρας.

Τήν πρωΐαν: Τά Ψαλτήρια (Τά Καθίσματα 9, 10, 11, 12 καὶ 13.) Αἱ Ὁραι λιταὶ (εἰς τήν στ' Ὁραν ἡ Προφητεία) μέ Απολυτίκιον «*Ἴδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...*» καὶ Κοντάκιον «*Τήν ὥραν ψυχή...*». Μετά τήν Απόλυτικην τῶν Ωρῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ίστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά κατά τόν Ὁρθρον Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων (καὶ τό Δοξαστικόν «*Τοῦ κρύψαντος τό τάλαντον...*» ὡς στιχηρόν) καὶ τά 3 τῶν Αποστίχων, «*Δόξα Πατρί..καὶ νῦν...Ἴδού σοι τό τάλαντον...*». Εἰσόδος μετά Εὐαγγελίου, τό «*Φῶς Ἰλαρόν..*» καὶ τά Αναγνώσματα. Εὐθύς τό «*Κατευθυνθήτω....*» τό Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Απόδειπνον τό Μέγα μετά τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου «*Στειρωθέντα μου τόν νοῦν...*».

29. Μ. Τετάρτη: Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων. Κυρίλλου διακόνου.

Αφ' Εσπέρας: Ψάλλεται ἡ Ακολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Αγίας καὶ Μ. Τετάρτης, κατά τήν τυπικήν διάταξιν τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Δευτέρας.

Τήν πρωΐαν: Τά Ψαλτήρια (Τά Καθίσματα 14, 15, 16, 19 καὶ 20.)¹⁶. Αἱ Ὁραι λιταὶ (εἰς τήν στ' Ὁραν ἡ Προφητεία) μέ Απολυτίκιον «*Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί...*» καὶ Κοντάκιον «*Ὕπέρ τήν πόρνην Ἄγαθέ...*». Μετά τήν Απόλυτικην τῶν Ωρῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τά «*Πρός Κύριον...*», εἰς δέ τό «*Κύριε ἐκέκραξα...*» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τά Ἰδιόμελα τῶν

¹⁶ Χάριν τῶν φιλοπεριέργων σημειοῦμεν, ὅτι κατά τάς τρεῖς πρώτας ἡμέρας τῆς Αγίας καὶ Μεγ. Ἐβδομάδος συμπληροῦται τό ὄλον Ψαλτήριον ἀναγινώσκοντες καθ' ἐκάστην πέντε Καθίσματα. Ἰσως ἀπορεῖ τις· πῶς δύνανται ἀνά πέντε Καθίσματα ἡμερησίως νά ἀναγνωσθοῦν τό ὄλον 20 Καθίσματα; Αριθμησον οὖν τῶν Βαῖων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Κάθισμα 1τήν δέ πρωΐαν 2 καὶ ὁ Πολυέλαιος ἀντί τοῦ Ἀμώμου, ἵσον 4 Καθίσματα. Πρόσθεσον καὶ τά 15 Καθίσματα τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μ. Ἐβδομάδος καὶ ποιοῦνται συνολικά 19 Καθίσματα. Τό ἐναπομείναν 180 Καθίσματα ἀναγινώσκομεν καθ' ἐκάστην εἰς τήν Προηγιασμένην Θ. Λειτουργίαν. Οὕτως, χάριτι Θεού συμπληροῦμεν τό Ψαλτήριον ὄλον ἐως τῆς Μ. Τετάρτης, σχολάζει δέ ἡ στιχολογία αὐτοῦ ἀπό τήν Μ. Πέμπτην ἐως τοῦ Σαββάτου τοῦ Θωμᾶ.

Αίνων καὶ τῶν Ἀποστίχων (τό Δοξαστικόν «**Ἡ ἀμαρτωλός ἔδραμε...**» καὶ τό «**Καὶ νῦν Ἡ βεβυθισμένη...**» ώς στιχηρά), «**Δόξα Πατρί..καὶ νῦν...Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις...**». Εἰσοδος μετά Εὐαγγελίου καὶ ἐφεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ἀπόδειπνον τό μικρόν μετά τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου «**Ἄνωγιον ἐστρωμένον...**».

30. Μ. Πέμπτη: Ιωάννου τῆς «Κλίμακος». Προφήτου Ιωήλ.

Αφ' Εσπέρας: Κατά τήν ἑσπέραν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγ. Τετάρτης, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθού τῆς Ἁγίας καὶ Μ. Πέμπτης, ώς διατυποῦται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Τὴν πρωΐαν: Αἱ Ὡραι λιταί μέ Απολυτίκιον «**Οτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί...**» καὶ Κοντάκιον «**Υπέρ τὴν πόρνην Ἀγαθέ...**». Μετά τήν Απόλυσις τῶν Ωρῶν, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ «**Εὐλογημένη....**» καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ψαλμός. Εἰς τό «**Κύριε ἐκέκραξα...**» ἵστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά κατά τόν Ὁρθον 5 Ἰδιόμελα τῶν Αἵνων (καὶ τό Δοξαστικόν «**Ὄν ἐκήρυξεν Ἀμνόν...**» ώς στιχηρόν) δευτεροῦντες τό πρῶτον. «**Δόξα Πατρί..Καὶ νῦν...Γέννημα ἔχιδνῶν....**». Εἰσοδος μετά Εὐαγγελίου, τό «**Φῶς ἰλαρόν...**», τά Ἀναγνώσματα καὶ εὐθύς «**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν**». Η ἐκφώνησις «**Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν...**» καὶ ψάλλομεν τό Τρισάγιον. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τά διατεταγμένα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Χερούβικόν «**Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ...**» τό αὐτό καὶ ώς Κοινωνικόν καὶ ἀντί τοῦ «**Εἴδομεν τό φῶς...**». Η Απόλυσις «**Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὄδον ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τούς πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστός ὁ ἀληθινός....**» καὶ τό «**Δι' εὐχῶν...**». Απόδειπνον τό μικρόν.

31. Μ. Παρασκευή: Υπατίου ἐπισκ. Γαγγρῶν, Αὐδᾶ ἐπισκ. Περσίας καὶ τῶν σύν αὐτῷ 9 μαρτύρων.

Αφ' Εσπέρας: Κατά τήν ἑσπέραν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγ. Πέμπτης, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθού (Τῶν Παθῶν) τῆς Ἁγίας καὶ Μ. Παρασκευῆς, ώς διατυποῦται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Η Απόλυσις «**Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὄδον ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τούς πόδας τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστός ὁ ἀληθινός....**».

Τήν πρωΐαν: Εύλογήσαντος τοῦ Ιερέως, τό «Βασιλεῦ Οὐράνιε...» καί τό Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» ψ', «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν ...Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί οἱ ἐνδιάτακτοι τρεῖς ψαλμοί τῆς Α' Ὁρας. «Δόξα Πατρί...» τό Τροπάριον (ἄνευ μέλους) «Σταυρωθέντος σου Χριστέ», «Καὶ νῦν...» τό Θεοτοκίον «Τί σε καλέσωμεν...». Εἶτα, ψάλλομεν τά Ιδιόμελα «Σήμερον τοῦ ναοῦ...» κ.τ.λ. διπλᾶ (τό πρῶτον ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ στίχου), καί εὐθύς ἡ Προφητεία, ὁ Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον. Ακολούθως «Τά διαβήματά μου...», τό Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Τόν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα...». τό «Κύριε ἐλέησον» μ', Ό ἐν παντί καιρῷ...» κ.τ.λ. ἡ εὐχή «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...», εὐθύς τό «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί ἀναγινώσκονται οἱ ἐνδιάτακτοι τρεῖς ψαλμοί τῆς Γ' Ὁρας. «Δόξα Πατρί...» τό Τροπάριον (ἄνευ μέλους) «Κύριε, κατέκρινάν σε...», «Καὶ νῦν...» τό Θεοτοκίον «Θεοτόκε σύ εἰ...». Εἶτα, ψάλλομεν τά Ιδιόμελα «Διά τόν φόβον τῶν Ιουδαίων...» κ.τ.λ. κατά τήν τάξιν τῆς Α' Ὁρας. Η Προφητεία, ὁ Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον καί τά λοιπά ὡς προδιεγράφησαν ἐν τῇ Α' Ὁρᾳ. Μετά τήν εὐχήν «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτωρ...», εὐθύς τό «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί ἀναγινώσκεται ἡ ΣΤ' Ὁρα, κατά τήν διατυπωθεῖσα ἀνωτέρω τάξιν μέ Απολυτίκιον «Σωτηρίαν εἰργάσω...». Μετά τήν εὐχήν «Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων...» ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' Ὁρα. Απολυτίκιον «Βλέπων ὁ ληστής...» κ.τ.λ. Τά Ιδιόμελα τροπάρια, τό δέ «Δόξα Πατρί... .Σήμερον κρεμάται...» ἀναγινώσκει πρῶτον ὁ Αναγνώστης (κατά τό ὄφος τοῦ Αποστόλου) πρό τοῦ Ἐσταυρωμένου, εἴτα ὁ ψάλτης ἐμελῶς «Καὶ νῦν...» τό αὐτό. Μετά τήν εὐχήν «Δέσποτα Κύριε Ιησοῦ Χριστέ...». Απόλυσις ὡς ἔχθες.

Ἐν τῷ Εσπερινῷ: Μετά τήν Απόλυσις τῶν Ὡρῶν, ὁ Ιερεύς ποιεῖ «Εὐλογητός...» καί ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ψαλμός. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἰστῶμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά 5 στιχηρά Ιδιόμελα δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί.. Ω! πῶς ἡ παράνομος συναγωγή...Καὶ νῦν...Φοβερόν καὶ παράδοξον...». Εἰσοδος μετά Εὐαγγελίου, τό «Φῶς ἥλαρόν...», τά Αναγνώσματα, ὁ Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον, εἰς δέ τάς τελευταίας φράσεις αὐτοῦ, ὁ Ιερεύς ποιεῖ τήν Αποκαθήλωσιν ὡς εἴθισται. Ή Ἐκτενής, τό «Καταξίωσον...», καί τά Πληρωτικά. Εἶτα τά Απόστιχα «Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν... » κ.τ.λ. ἐν οἷς γίνεται ἡ λιταύνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καί τοποθετεῖται οὕτος ἐντός τοῦ Κουβουκλίου. (Ο Ιερεύς, τοποθετεῖ τό Ι. Εὐαγγέλιον δεξιά, ἐπί τοῦ Ἐπιταφίου, καί παραμένει πρό τοῦ Κουβουκλίου ἔως τέλους, ὅπου καί ποιεῖ τήν Απόλυσιν). Τό «Νῦν

ἀπολύεις...», καί τά Ἀπολυτίκια «Ο εὐσχήμων Ιωσήφ...» ἔως «...κηδεύσας ἀπέθετο.» καί τό «Ταῖς μυροφόροις γυναιξί...» ἔως «...έδειχθη ἀλλότριος.». Εἶτα Ἀπόλυσις «...ό δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τά φρικτά Πάθη καί τόν ζωοποιόν Σταυρόν καί τήν ἐκουύσιον ταφήν, σαρκί καταδεξάμενος, Χριστός ὁ αληθινός Θεός ἡμῶν...» καί τό «Δι' εὐχῶν». Ἀπόδειπνον τό μικρόν.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας τριάκοντα. Η ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

1. Μ. Σάββατον: Οσίας Μαρίας τῆς Αιγυπτίας. Αχάζ τοῦ Δικαίου.

Αφ' Εσπέρας: Κατά τήν ἐσπέραν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγ. Παρασκευῆς, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθού τοῦ Μ. Σαββάτου, ἐν ᾧ τελεῖται καὶ ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» κ.λ.π. καὶ ὁ Ἐξάψαλμον. Τά Εἰρηνικά καὶ εὐθύς τό «Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν» τετράκις, μετά τῶν στίχων. Εἶτα τά Ἀπολυτίκια «Ο εὐσχήμων Ιωσήφ...» ὡς τό πρωΐ. Συναπτή μικρά καὶ τό Κάθισμα «Σινδόνι καθαρὰ...», «Δόξα Πατρί..Καὶ νῦν..Ἐξέστησαν χοροί..» (ζήτει μετά τά Ἐγκώμια). Ό Ν'ψαλμός καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Κανών «Κύματι θαλάσσης..» εἰς 6. Εἰς τό τέλος ἑκάστης Ωδῆς, ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρημός αὐτῆς. Μετά τήν γ' Ωδήν, τό Κάθισμα «Τόν τάφον σου Σωτήρ...» δίς. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἱερεύς ἐνδύεται ἄπασαν τήν ιερατικήν αὐτοῦ στολήν (χαρμόσυνον). Από στ' Ωδῆς, τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Υπόμνημα τοῦ Τριαδίου. Εἶτα αἱ λοιπαὶ Ωδαί τοῦ κανόνος πρό δέ τῆς θ', «Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καὶ ὁ Εἰρημός τῆς η' Ωδῆς. Αὖθις, «Τήν Θεοτόκον καὶ μητέραν...» καὶ ψάλλομεν τήν θ' Ωδήν. Μετά ταῦτα, ἔξερχονται ἐκ τοῦ Ἅγ. Βήματος οἱ ιερόπαιδες μετά λαμπάδων καὶ τῶν Ἐξαπτερούγων καὶ ἵστανται ἐνθεν κακεῖθεν τοῦ Ἐπιταφίου ἀκολουθεῖ δέ καὶ ὁ Ἱερεύς μετά λαμπάδος ἡναμμένης καὶ θυμιατοῦ καὶ σταθείς ἐνώπιον τοῦ Ἐπιταφίου θεωρῶν τοῦτον ἐστραμμένος πρός Ανατολάς, ἀρχεται τῆς α' Στάσεως τῶν Ἐγκωμίων «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ...»¹⁷ θυμιατίζων κύκλωθεν τό Ι. Κουβούκλιον καὶ ἐν συνεχείᾳ τόν λαόν. Μετά τήν α' Στάσιν τῶν Ἐγκωμίων, Συναπτή μικρά, ἡ ἐκφώνησις καὶ ἀρχεται ἡ β' Στάσις τῶν Ἐγκωμίων «Ἄξιον ἐστι...». Πληρωθείσας ταύτης, Συναπτή μικρά, ἡ ἐκφώνησις καὶ εὐθύς ἡ γ' Στάσις τῶν Ἐγκωμίων «Αἱ γεννεαὶ πᾶσαι...». Αποφαλλείσης καὶ τῆς γ' Στάσεως τῶν Ἐγκωμίων, καὶ πάλιν μικρά Συναπτή καὶ εὐθύς τά Εὐλογητάρια. Μετά ταῦτα, ἡ μικρά Συναπτή, ἡ ἐκφώνησις «Οτι σέ Αίνουσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις....» καὶ τό Ἐ-

¹⁷ Η τάξις ἀπαιτεῖ νά στιχολογοῦμεν τάς τρεῖς Στάσεις τῶν Ἐγκωμίων διά τοῦ Αμώμουν.

ξαποστειλάριον «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» τοίς. Είτα οἱ Αἴνοι, ἐν οἷς στιχῶμεν στίχους 4 καὶ ψάλλομεν τά στιχηρά Ιδιόμελα «Σήμερον συνέχει τάφος...» κ.τ.λ. «Δόξα Πατρί... Τήν σήμερον μυστικῶς...», «Καί νῦν ...Τυπερευλογημένη ὑπάρχεις...». Ή Μεγάλη Δοξολογία καὶ εἰς τό τέλος τό ἀσματικόν «Ἄγιος ὁ Θεός..», ὅπου γίνεται καὶ ἡ ἔξοδος καὶ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐν πομπῇ, περὶ τῶν ὁδῶν.¹⁸ Ἐπανελθούσης τῆς Ι. πομπῆς εἰς τὸν Ι. Ναόν καὶ τιθέντος τοῦ Ι. Κουβούκλιου ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, ἐκφωνεῖ ὁ Ιερεύς «Πρόσχωμεν! Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.» καὶ ψάλλομεν τά Απολυτίκια «Ο εὐσχήμων Ιωσήφ.. » καὶ τά ἔτερα δύο Απολυτίκια ἐνῷ αἱρεται ὑπό τοῦ Ιερέως ὁ Ἐπιτάφιος ἐκ τοῦ Κουβουκλίου καὶ τίθεται ἐπί τῆς Άγ. Τραπέζης. Είτα, τό Τροπάριον τῆς Προφητείας «Ο συνέχων τά πέρατα...» καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Προφητεία, ὁ Απόστολος καὶ τό Εὐαγγέλιον. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Ἐκτενής, εὐθύς τά Πληρωτικά καὶ μετά τήν ἐκφώνησιν, ἡ Απόλυτις ὡς ἔχθες «...Ο δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους... » κ.λ.π.

Τήν πρωΐαν: Πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς Ακολουθίας¹⁹, ἀναγινώσκονται ὁ Ἄμωμος (ἄν δέν ἐψάλλει ἐχθές μετά τῶν ἐγκωμίων) καὶ ἐκ τοῦ Ἐσπερινοῦ, αἱ Προφητεῖαι πλήν τῆς α', δ', καὶ ιε'. Κατά τό διάστημα τοῦτο, ὁ Ιερεύς λαμβάνει «καιρόν» καὶ ποιεῖ Προσκομιδήν. Πληρωθέντων τῶν Ἀναγνωσμάτων, ὁ Ιερεύς· «Ἐύλογημένη ἡ βασιλεία...» καὶ ὁ Προοιμιακός ψαλμός. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα..» ίστωμεν στίχους 8, καὶ ψάλλομεν τά 4 Αναστάσιμα στιχηρά τοῦ α' Ἡχου, καὶ τά 3 Ιδιόμελα τῆς ἡμέρας «Σήμερον ὁ Ἀδης στένων βοᾷ...» καὶ τά ἔτερα δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί...Τήν σήμερον μυστικῶς...», «Καί νῦν...Τήν παγκόσμιον δόξαν...». Εἴσοδος μετά Εὐαγγελίου, τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ εὐθύς (ἄνευ Προκειμένου) τά τρία ὑπολειφθέντα Ἀναγνώσματα (α', δ', καὶ ιε'). Εἰς τό τέλος τοῦ ιε' Ἀναγνώσματος, ψάλλομεν τόν ὑμνον τῶν τριῶν Παίδων ὡς διατυποῦται ἐν τῷ Τριαδιώ. Ἐν συνεχείᾳ μικρά Συναπτή, ἡ ἐκφώνησις «Οτι Άγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν...» καὶ ἀντί Τρισαγίου τό «Οσοι εἰς Χριστόν...». Ο Απόστολος καὶ εὐθύς ἄνευ Άλληλουαρίου, ψάλλει πρῶτον ὁ Ιερεύς, (-

¹⁸ Οφείλομεν νά σημειώσωμεν ὅτι εἰς ὅλας τάς λιτανείας, προηγούνται τά Ιερά λάβαρα, οἱ Λαμπάδες, καὶ τά ἔξαπτέρουγα, καὶ ἀκολουθεῖ ἡ λιτανευομένη εἰκών, ὁ χορός τῶν ιεροψαλτῶν, τό Ιερατεῖον καὶ ὁ λαός. Κατά τήν περιφορά ὅμως τοῦ Ι. Ἐπιταφίου, μετά τά Ἐξαπτέρουγα, ἔπονται ὁ χορός τῶν Ιεροψαλτῶν, τό Ιερατεῖον, τό Ι. Κουβούκλιον τοῦ Ἐπιταφίου καὶ ἀκολουθεῖ ὁ λαός.

¹⁹ Οὐδαμοῦ ἀναφέρεται ἡ ἀνάγνωσις τῶν Ωρῶν κατά τήν πρωΐαν τοῦ Μ. Σαββάτου. Σύ δέ εὶ θέλης ἐξ εὐλαβείας κινούμενος, ἀνάγνωθι ταύτας λιτάς μέ Απολυτίκον «Ο εὐσχήμων Ιωσήφ...» καὶ Κοντάκιον «Τήν ἄβυσσον ὁ κλείσας...».

σκορπίζων δάφνας ἐν τῷ Τερῷ καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς ὅλον τὸν Ναόν), τό «Ἀνάστα ὁ Θεός...» καὶ ἐπαναλαμβάνουσι τό αὐτό ἔξακις οἱ χοροί, προτάσσοντες τούς διατεταγμένους στίχους. Τό Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Άντι χερουβικοῦ, τό Τροπάριον «Σιγησάτω πᾶσα σάρξ...». Κοινωνικόν «Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνών Κύριος...», ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...» τό «Μνήσθητι εὕσπλαχνε καὶ ἡμῶν...», τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» ἡ Ἀπόλυσις «...ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...» καὶ τό «Δι' εὐχῶν...».

2. Κυρ: ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. Η Ζωηφόρος Ανάστασις τοῦ Κ. ἡ. Ι. Χριστοῦ.

Ἐν τῇ Αγρυπνίᾳ: Τήν διατεταγμένην πρό τοῦ Μεσονυκτίου ὥραν, ὁ Τερεύς ἵσταται πρό τῆς Ωραίας Πύλης (κεκλεισμένης οὖσης), καὶ ποιεῖ «Ἐύλογητός..», τό «Βασιλεὺς Οὐράνιε...» καὶ ὁ Αναγνώστης τό Τρισάγιον, εἶτα «Κύριε ἐλέησον» ιβ', «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καὶ ὁ Ν' ψαλμός. Ἐν συνεχείᾳ, (ἐνῶ ὁ Τερεύς λαμβάνει «καιρόν» καὶ εἰσερχόμενος ἐν τῷ Τερῷ, ἐνδύεται τά Ι. Ἀμφια) ψάλλεται ὁ Κανών τοῦ Μ. Σαββάτου «Κύματι θαλάσσης...» εἰς 6, μέ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι». Μετά τήν γ' Ωδήν, τό Κάθισμα «Τόν Τάφον Σου Σωτήρ...Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...» τό αὐτό. Ἄφ' στ' τό Κοντάκιον «Τήν ἀβύσσον ὁ κλείσας...» καὶ ὁ μετά τοῦτο Οἶκος (οὐχί τό Ψπόμνημα). Μετά τήν θ' Ωδήν, Τρισάγιον καὶ τό Απολυτίκιον «Οτε κατῆλθες πρός τόν θάνατον...». Εἶτα, (ἀπό τό Αγ. Βῆμα ὁ Τερεύς) τήν Ἐκτενή, καὶ ἡ Ἀπόλυσις. (Ἄν ύπολοί πεται ἔτι χρόνος διά τό Μεσονύκτιον, μετά τήν θ' Ωδήν ἐπαναλαμβάνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ Κανόνος, ὅσαι Ωδαί κρίνονται ἀναγκαῖαι). Μετά τήν Απόλυσιν, εἴθισται νά ψάλλεται ἐντός τοῦ Αγ. Βήματος, τό Ζ' Ἐωθινόν «Ίδού σκοτία καὶ πρωΐ...» καὶ μετά τοῦτο, ἀνοιγείσης τῆς Ωραίας Πύλης ἔξερχεται ὁ Ιερεύς, κρατῶν ἀναπτομένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδύλας λαμπάδαν καὶ καλεῖ τούς πιστούς ἵνα λάβωσι φῶς, ψάλλων «Δεῦτε λάβετε φῶς...». Καὶ ἀφοῦ ἀνάψωσιν πάντες τάς λαμπάδας των, ἐν πομπῇ ἔξερχόμεθα ἐκ τοῦ Ναοῦ προπορευομένων τῶν Λαμπάδων καὶ Εξαπτερούγων (έχόντων ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τοῦ Λαβάρου τῆς Αναστάσεως) καὶ θυμιατοῦ, ἀκολουθούντων τῶν Τεροφαλτῶν, τοῦ Τερέως (φέροντος ἐπί χείρας τό Τερόν Εὐαγγέλιον) καὶ παντός τοῦ Λαοῦ, ψαλλομένου τό «Τήν Ανάστασίν Σου, Χριστέ Σωτήρ, Ἀγγελοι ύμνοντιν...», ἔως οὗ φθάσωμεν εἰς τόν καθορισθέντα τόπον, ὅπου εύρισκεται ἀναλόγιον ἐστρωμμένον. Θέσας ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ιερεύς τό Τερόν Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «Καὶ ύπερ τοῦ καταξιωθῆναι...» καὶ ἀναγινώσκει τό Β' Ἐωθινόν. Εἶτα λαβών τό θυμια-

τόν, ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὀμοουσίῳ...» καὶ θυμιᾶ τὸ Ι. Εὐαγγέλιον ψάλλων τό Απολυτίκιον «Χριστός ἀνέστη...» τρίς. Τό αὐτό ψάλλουσι ἔξακις καὶ οἱ ιεροφάλται, προτασσομένων ὑπό τοῦ Ιερέως τῶν 4 στίχων «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» κ.τ.λ. «Δόξα Πατρί...», «Καὶ Νῦν...». Άφοῦ ἐπαναλάβῃ ὁ Ιερεύς καὶ πάλιν τοῦτο, λέγει τά Εἰρηνικά, καὶ μετά τήν ἐκφώνησιν «Ὦτι πρέπει σοι...», ἐν πομπῇ ὡς καὶ πρὶν ἐπανερχόμεθα εἰς τόν Ναόν ψάλλοντες τόν Κανόναν «Ἀναστάσεως ἡμέραν...» εἰς 6²⁰, μέστιχον «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ ἀναστάσει Σου Κύριε», εἰς δέ τά δύο τελευταία «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...». Εἰς τό τέλος κάθε Ωδῆς, ὁ Εἰρηνός ὡς Καταβασία, τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς, τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπό τοῦ τάφου....» καὶ μικρὰ Συναπτή. Μετά τήν γ' Ωδήν, ἡ Υπακοή «Προλαβούσαι τό ὄρθρον...». Άφ' στ' τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, εἴτα τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Υπόμνημα ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εὐθύς τό «Ἀνάστασις Χριστοῦ θεασάμενοι...» τρίς, τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπό τοῦ τάφου...» τρίς καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαὶ Ωδαί. Εἰς τήν θ' Ωδήν, προτασσομεν τά ἔξης Μεγαλυνάρια.

1. Μεγάληνον ψυχή μου, τόν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν Ζωοδότην.
2. Μεγάληνον ψυχή μου, τόν ἐθελούσιως, παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.
3. Χριστός τό καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἵρων, τήν ἀμαρτίαν κόσμου.
4. Μαγδαληνή Μαρία, προσέδραμε τῷ τάφῳ καὶ τόν Χριστόν ἰδοῦσα, ὡς κηπουρόν ἡρώτα.
5. Ἀγγελος ἐξαστράπτων, ταῖς γίνναιξιν ἐβόα, παύσατε τῶν δακρύων, ὅτι Χριστός ἀνέστη.
6. Εξύπνησας ὑπνώσας, νεκρούς τούς ἀπ' αἰῶνος, βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς ἐξ Ιούδα λέων.
7. Ὦτι Χριστός ἀνέστη, τόν θάνατον πατήσας, καὶ τούς νεκρούς ἐγείρας, λαοί ἀγαλλιᾶσθε.

²⁰ Έν τῷ τυπικῷ ὄρίζεται 12ακις, ἀλλ' οὐδαμοῦ ἐν τοῖς Ιεροῖς Ναοῖς τηρεῖται πλέον τοῦτο. Ινα μή ὑπάρχῃ ἀσυμφωνία ἡμεῖς ὁρίζουμε βακις πλήν ἐν ταῖς Σεβασμίαις Μοναῖς κρατησάτω ἡ παρ' αὐταῖς τάξις.

8. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγαλλεται καὶ χαῖρε, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καὶ Ἀδης ἐσκυλεύθη.
9. Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἐσκύλευσε τὸν Ἀδην, ἐγείρας τοὺς δεσμίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε, δεινῶς κεκρατημένους.
10. Δόξα Πατρί.... .Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.
11. Καὶ νῦν.... Χαῖρε Παρθένε χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη· σός γάρ νίος ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.
12. Ό ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ ἀγνῇ Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· χαῖρε, ὁ σός νίος ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Μετά τήν Αἴτησιν καὶ τήν ἐκφώνησιν «**Ότι σέ αίνοϋσι...**», τό Ἐξαποστειλάριον «**Σαρκί ύπνωσας ώς θνητός...**» τοίς καὶ οἱ Αἴνοι εἰς 4, τά Άναστασιμα στιχηρά «**Υμνοῦμεν Σου Χριστέ...**» καὶ τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα «**Πάσχα ιερόν...**» μετά τῶν στίχων. Εἰς τό «**Δόξα Πατρί ...Καὶ νῦν ...Άναστασεως ἡμέρα...**», ἐξέρχεται ὁ Ιερεύς βαστάζων τό Ιερόν Εὐαγγέλιον καὶ προσκυνοῦσι τοῦτο οἱ πιστοί, ἀνταλλάσσοντες μετά τοῦ Ιερέως τήν εὐχήν «**Χριστός Ανέστη**», «**Ἄληθως Ανέστη**». (Η κατάληξις τοῦ Δοξαστικοῦ ἦτοι τό «**Χριστός Ανέστη...**» ψάλλεται ἔως οὖ προσκυνήσωσι πάντες). Είτα, ὁ Ιερεύς ἐκ τῆς Ωραίας Πύλης ἀναγινώσκει τόν Κατηχητικόν λόγον τοῦ Ιεροῦ Χρυσοστόμου «**Εἴ τις εὐσεβήζ...**» καὶ ὁ χορός τό Απολυτίκον τοῦ Ἅγιου «**Η τοῦ στόματός σου...**» μεθ' ὧν εἰσερχόμεθα εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν²¹.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Μετά τήν «**Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...**», ὁ Ιερεύς κρατῶν ἀνημμένην λαμπάδαν, λαμβάνει τό θυμιατόν καὶ θυμιᾶ τήν Αγίαν Τραπέζαν κατά τό ἔθος²² ψάλλων τό Απολυτίκιον «**Χριστός Ανέ-**

²¹ Καθώς ἀναφέρεται καὶ ἐν τῷ Τυπικῷ, ὁ Κατηχητικός Λόγος τοῦ Ιεροῦ Χρυσοστόμου ἀναγινώσκεται ὑπό πολλῶν μετά τήν ὀπισθάμβων εὐχήν. Ήμεῖς φορούμενον ὅτι ἡ θέσις αὐτοῦ εἶναι πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς Θ. Λειτουργίας, σύ δέ ποιησον ώς βούλεσαι.

²² Το θυμίαμα ἐνῷ ψάλλεται τό «**Χριστός Ανέστη...**» ποιεῖται οὕτως: Κατά τό ύπό τοῦ ιερέως τριστῶς ψαλλόμενον θυμιᾶ οὗτος ἐνώπιον τῆς Ἅγ. Τραπέζης. Είτα εἰς ἔκαστον ύπό τῶν ψαλτῶν ἐκάστη πλευρά τῆς Ἅγ. Τραπέζης, ἡ προσκομιδή καὶ πάλιν ἔμπροσθεν τῆς Ἅγ. Τραπέζης. Τέλος, ἐπαναλαμβανόμενον

στη...» τρίς. Τό αύτό ἐπαναλαμβάνουσι οἱ Ιεροψάλται ἔξακις, προτασσομένων ύπο τοῦ Ιερέως εἰς ἕκαστον τούς στίχους «Ἄναστήτω ὁ Θεός...» κ.λ.π. Τέλος ἐκ τῆς Ωραίας Πύλης θυμιᾶ ὁ Ιερεύς τόν λαόν ἐπαναλαμβάνων τό «Χριστός ἀνέστη...» κατά τό ἡμισυ, ἀποψαλλέντος τούτου ύπο τοῦ Ιεροψάλτου, καί εὐθύς τά Εἰρηνικά καί τά ἐνδιάτακτα Ἀντίφωνα. Εἰσοδικόν «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν...», τό Απολυτίκιον «Χριστός ἀνέστη...» τρίς ἡ Υπακοή «Προλαβοῦσαι τό ὄρθρον...» καί τό Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...». Ἀντί τοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός...» τό «Οσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε..» ὁ Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...», «ὁ Ἄγγελος ἐβόα....Φωτίζουν, φωτίζουν...», Κοινωνικόν «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε....». Ἡ Ὁπισθάμβωνος εὐχή καί αὕθις ἡ εὐλόγησις τῶν τυροῦ καί ὀῶν. Ἀντί τοῦ «Ἐῇ τό ὄνομα Κυρίου..» τό Απολυτίκιον «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καί ἡ Απόλυτις. Τέλος ὁ Ιερεύς ίσταμενος εἰς τήν Ωραίαν Πύλην καί κρατῶν τήν ἀνημμένην λαμπάδαν, ἐκφωνεῖ τρίς «Χριστός ἀνέστη!» καί ὁ λαός ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη!», ὁ Ιερεύς καί πάλιν «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ ἀντοῦ τριημέρω ἐγέρσει!» καί ὁ λαός «Προσκυνοῦμεν ἀντοῦ τήν τριήμερον ἐγερσιν!» Εἶτα ἀντί τοῦ «Δι' εὐχῶν...» τό «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν....» ἄπαξ.

Ἐν τῷ ἐσπερινῷ: Μετά τήν τῆς Διακαινησίμου θ' Ὡραν (βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἡ τῷ Μ. Ωρολογίῳ), ὁ Ιερεύς ἐνδεδυμένος ἀπασαν τήν ἵερατικήν αύτοῦ στολήν λαβών θυμιατόν καί λαμπάδαν ἀνημμένην ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ομοουσίῳ...» καί ἐν συνεχείᾳ ὡς ἐν τῇ Θ. Λειτουργίᾳ ψάλλει μετά τοῦ χοροῦ τό «Χριστός ἀνέστη...» 10ακις θυμιατίζων εἰς ἕκαστον στίχον ὡς προδιεγράφη. Μετά τήν Συναπτήν, εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα....» ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ β' ἥχου. Μετά τό Δοξαστικόν εἰς τό «Καὶ νῦν ...» Εἰσοδος μετά Εὐαγγελίου. Τό «Φῶς ἵλαρόν...» καί τό Μ. Προκείμενον «Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν στίχων. Αὕθις «Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι....» καί ἀναγινώσκεται τό ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον²³. Εἶτα ἡ Ἐκτενής, τό «Καταξίωσον...» καί τά Πληρωτικά. Εἰς τά Απόστιχα τά διατεταγμένα ἐν τῷ Πεν-

ύπο τοῦ Ιερέως θυμιᾶ ἐκ τῆς Ωραίας Πύλης τόν λαό ψάλλων ἔως τοῦ «..πατήσας.» ἐνῷ τό ύπόλοιπον ψάλλεται ύπο τοῦ χοροῦ.

²³ Εἴθισται ἀν παρίστανται πλείονες τοῦ ἐνός Ιερεῖς νά ἀναγινώσκεται ἡ εὐαγγελική περικοπή καί εἰς ἑτέρας γλώσσας, ἐφόσον οὗτοι γνωρίζουσι αὐτάς.

τηκοσταρίω. Η Απόλυσις μετά τῶν προσφωνήσεων ώς προδιεπυτώθη εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν.

3. Δευτέοα τῆς Διακαινησίμου: Νικήτα τοῦ ὁμολογητοῦ, Ιωσήφ τοῦ ὑμογράφου.

Τήν πρωΐαν: Πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἀκολουθίας ἀναγινώσκομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου. Εἶτα τό Μεσονυκτικόν ώς διατυποῦται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθοῦ καὶ τῆς Θ. Λειτουργίας ἀπαραλλάκτως ώς ἔχθες (πλὴν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ). Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν ἀντί τοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός...» τό «Οσοι εἰς Χριστόν ἔβαπτίσθητε...» ὁ Απόστολος καὶ τό Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

4. Τοίτη: Τῆς Διακαινησίμου. Σύναξις Παναγίας Πορταϊτίσσης.

Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Ειρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ. Οσίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ, Θεωνᾶ Αρχιεπ. Θεσ/νίκης.

“Οπου ἔορτάζεται ἡ Σύναξις τῆς Πορταϊτίσσης βλέπε τήν τυπικήν διάταξιν ἐν τῇ ιδιαιτέρᾳ φυλλάδα. Τό αὐτό καὶ εἰς τήν περίπτωσιν ἔνθα τιμῶνται οἱ ἐν Λέσβῳ Ἅγιοι Μάρτυρες. Μή ύπαρχούσης σχετικῆς φυλλάδας τῶν ἀνωτέρω ἔορτῶν, ἡ ἀκολουθία ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, Ὁρθρῷ καὶ Θ. Λειτουργίᾳ ψάλλεται ώς ἔχθες.

7. Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου: Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Μάρτυρος Καλλιοπίου.

Η Ακολουθία τῆς Παναγίας μετά τῶν Αναστασίμων ψάλλεται ώς ὅριζεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

9. Κυριακή: Αντίπασχα. (Τοῦ Θωμᾶ). Εὑψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Εωθινόν Α'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ιερεύς ποιεῖ «Ἐύλογητός...» καὶ ψάλλεται ὑπ' αὐτοῦ τό «Χριστός Ανέστη...» ἀπαξ, καὶ δίς ὑπό τῶν ψαλτῶν (ἀντί τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν») ²⁴. Ό Προοιμιακός ψαλμός τά Εἰρηνικά καὶ τό Ψαλτήριον (α' Κάθισμα). Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» στιχῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τά 6 στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Πεντηκοσταρίου δευτεροῦντες τά 4 πρῶτα. «Δόξα Πατρί ...Καὶ νῦν...Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης...». Εἴσοδος, τό «Φῶς ἵλαρόν...» τό Προκείμενον «Ο Κύριος ἔβασίλευσεν...» μετά τῶν στίχων, ἡ Ἐκτενής καὶ τό «Καταξίω-

²⁴ Ήως τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ὅπου «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» λέγεται τό «Χριστός ἀνέστη» (γ').

σον...». Μετά τά Πληρωτικά, τά Απόστιχα ώς όριζονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τό «*Νῦν Απολύεις...*», τό Τρισάγιον καὶ τά Απολυτίκια «*Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος...*» ἐκ τοίτου καὶ Απόλυσις «*Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...*» καὶ ἀντί τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» τό «*Χριστός Ανέστη...*²⁵. Ἐν τῷ μικρῷ Αποδείπνῳ, ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωῖαν: Μετά τό «*Εὐλογητός...*», Τρισάγιον, τό «*Χριστός ἀνέστη...*» ὁ Ν'¹ ψαλμός, καὶ ὁ Τριαδικός Κανών. Ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς (ἄν δέν ἐψάλλῃ ἐχθές) καὶ τά Τριαδικά «*Ἄξιόν ἐστιν...*». Τρισάγιον τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ Απόλυσις. Εἰς τόν Ὁρθον μετά τόν Ἐξάψαλμον, τό «*Θεός Κύριος...*» καὶ τό Απολυτίκιον ώς ἐχθές, ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, τά Καθίσματα τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Πολυέλαιος. Εὐθύς τά α'² Αντίφωνα τοῦ δ'³ ὥχου, τό Προκείμενον «*Ἐπαίνει Ιερουσαλήμ τόν Κύριον...*» καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Κανών τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Μετά τήν γ'⁴ Ωδήν, ἀντί Καθίσματος ἡ Υπακοή «*Ως ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σον...*». Ἀφ' στ'⁵ τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Υπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἡ ζ'⁶ καὶ η'⁷ Ωδή τοῦ κανόνος καὶ ψάλλομεν τάς Καταβασίας τοῦ Πάσχα, μεθ' ὧν ψάλλομεν τήν θ'⁸ Ωδήν τῆς ἑορτῆς καὶ τέλος ἡ Καταβασία τοῦ Πάσχα. Τά Ἐξαποστειλάρια, τό α'⁹ δίς καὶ τό β'¹⁰ ἄπαξ (χωρίς τό «*Άγιος Κύριος...*»). Εἰς τούς Αἴνους, ιστῶμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς δευτεροῦντες αὐτά. «*Δόξα Πατρί ...Καί νῦν...Μεθ' ήμέρας ὀκτώ...*», Δοξολογία καὶ τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Αντίφωνα τοῦ Πάσχα. Μετά τήν Εἰσοδον, τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα «*Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν...*», τό Απολυτίκιον καὶ τό Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Τό Τρισάγιον, ὁ Απόστολος καὶ τό Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως...Σέ τήν φαεινήν λαμπάδαν...*», Κοινωνικόν «*Ἐπαίνει Ιερουσαλήμ τόν Κύριον...*», ἀντί τοῦ «*Ἐιδομεν τό φως...*» τό «*Χριστός Ανέστη...*», μετά δέ τήν Ὁπισθάμβωνον εὐχήν, τό «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...*», καὶ Απόλυσις.

16. Κυριακή: Γ' Ιωάννου. (Μυροφόρων). Φήλικος ἐπισκ. Βυζαντίου, Ιανουαρίου πρεσβυτέρου.

‘*Ηχος β', Εωθινόν Δ'.*

Ἀφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ'¹¹ Ωραν, ὁ Ιερεύς ποιεῖ «*Εὐλογητός...*» καὶ ψάλλεται ὑπ'¹² αὐτοῦ τό «*Χριστός Ανέστη...*» ἄπαξ, καὶ δίς ὑπό τῶν

²⁵ Τό αὐτό λέγεται εἰς κάθε ἀκολουθίαν ἔως τῆς Αποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ψαλτῶν. Ο Προοιμιακός ψαλμός τά Εἰρηνικά καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «**Κύριε ἐκέκραξα...**» ἵστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ ἥχου 7, τῶν Μυροφόρων 3. «**Δόξα Πατρί ... Αἱ Μυροφόραι γυναικες....**», «**Καὶ νῦν...**» τοῦ ἥχου «**Παρῆλθεν ἡ σκιά.....**». Εἴσοδος, τό «**Φῶς ἥλαρόν...**» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Μετά τά Πληρωτικά, τά Απόστιχα ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τό «**Νῦν Ἀπολύεις...**», Τρισάγιον καί τά Απολυτίκια «**Ὄτε κατῆλθες...**», «**Δόξα Πατρί.** Ο εὐσχήμων Ιωσήφ...», «**Καὶ νῦν...Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...**» καί ἡ Απόλυσις. Εἰς τό Απόδειπνον ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τὴν πρωῖαν: Μετά τό «**Εὐλογητός...**», τά τοῦ Μεσονυκτικοῦ τῆς Κυριακῆς ώς εἴθισται. Εἰς τόν Ὁρθρον μετά τόν Ἐξάψαλμον, τό «**Θεός Κύριος...**» τά Απολυτίκια ώς ἐχθές, τό Ψαλτήριον, ό Ἀμωμος, τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα, τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες ό Ἀναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου καί τῶν Μυροφόρων ²⁶ (ἄνεν τῶν εἰρμῶν). Μετά τούς Κανόνες, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καί ψάλλομεν τήν θ' Ωδήν τοῦ Πάσχα μετά τῶν Μεγαλυναρίων καί τά δύο Θεοτοκία. Τό «**Ἄγιος Κύριος ό Θεός ἡμῶν ...**» καί τά Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, καί τό τῶν Μυροφόρων. Εἰς τούς Αἴνους, ἵστωμεν στίχους 4 καί ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα Ἀναστάσιμα στιχηρά καί αὖθις τά στιχηρά τοῦ Πάσχα «**Πάσχα ἱερόν...**» μετά τῶν στίχων. «**Δόξα Πατρί...Μετά μύρων προσελθούσαις...**», «**Καὶ νῦν...Ἀναστάσεως ἡμέρα...**», Δοξολογία καί τό «**Σήμερον σωτηρία...**».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Ἀντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Απολυτίκια, τά Ἀναστάσιμα, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, καί τό Κοντάκιον «**Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...**». Τό Τρισάγιον, ό Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «**Ἐξαιρέτως...**», «**Ο Ἅγγελος ἐβόα....Φωτίζουν...**», Κοινωνικόν «**Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε...**», ἀντί τοῦ «**Εἶδομεν τό φῶς...**» τό «**Χριστός ἀνέστη**», τό «**Εἴη τό ὄνομα Κυρίου....**», καί Απόλυσις.

²⁶ Ό κανών τῶν Μυροφόρων εἴθισται νά μήν διαβάζεται σήμερον ώς ἀναγινωσκόμενος κατά τάς λοιπάς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. Τό αὐτό δύναται νά συμβῇ καί κατά τάς λοιπάς Κυριακάς ἦτοι τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος, καί τοῦ Τυφλοῦ, εἴ δέ ἄλλως ἐστίν παραδεδομένον παρ' ὑμῖν, ποίησον ώς βούλῃ.

23. Κυριακή: Δ' Ιωάννου. (Παραλύτου). Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου.

΄Ηχος γ', Έωθινόν Ε'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ήραν, ἀρχεται ο Έσπερινός ώς διατυποῦται κατά τήν παρελθοῦσα Κυριακήν. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν Αναστάσιμα στιχηρά τοῦ ἥχου 4, τά 2 ιδιόμελα τοῦ Παραλύτου καὶ τοῦ Αγίου 4. «Δόξα Πατρί ...» τοῦ ἁγίου, «Καί νῦν...Ἄνεβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ιεροσόλυμα». Εἴσοδος, τό «Φῶς Ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Αναγνώσματα τοῦ Αγίου. Τά Απόστιχα ώς διαγράφονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ «Δόξα Πατρί ...» τοῦ Αγίου, «Καί νῦν...Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος». Τό «Νῦν Ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον καὶ τό Αναστάσιμον Απολυτικον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Δόξα Πατρί...Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής...», «Καί νῦν.....» τό Θεοτοκίον, καὶ ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν καὶ ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τόν Έσπερινόν) «Δόξα Πατρί...» τοῦ Αγίου, «Καί νῦν...Ἐπί τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ...». Αὕθις τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..», αὕθις Τρισάγιον, τό Απολυτικον τοῦ Αγίου, ἐκτενής καὶ Απόλυσις. Εἰς τόν Όρθρον μετά τόν Έξάψαλμον, τό «Θεός Κύριος...» τά Απολυτίκια ώς ἔχθες, τό Ψαλτήριον, Καθίσματα εἰς ἑκάστην στιχολογίαν πρῶτον Αναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τοῦ Αγίου «Καί νῦν...» τό μετά τοῦτο Θεοτοκίον. Ό Πολυέλαιος, τό Κάθισμα τοῦ Αγίου μετά τοῦ Θεοτοκίου εὐθύς τά Εὐλογητάρια, ἡ Ύπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ Αναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Αγίου. Μετά τήν γ' Ήραν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Αγίου, εἶτα τό Κάθισμα τοῦ Αγίου καὶ τοῦ Παραλύτου. Άφ' στ' Ήραν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τά Αναστάσιμα, τό Μηνολόγιον καὶ τό Υπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ήραν τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Αγίου μετά τῶν δύο Θεοτοκίων. Έξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τοῦ Αγίου καὶ τό τοῦ Παραλύτου. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 4 καὶ ψάλλομεν 3 Αναστάσιμα στιχηρά καὶ 3 τοῦ Αγίου μετά τῶν στίχων εἰς τά δύο τελευταῖα (βλέπε εἰς τά Απόστιχα τοῦ έσπερινοῦ) αὕθις δέ τά στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ιερόν...» μετά τῶν στίχων. «Δόξα Πατρί...Ἄνετειλε τό ἔαρ...», «Καί νῦν...Αναστάσεως ἡμέρα...», Δοξολογία καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Αντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τοῦ Άγιου, τοῦ Άγιου τοῦ Ναοῦ, καί τό Κοντάκιον «*Εἴ καὶ ἐν τάφῳ...*». Τό Τρισάγιον, ό Απόστολος τοῦ Άγιου καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἐφεξῆς δέ τά διατετυπωμένα ώς ἐν ταῖς παρελθούσαις Κυριακαῖς.

25. Τοίτη: Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ήραν, ό Προοιμιακός καί ἐνδιάτακτον Ψαλτήριον. Εἰς τό «*Κύριε ἐκέκραξα...*» ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά ισάριθμα στιχηρά προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. «*Δόξα Πατρί...Σοῦ ἔξεχύθη...*», «*Καὶ νῦν....Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...*» (τό τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ). Εἰσοδος, τό «*Φῶς Ἰλαρόν...*» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τά Απόστιχα ώς ὅρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ, «*Δόξα Πατρί...*» τοῦ Άγιου, «*Καὶ νῦν...Ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Σολομῶντος...*» (Ζήτει ώς ἀνωτέρω). Απολυτίκια «*Ἐύφραινέσθω τά οὐράνια...*», «*Δόξα Πατρί..Απόστολε Άγιε...*», «*Καὶ νῦν...Σέ τήν μεσιτεύσασα...*» καί ή Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν. Μετά τόν Έξάψαλμον, εἰς τό «*Θεός Κύριος...*» τά Απολυτίκια ώς ἐν τῷ Έσπερινῷ καί τό Ψαλτήριον. Καθίσματα τά τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τό «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...*» καί ό Ν' Ψαλμός. Κανόνες τοῦ Παραλύτου καί τοῦ Άγιου. Εἰς τήν γ' Ήραν τό Κοντάκιον τοῦ παραλύτου «*Τήν ψυχήν μον Κύριε...*» καί τά Καθίσματα τοῦ Άγιου «*Καὶ νῦν.. Ρῆμα Παράλυτον...*» (ζήτει τήν Κυριακ. τοῦ Παραλύτου εἰς τήν γ' Ήραν). Αφ' στ' τό Κοντάκιον, ό Οἶκος τοῦ Άγιου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Μετά τούς κανόνες, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καί στιχολογοῦμεν «*Τήν Τιμιωτέραν...*». Έξαποστειλάρια τοῦ Άγιου καί τοῦ Παραλύτου. Εἰς τούς Αἴνους τά 3 στιχηρά προσόμοια τοῦ Άγιου δευτερούντες τό πρῶτον, «*Δόξα Πατρί...Σοῦ ἔξεχύθη...*», «*Καὶ νῦν... Ἐπί τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ...*». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Απολυτίκιον τοῦ Άγιου.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Αντίφωνα τοῦ Πάσχα καί τό Εἰσοδικόν. Απολυτίκια «*Ἐύφραινέσθω τά οὐράνια...*», τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ Άγιου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «*Τήν ψυχήν μον Κύριε...*». Ό Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Άγιου. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως...Ἄξιόν ἐστιν...*». Κοινωνικόν «*Εἰς πάσαν τήν γῆν....Ἀλληλούϊα.*», ἀντί τοῦ «*Εἴδομεν τό φῶς...*» τό «*Χριστός Ανέστη...*», «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..*» καί Απόλυσις.

26. Τετάρτη: *Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Βασιλέως ἰερομάρτυρος,
Γλαφύρας ὁσίας.*

Ἡ Ακολουθία τῆς ἡμέρας μετά τῆς Θ. Λειτουργίας ψάλλονται ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ Κανών τοῦ Μηναίου ἐν τῷ Αποδείπνῳ.

30. Κυριακή: *Ἐ Ιωάννου. (Σαμαρείτιδος). Ἰακώβου ἀποστόλου,
Δονάτου ἐπισκόπου Εύροιας*

'Ηχος δ', Ἔωθινόν Ζ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ἀρχεται ὁ Ἐσπερινός ὡς διατυποῦται κατά τάς παρελθούσας Κυριακάς. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἵστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ ἥχου 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τά 3 Ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος. «Δόξα Πατρί...Παρά τὸ φρέαρ...», «Καὶ νῦν...Ο διά σέ θεοπάτωρ...». Εἴσοδος, τό «Φῶς ἴλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τά Απόστιχα ὡς διαγράφονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Απολυτίκια τό Ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...», «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..Μεσούσης τῆς ἔορτῆς...» καὶ ἡ Απόλυτικη. Εἰς τό Απόδειπνον ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς καί ὁ Ὁρθος ὡς κατά τάς παρελθούσας Κυριακάς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ὁ α'. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὡδή τοῦ Πάσχα μετά τῶν δύο Θεοτοκίων. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Εἰς τούς Αἴνους, ἵστωμεν στίχους 4 καὶ ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ αὗθις τά στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἰερόν...» μετά τῶν στίχων. «Δόξα Πατρί...Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας...», «Καὶ νῦν...Ἀναστάσεως ἡμέρα...», Δοξολογία καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Ἀντίφωνα καὶ τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Απολυτίκια τό Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ, καὶ τό Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...». Τό Τρισάγιον, ὁ Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...», «Ο Ἄγγελος ἐβόα.... Εὐφραίνου ἀγάλλον...», καὶ ἐφεξῆς τά διατετυπωμένα ὡς ἐν ταῖς παρελθούσαις Κυριακαῖς.

MHN ΜΑΪΟΣ

Έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν. Η ήμέρα ἔχει ὥρας 14 και ἡ νύξ ὥρας 10

3. Τετάρτη: Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Τιμοθέου καὶ Μαύρας τῶν μαρτύρων.

Σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτή τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ ψάλλονται ἄπαντα τά τοῦ Ἐσπερινοῦ, Ὁρθού καὶ Θ. Λειτουργίας ώς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ πλήν τῶν Αναγνωσμάτων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...» Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ήμέρας.

7. Κυρ. : Στ' Ιωάννου. (Τυφλοῦ). Ανάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμ. Σταυροῦ.

‘Ηχος πλ.α’, ‘Εωθινόν Η’.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ἀρχεται ὁ Ἐσπερινός ώς διατυποῦται κατά τάς παρελθούσας Κυριακάς. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἵστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν Αναστάσιμα στιχηρά τοῦ ἥχου 7, καὶ τά 2 Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ δευτεροῦντες τό α'. «Δόξα Πατρί...Κύριε παράγων...», «Καί νῦν...» τοῦ ἥχου «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ...». Εἰσοδος, τό «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Απόστιχα τά δριζόμενα ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, «Δόξα Πατρί...Δικαιοσύνης ἥλιε νοητέ..», «Καί νῦν...Αναστάσεως ἡμέραν...». Τό «Νῦν Ἀπολύεις...», Τρισάγιον καὶ τό Αναστάσιμον Απολυτίκιον «Τόν συνάναρχον λόγον...», «Δόξα Πατρί...Καί νῦν...Χαῖρε πύλη Κυρίου..» καὶ ἡ Απόλυσις. Εἰς τό Απόδειπνον ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς καὶ ὁ Ὁρθος κατά τάς Κυριακάς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Κανόνες, ὁ Αναστάσιμος μετά τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Τυφλοῦ (ἄνευ τῶν εἰρμῶν). Καταβασίαι «Τῷ Σωτῆρι Θεῷ...» καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὁδή τοῦ Πάσχα μετά τῶν δύο Θεοτοκίων, εἰς τό τέλος ἡ Καταβασία «Σέ τήν ὑπέρ νοῦν...». Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, καὶ τά τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τούς Αἴνους, ἵστωμεν στίχους 4 καὶ ψάλλομεν τά ἀντίστοιχα Αναστάσιμα στιχηρά καὶ αὖθις τά στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων. «Δόξα Πατρί...Τίς λαλήσει τά δυναστείας σου Χριστέ...», «Καί νῦν...Αναστάσεως ἡμέρα...», Δοξολογία καὶ τό «Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Αντίφωνα καὶ τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τό Κοντάκιον «Ἐὶ καὶ ἐν τάφῳ...». Τό Τρισάγιον, ὁ Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...», «Ο Ἅγγελος ἐβόα.... Συμφώνως Παρθένε...», καὶ ἔφεξῆς τά διατετυπωμένα ὡς ἐν ταῖς παρελθούσαις Κυριακαῖς.

8. Δευτέρα: Αποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ιωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ὁ Προοιμιακός (Ψαλτήριον δέν στιχολογοῦμεν). Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἵστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Θεολόγου δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί ...Τόν Υἱόν τῆς βροντῆς...» «Καὶ νῦν... ὁ Τυφλός γεννηθείς...» (Τῆς ἡμέρας ἦτοι Κυριακή ἐσπέρας μετά τήν τοῦ Τυφλοῦ). Εἴσοδος, τό «Φῶς ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Αναγνώσματα. Εἰς τά Απόστιχα τά τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. «Δόξα Πατρί ...» τοῦ Θεολόγου, «Καὶ νῦν...Παράγων ὁ Ἰησοῦς...» (Ζήτει ὡς ἀνωτέρω). Απολυτίκια «Τόν συνάναρχον λόγον...», «Δόξα Πατρί...» τοῦ Θεολόγου, «Καὶ νῦν..Τό ἀπ' αἰώνος ἀπόκρυφον...» καὶ ἡ Απόλυσις. Εἰς τό Απόδειπνον ὁ Κανών τοῦ Όσίου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν καὶ ἡ Λιτή τοῦ Αγίου (ἄν δέν ἐψάλλῃ ἔχθες) μέ «Καὶ νῦν...Όλον τόν βίον ὁ Τυφλός...» (Ζήτει εἰς τήν Λιτήν τῆς Κυριακ. τοῦ Τυφλοῦ). Τρισάγιον τό Απολυτίκιον τοῦ Αγίου, ἡ Ἐκτενής καὶ Απόλυσις. Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος...» τά Απολυτίκια ὡς ἔχθες καὶ τό Ψαλτήριον. Τά Καθίσματα τοῦ Αγίου μέ «Δόξα Πατρί ...Καὶ νῦν...» τῆς ἑορτῆς, α' «Πρό τοῦ Σταυροῦ σον...» (Ζήτει τήν Δευτέρα πρωί μετά τήν τοῦ Τυφλοῦ εἰς τόν Ὁρθρον) καὶ β' «Αναβλέψας ὄραται Τυφλός...» (Ζήτει τήν Τρίτη μετά τήν τοῦ Τυφλοῦ εἰς τόν Ὁρθρον). Ο Πολυέλαιος καὶ τό Κάθισμα τοῦ Αγίου μέ «Δόξα Πατρί ...Καὶ νῦν...ό τῶν ὅλων Δεσπότης..» (Ζήτει τήν Κυριακή Τοῦ Τυφλοῦ εἰς τόν Ὁρθρον). Τά α' Αντίφωνα τοῦ δ' ἥχου καὶ τά λοιπά τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Κανόνες οἱ τοῦ Τυφλοῦ²⁷ καὶ ὁ τοῦ Αγίου. Μετά τήν γ' Ωδήν τό Κάθισμα τοῦ Αγίου «Δόξα Πατρί ...Καὶ νῦν...Τῷ Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι...» (Ζήτει τήν Τετάρτην μετά τήν τοῦ Τυφλοῦ εἰς τόν

²⁷ Εἰς τά νέα Τυπικά ὁρίζεται ὁ κανών τοῦ Πάσχα.

Όρθρον). Αφ' στ' Ωδῆς τό Κοντάκιον καί ό Οἶκος τοῦ Άγίου καί τό Συνάξαριον τῆς ήμέρας. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καί στιχολογοῦμεν τήν «Τιμιωτέραν...». Ἐξαποστειλάριον τοῦ Άγίου καί τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 4 καί ψάλλομεν 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Άγίου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί ...» τοῦ Θεολόγου, «Καὶ νῦν... Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ...» (Ζήτει τήν Δευτέραν μετά τήν Κυρ. τοῦ Τυφλοῦ εἰς τούς Αἴνους). Δοξολογία μεγάλη καί τό Απολυτίκιον τοῦ Άγίου.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Αντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Απολυτίκια «Τόν συνάναρχον λόγον...», τοῦ Θεολόγου, τοῦ Άγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...», «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...», ἀντί τοῦ «Εἰδομεν...», τό «Χριστός Άνεστη...», τό «Εἴη τό σονομα Κυρίου...» καί ή Απόλυσις.

10. Τετάρτη: Απόδοσις τοῦ Πάσχα. Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ

Αφ' Εσπέρας: Ἡ θ' Ήρα μέ Απολυτίκιον καί Κοντάκιον τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Εἰς τόν Εσπερινόν ό Ιερεύς μετά θυμιατοῦ καί λαμπάδος ἀνημένης ἔκφωνεī ἔμπροσθεν τῆς Άγ. Τραπέζης «Δόξα τῇ Άγιᾳ καὶ ὄμοουσίῳ...» καί ψάλλεται τό «Χριστός Άνεστη» ἀπαραλάκτως ώς κατά τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα. Τά Εἰρηνικά καί τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἐνῷ ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά Αναστάσιμα στιχηρά «Τάς ἐσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» κ.λ.π. «Δόξα Πατρί ...Τόν τῷ πατρί...», «Καὶ νῦν... Τήν παγκόσμιον δόξαν...». Εἰσοδος, τό «Φῶς ίλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Τά Απόστιχα ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί ή Απόλυσις ώς ἐν τῇ ήμέρᾳ τοῦ Πάσχα. Εἰς τό Απόδειπνον ό Κανών τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν κατά τήν τάξιν τῆς Διακαινησίμου ἔβδομαδος. Ὁ Όρθρος καί ή Θ. Λειτουργία καθώς ἐν τῇ ήμέρᾳ τοῦ Πάσχα. Αποστολοευαγγέλιον τῆς ήμέρας. Εἰς τήν τράπεζαν κατάλυσις ἰχθύος.

11. Πέμπτη: Η Ανάληψις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. Μωκίου ιερομάρτυρος.

Αφ' Εσπέρας: Ἡ θ' τοῦ Πάσχα. Ἐν τῷ Εσπερινῷ μετά τό «Εὐλογητός...», τό «Δεῦτε προσκυνήσαμεν...» καί ό Προοιμιακός ψαλμός. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν τά τῆς ἑορτῆς 5

Ιδιόμελα δευτεροῦντες αὐτά. «Δόξα Πατρί...Καί νῦν...Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν...». Εἰσοδος, τό «Φῶς Ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τά Αναγνώσματα. Εἰς Απόστιχα τά όριζόμενα ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τό «Νῦν Ἀπολύεις...», Τρισάγιον, καί τό Απολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...» τρίς καὶ ἡ Απόλυσις «Ο ἐν δόξῃ ἀναληφθείς ἀφ' ἡμῶν....». Εἰς τό Απόδειπνον ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τὴν πρωῖαν: Τό καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν καί ἡ Λιτή τῆς ἔορτῆς (ἄν δέν ἐψάλλῃ ἐχθές). Εἰς τόν Ορθόν ἀπαραλλάκτως ὡς διατυποῦται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά καθορισθέντα Αντίφωνα τῆς ἔορτῆς. Εἰσοδικόν «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...». Τό Απολυτίκιον καί τό Κοντάκιον τῆς ἔορτῆς, ὡσαύτως ὁ Απόστολος καί τό Εὐαγγέλιον. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως», ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ωδῆς τοῦ α' Κονόνος τῆς ἔορτῆς «Σέ τήν ὑπέρ νοῦν...», Κοινωνικόν «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...» ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...» τό «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου....», καί Απόλυσις.

14. Κυριακή: Ζ' Ιωάννου. (Ἄγ. Πατέρων). Μάρτ. Ισιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ, Θεράποντος ἴερομάρτ.

Ἡχος πλ.β', Ἔωθινόν Ι'.

Ἀφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ωραν, ἐν τῷ Μ. Ἔσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν στιχηρά Αναστάσιμα 3, τῆς Αναλήψεως 3, καί τῶν Άγ. Πατέρων 4. «Δόξα Πατρί ...Τάς μυστικάς σήμερον...», «Καί νῦν...» τοῦ ἥχου «Τίς μή μακαρίσει σε....». Εἰσοδος, τό «Φῶς Ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Αναγνώσματα. Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί...Τήν ἐτήσιον μνήμην», «Καί νῦν...Κύριε, τό μυστήριον...». Τό «Νῦν Ἀπολύεις...», Τρισάγιον, τό Αναστάσιμον Απολυτίκιον, «Δόξα Πατρί...Υπερδεδοξασμένος εἰ...», «Καί νῦν..Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...». Απόλυσις «Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καί ἐν δόξῃ ἀναληφθείς ...». Εἰς τό Απόδειπνον ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τὴν πρωῖαν: Τό Μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς. Μετά τόν Τριαδικόν Κανόνα «Δόξα Πατρί ...Ἀποστολικῶν παραδόσεων...», «Καί νῦν...» τῆς ἔορτῆς καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον τό Απολυτίκιον τῶν Άγ. Πατέρων, ἡ Ἐκτενής καί Απόλυσις. Ο Ἐξάψαλμον, τά Απολυτίκια ὡς ἐχθές, τό Ψαλτήριον, καί τά λοιπά ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ

Πεντηκοσταρίω. Κανόνες, ό Αναστάσιμος, τῆς Αναλήψεως καί ό τῶν Αγ. Πατέρων. Άφ' στ' Ωδῆς, τό Κοντάκιον καί ό Οἶκος τῶν Αγ. Πατέρων, τό Συναξάριον τῆς ήμέρας καί τό Υπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι «Θείω καλυφθείς» καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Έξαποστειλάρια τό Αναστάσιμον, τό τῶν Αγ. Πατέρων καί τῆς Αναλήψεως. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά 4 Αναστάσιμα στιχηρά, καί 4 τῶν Αγ. Πατέρων μετά τῶν στίχων. «Δόξα Πατρί...Τῶν Αγίων Πατέρων..», «Καί νῦν...Υπερευλογημένη ύπάρχεις..», Δοξολογία καί τό «Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Αντίφωνα τῆς Αναλήψεως. Μετά τήν Εἴσοδον, Είσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῆς Αναλήψεως, τῶν Αγ. Πατέρων, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ, καί τό Κοντάκιον «Τήν ύπέρ ήμων...». Τό Τρισάγιον, ό Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἔστιν...», Κοινωνικόν «Αἰνεῖτε τόν Κύριον...», ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...» τό «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου....», καί Απόλυσις.

20. Σάββατον: Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰώνος κεκοιμημένων ορθοδ. χριστιανῶν. Θαλλελαίον μάρτ.

Η ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ (μετά τῆς Παννυχίδος) καί τοῦ Ὁρθοου²⁸ ψάλλονται ώς ὅριζεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίω. Εἰς τό Απόδειπνον οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν τά καθ' ήμέραν Αντίφωνα. Είσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό ἐν ἀγίοις θαυμαστός...». Απολυτίκια «Ο βάθει σοφίας...», τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Μετά τῶν Αγίων...». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον διπλᾶ τῆς ήμέρας καί Νεκρώσιμα. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἔστιν...», Κοινωνικόν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...», ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...» τό Απολυτίκιον «Ο βάθει σοφίας...», τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου....», ή εὐλόγησις τῶν κολλύβων καί Απόλυσις.

²⁸ Εἰς τό Πεντηκοστάριον ὅριζονται καί Καταβασίαι πλήν θεωροῦμεν τούτο ἀσύμφωνον μέ τήν λοιπήν ἀκολουθίαν καθότι οὔτε εἰσοδος ἐγένετο ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, οὔτε ψάλλεται Μεγάλη Δοξολογία σήμερον.

21. Κυριακή: Τῆς Πεντηκοστῆς, Κωνσταντίνου καὶ Ελένης τῶν ἰσαποστόλων.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός (Ψαλτήριον δέν στιχολογοῦμεν). Εἰς τό «*Κύριε ἐκέκραξα...*» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν τά 3 στιχηρά τοῦ α' ἥχου, 4 τοῦ β' ἥχου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Ἅγιου. «*Δόξα Πατρί ... Καί νῦν... Δεῦτε λαοί...*». Εἰσοδος, τό «*Φῶς ἵλαρόν...*» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Ἀναγνώσματα δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἔνα τοῦ Ἅγιου. Απόστιχα τά ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 3 Ἰδιόμελα, «*Δόξα Πατρί...*» τοῦ Ἅγιου «*Καί νῦν... Γλῶσσα ποτέ...*». Τό «*Νῦν Απολύεις...*», Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητός εἰ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...*», «*Δόξα Πατρί...*» τοῦ Ἅγιου «*Καί νῦν... Εὐλογητός εἰ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...*» καὶ Ἀπόλυσις «*Ο ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ...*».

Τὴν πρωῖαν: Μετά τό «*Εὐλογητός*», Τρισάγιον, τό «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», ὁ Ν' Ψαλμός καὶ ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς «*Δόξα Πατρί...*» τοῦ Ἅγιου «*Καί νῦν...*» τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυσις. Μετά τόν Ξάψαλμον, τό Ἀπολυτίκιον ὡς ἔχθες, τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν πρῶτον τῆς ἑορτῆς «*Δόξα Πατρί...*» τοῦ Ἅγιου, «*Καί νῦν...*» ἐπαναλαμβάνουμε τό τῆς ἑορτῆς. Ο Πολυέλαιος καὶ τό Κάθισμα τοῦ Ἅγιου. Τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου, τό Προκείμενον «*Τό πνεῦμα σου τό ἀγαθόν...*» καὶ τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ὁρθού τῆς ἑορτῆς. Αὕθις ὁ Ν' Ψαλμός (χῦμα) «*Δόξα Πατρί... Ταῖς τῶν Αποστόλων...*», «*Καί νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*» ὁ στῖχος «*Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*» καὶ τό «*Βασιλεὺ οὐράνιε...*». Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἅγιου. Μετά τήν γ' Ὁδήν Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἅγιου καὶ αὕθις τό Κάθισμα. Αφ' στ' Ωδῆς, τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Υπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι διπλαῖ, καὶ ψάλλεται ἡ θ Ωδή τῶν κανόνων. Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἅγιου καὶ τό ἔτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τούς Αἴνους, ίστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ 3 τοῦ Ἅγιου. «*Δόξα Πατρί... Καί νῦν... Βασιλεὺ οὐράνιε...*», Δοξολογία καὶ τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Αντί Τυπικῶν τά ὄριζόμενα Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν «*Υψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου... σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ...*». Μετά τήν Εἰσοδον τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ

Αγίου καί τό Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Άντι τό Τρισάγιον «*Οσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...*», ό Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως*», «*Μή τῆς φθορᾶς διαπείρα.*», Κοινωνικόν «*Τό πνεῦμα σου τό ἀγαθόν...*», ἀντί τοῦ «*Εἴδομεν τό φῶς...*» τό «*Ἐύλογητός εἰ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν .*», τό «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου....*», καί Απόλυτος ως ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Τήν αὐτήν ἐσπέραν: Μετά τόν Προοιμιακόν καί τήν ὁρίζομένην Συναπτή, εἰς τό «*Κύριε ἐκέκραξα...*» ίστωμεν στίχους 6 καί ψάλλομεν τά 3 Ἰδιόμελα στιχηρά τῶν Αἴνων δευτεροῦντες αὐτά. «*Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Βασιλεῦ οὐράνιε..*». Μετά τήν Εἴσοδος, τό «*Φῶς ἵλαρόν...*» τό Μ. Προκείμενον «*Τίς Θεός μέγας...*» τετράκις μετά τῶν στίχων καί αὖθις «*Ἐτι καὶ ἔτι...*» αἱ εὐχαί καί τά λοιπά ως διατυποῦνται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Άποστιχα τά τῆς ἑορτῆς, τό «*Νῦν Ἀπολύεις...*», Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον «*Ἐύλογητός εἰ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν..*» τοίς καί ἡ Απόλυτος ως διατυποῦται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

22. Δευτέρα: Τοῦ Αγίου Πνεύματος. Βασιλίσκου μάρτυρος.

Τήν πρωῖαν: Τό καθ' ἡμέραν Μεσονυκτικόν. Εἰς τόν Ὁρθον μετά τόν Ἐξάψαλμον τά Απολυτίκια ως ἐχθές. Τό Ψαλτήριον καί τά Καθίσματα τῆς ἑορτῆς οὕτως: μετά τήν α' στιχολ. «*Τήν μεθέορτον πιστοί...*», «*Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγή...*» εἰς τήν β' στιχολ. «*Μετά τήν ἔγερσιν Χριστέ...*», «*Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...*» τό αὐτό. Ό Ν'ψαλμός καί οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετά τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Ωδῆς. Άφ' στ' Ωδῆς τό Κοντάκιον καί ό Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τό Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Υπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι «*Θείω καλυφθείς...*²⁹ καί ψάλλεται ἡ θ' Ωδή τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς. Τό Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς, τό α' δίς καί τό ἔτερον ἀπαξ. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 4 καί ψάλλομεν τά 3 ὁρίζομενα Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦντες τό πρῶτον. «*Δόξα Πατρί..Καὶ νῦν... Γλώσσαι ποτε συνεχύθησαν...*», ἡ Δοξολογία καί τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Άντιφωνα, τό Εἰσοδικόν, Απολυτίκιον καί Κοντάκιον ἄπαντα τῆς ἑορτῆς. Άντι τό Τρισάγιον «*Οσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...*». Άποστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως...*», «*Χαίροις ἄνασσα...*». Κοινωνικόν «*Τό Πνεῦμα σου τό*

²⁹ Τυπικά τινα ὁρίζουσι Καταβασίαι διπλαί.

ἀγαθόν...», τό «Εἰδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καὶ ἡ Απόλυσις.

27. Σάβ: Απόδοσις τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐλλαδίου καὶ Θεράποντος ἵερου,
Ιαáννου τοῦ Ρώσου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν καὶ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν τά Ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς. «Δόξα Πατρί...Καί νῦν... Δεῦτε λαοί...». Εἰσόδος, τό «Φῶς ἴλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας (Αἱ Προφητίαι δέν λέγονται). Εἰς τὰ Απόστιχα τά τῆς ἑορτῆς διατεταγμένα καὶ ἡ Απόλυσις.

Εἰς τό Απόδειπνον ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν καὶ ὁ Ὁρθος καθώς προδιατυπούνται ἐν τῇ ἑορτῇ ἔξαιρουμένων τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελαίου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθου. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν, τά Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Απόστολος καὶ Εὐαγγελίον τά τῆς ἡμέρας.

**28. Κυριακή: Α' Ματθ. Τῶν Αγίων Πάντων. Εύτυχονς ἱερομάρτυρος,
Ἐλικωνίδος μάρτυρος.**

΄Ηχος πλ.δ', Έωθινόν Α'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν ἐν τῷ Εσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Αναστάσιμα στιχηρά, καὶ τῶν Ἀγ. Πάντων 4. «Δόξα Πατρί...Μαρτύρων θείος χορός», «Καί νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσόδος τό «Φῶς ἴλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Αναγνώσματα. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά «Δόξα Πατρί...» τῶν Ἀγ. Πάντων «Δεῦτε πιστοί, σήμερον...», «Καί νῦν.. Ο ποιητής καὶ λυτρωτής μου...». Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον, τῶν Αγίων Πάντων καὶ τό Θεοτοκίον, καὶ ἡ Απόλυσις. Εἰς τό Απόδειπνον ὁ κανών τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Ν' ψαλμός καὶ ὁ Τριαδικός κανών, ἡ Λιτή τῶν Ἀγ. Πάντων (ἄν δέν ἐψάλλῃ ἔχθες). Τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..», αὖθις Τρισάγιον τό Απολυτίκιον τῶν Ἀγίων, ἡ Εκτενής καὶ Απόλυσις. Μετά τόν Εξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Απολυτίκια ὡς ἐν τῷ Εσπερινῷ καὶ τό Ψαλτήριον. Τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν, ὁ Ἄμωμος, τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετά τήν γ' Ὁδήν, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τά

Αναστάσιμα, εἶτα τά Κάθισματα. Εἰς τήν στ' Ωδήν, Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν ἄγ. Πάντων, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Υπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου» καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ἐν συνεχείᾳ ἔξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον, τά τῶν ἄγ. Πάντων καί τό Θεοτοκίον. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν 4 στιχηρά Αναστάσιμα, καί 4 τῶν ἄγίων Πάντων. «Δόξα...» τό Ἐωθινόν, «Καί νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θλειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8. Ἐκ τοῦ ἥχου 4, ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τοῦ κανόνος τῶν ἄγ. Πάντων 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῶν ἄγίων Πάντων, τοῦ ἄγιου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Απόστολος (1^η) καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... Ἄξιον ἐστιν...». Κοινωνικόν «Ἄγαλλιασθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ... Ἀλληλούϊα.», τό «Εἰδομεν τό φῶς...» καί Απόλυσις.³⁰

³⁰ Από τήν αὔριον σύν Θεῷ ἀρχόμεθα τῆς νηστείας τῶν ἄγίων Ἀποστόλων.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας τριάκοντα. Η ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 και ἡ νύξ ὥρας 9.

4. Κυριακή: Β' Ματθ. Τῶν Αγιορειτῶν Πατέρων. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κ/Πόλεως.

'Ηχος α', Έωθινόν Β'.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Εἱ θέλης ἔορτᾶσαι τούς Αγιορείτας Πατέρας ἀνάτρεξον εἰς τὴν ἴδιαιτέραν ἀκολουθίαν καὶ ποίησον ὡς ὄριζεται ἐκεῖ, ἢ δέ τοῦ Μηγαίου ἀκολουθία ἐν τῷ ἀποδείπνῳ. Εἴ δε μή, ποίησον ὡς κατωτέρω:

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἰστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 4 Προσόμοια τοῦ Ἅγιου. «Δόξα Πατρί..Τόν ἐν σαρκὶ ἵσαγγελον...», «Καί νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς Ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον. Εἰς τά Απόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά «Δόξα Πατρί..Σήμερον ἀνέτειλεν...», «Καί νῦν...Ο ποιητής καὶ Λυτρωτής μου Πάναγνε» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Απολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον «Δόξα Πατρί..» τοῦ Ἅγιου, «Καί νῦν..» τό ὅμοιον Δογματικόν Θεοτοκίον καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Τήν πρωῒαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τοιαδικός κανών, τά Τοιαδικά «Ἄξιον ἐστιν...», αὐθις Τρισάγιον, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, ἡ Ἐκτενής καὶ Απόλυσις. Μετά τόν Ἐξάψαλμος εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Απολυτίκια ὡς εἰς τόν ἐσπερινόν. Τό Ψαλτήριον, τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν, ὁ Πολυέλαιος καὶ τό μετά τοῦτον Κάθισμα τοῦ Ἅγιου. Αὐθις, τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ α' τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Οδήν Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἅγιου, εἶτα τό Κάθισμα. Άφ' στ' Οδῆς τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου» καὶ στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» καὶ ἐν συνεχείᾳ τό Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τοῦ Ἅγιου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους, ψάλλομεν 4 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ 4 τοῦ Ἅγιου μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα α) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὄσιον αὐτοῦ..» καὶ β' «Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον..». «Δόξα Πατρί...» τό Έωθινόν, «Καί

νῦν.... Υπερευλογημένη ύπαρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τοῦ ἥχου 4 καί ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...». Ἀπολυτίκια τό Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου τῆς ήμέρας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυτις.

11. Κυρ.: Γ' Ματθ. Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστ. Ἡ σύναξις τῆς Θ/κου τοῦ «Ἄξιον ἐστι».

Ἡχος β', Ἐωθινόν Γ'.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Εἴ θέλης ἔορτᾶσαι τήν Σύναξιν τῆς Θεοτόκου «Ἄξιον ἐστιν» ἀνάτρεξον εἰς τήν ιδιαιτέραν ἀκολουθίαν καί ποίησον ως ὅριζεται ἐκεῖ, ἡ δέ τοῦ Μηναίου ἀκολουθία ἐν τῷ ἀποδείπνῳ. Εἴ δε μή, ποίησον ως κατωτέρω:

Ἀφ' Ἐσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστῶμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα στιχηρά καί 4 Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. «Δόξα Πατρί..Τούς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς..», «Καί νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί... Ἡν διήλθετε κτίσιν...», «Καί νῦν.. Ανύμφευτε Παρθένε» (ζήτει τοῦτο εἰς τό τέλος τοῦ παρόντος). Ἀπολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τῶν Ἀποστόλων, «Καί νῦν..» τό Θεοτοκίον καί ἡ Ἀπόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..» καί τά λοιπά τῆς ἀκολουθίας. Μετά τόν Ἐξάψαλμος εἰς τό «Θεός Κύριος..» τά Ἀπολυτίκια ως εἰς τόν ἐσπερινόν. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καί τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ἐκ τῆς Παρακλητικῆς ὁ Ἀναστάσιμος καί τῆς Θεοκότου ἐκ δέ τοῦ Μηναίου οἱ τῶν Ἀποστόλων. Μετά τήν γ' Ὡδήν Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἀγίου, εἴτα τό Κάθισμα. Αφ' στ' Ὡδῆς τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τό Συναξάριον τῆς ήμέρας. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου» καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ήμῶν..» καί

ἐν συνεχείᾳ τό Αναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τοῦ Μηναίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν 4 Αναστάσιμα στιχηρά καὶ 4 τῶν Ἀποστόλων με στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα α) «Ἐις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν...» καὶ β' «Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...». «Δόξα Πατρί...» τό Ἐωθινόν, «Καὶ νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

Ἐις τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τοῦ ἥχου 4 καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῶν Αγίων 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Ἀπολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῶν Αγίων τῆς ἡμέρας, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄλληλοντα». τό «Εἶδομεν τό φῶς...» καὶ Ἀπόλυσις.

18. Κυριακή: Δ' Ματθ. Λεοντίου, Υπατίου καὶ Θεοδούλου τῶν μαρτύρων. Ἡχος γ', Ἐωθινόν Δ'.

Ἀφ' Ἐσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ἵστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 7 Αναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου. «Δόξα Πατρί..» ἐκ τοῦ Μηναίου, «Καὶ νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν..» τό Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκια, τό Αναστάσιμον «Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν..» τό Θεοτοκίον καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Τὴν πρωῒαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..» καὶ τά λοιπά. Μετά τόν Ἐξάψαλμος εἰς τό «Θεός Κύριος...» Απολυτίκια τό Αναστάσιμον δίς καὶ τό Θεοτοκίον ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καὶ τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Είτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Ἄνοιξα τό στόμα μου» καὶ στιχολογούμεν «Τὴν Τιμιωτέραν..». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...» καὶ ἐν συνεχείᾳ τό Αναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους ἴστωμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν τά ἴσαριθμα Αναστάσιμα στιχηρά. «Δόξα Πατρί..» τό Ἐωθινόν, «Καὶ νῦν... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί τοῦ ἥχου εἰς 8. Εἰσοδικόν «Δεύτε προσκυνήσωμεν...ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Άπολυτίκια τὸ Αναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καί τὸ Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Τρισάγιον, ὁ Απόστολος (4η) καί τό Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Αἴνείτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...» καί Απόλυσις.

24. Σάββατον: Τό Γενέθλιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ιωάννου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τίν θ' Ὡραν, ἐν τῷ Μ. Εσπερινῷ Ψαλτήριον ἡ α' Στάσις τοῦ Α' Καθίσματος. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά 7 Στιχηρά Ιδιόμελα τοῦ Προδρόμου δευτεροῦντες τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί ...Σήμερον τοῦ φωτός ὁ λύχνος...», «Καί νῦν...Η Ἐλισάβετ συνέλαβε...». Εἰσόδος, τό «Φῶς ἵλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Αναγνώσματα. Εἰς τά Απόστιχα, τά Στιχηρά Ιδιόμελα ώς διατυποῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ. Άπολυτίκια τοῦ Προδρόμου, «Δόξα Πατρί...Καί νῦν...Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...» καί ἡ Απόλυσις.

Τήν πρωῖαν: Τό Μεσονυκτικόν καί ἡ Λιτή τοῦ Ἀγίου (ἄν δέν ἐψάλῃ ἔχθες). Μετά τόν Εξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό Άπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου δίς καί τό Θεοτοκίον ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα, ὁ Πολυέλαιος καί τό Κάθισμα. Τά α' Αντίφωνα τοῦ δ' ἥχου καί τά λοιπά τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου (παρακλητικός) καί οἱ δύο τοῦ Προδρόμου. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου», καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τά Ἐξαποστειλάρια καί οἱ Αἴνους ώς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καί τό Άπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8 ἡ γ' Ὁδή τοῦ α' κανόνος, καί ἡ στ' τοῦ β' κανόνος. Άπολυτίκια τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τά ὄριζόμενα. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» τό «Ἄξιόν ἐστιν....» Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...», τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καί ἡ Απόλυσις. Εἰς τήν τράπεζαν κατάλυσις ἰχθύος.

25. Κυριακή: Ε' Ματθ. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος, Λογγίνου μάρτυρος.

‘**Ηχος δ', Εωθινόν Ε'.**

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστῳμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ 4 Προσόμοια τοῦ Προδρόμου τά τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. «Δόξα Πατρί..Η Ελισάβετ συνέλαβε...», «Καί νῦν...» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί...Καί νῦν..Βλέπε τήν Ελισάβετ...». Ἀπολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον «Δόξα Πατρί...» τοῦ Προδρόμου, «Καί νῦν...Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...» καὶ ή Ἀπόλυσις.

Τήν πρωῒαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανὼν, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἐστιν..» καὶ τά λοιπά. Μετά τόν Ἐξάψαλμος εἰς τό «Θεός Κύριος...» Ἀπολυτίκια τό Ἀναστάσιμον δίς καὶ τό Θεοτοκίον ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καὶ τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου» καὶ στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ήμῶν...» καὶ ἐν συνεχείᾳ τό Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους ίστῳμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν τά ισάριθμα Ἀναστάσιμα στιχηρά. «Δόξα Πατρί...» τό Ἐωθινόν, «Καί νῦν....Υπερευλογημένη υπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί τοῦ ἥχου εἰς 8. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...». Ἀπολυτίκια τό Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου τῆς ήμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος (4η) καὶ τό Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν...». Κοινωνικόν «Αἴνείτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...» καὶ Απόλυσις.

29. Πέμπτη: Τῶν Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ ὁ Προοιμιακός (Ψαλτήριον δέν στιχολογοῦμεν). Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστῳμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν τό στιχηρόν προσόμοιον «Ποίοις εὐφημιῶν.....» καὶ τά ἔτερα δύο δευτεροῦντες αὐτά καὶ πάλιν τά δύο πρῶτα (ἄν δέν ἔτελέσθῃ μικρός ἑσπερινός λάβε ἐξ αὐτοῦ δύο στιχηρά). «Δόξα Πατρί...Τό τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως...», «Καί νῦν...Ο διά σέ θεοπάτωρ...». Εἴσοδος

τό «Φῶς Ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τά Ἀναγνώσματα. Τά Ἀπόστιχα μετά τοῦ «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...» ως ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Τό Ἀπολυτίκιον μετά τοῦ Θεοτοκίου καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν καὶ ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τὸν Ἐσπερινόν). Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό Ἀπολυτίκιον δίς καὶ τό Θεοτοκίον ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ὁ Πολυέλαιος, τά α' Ἀντίφωνα τοῦ δ' ἥχου καὶ τά λοιπά τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου (Τό 11ο Εωθινόν). Κανόνες ό τῆς Θεοτόκου (παρακλητικός) καὶ τῶν Ἀποστόλων οἱ δύο. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», καὶ στιχολογούμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τά Ἐξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἶνοι ώς διαγράφονται εἰς τό Μηναῖον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί εἰς 8 ἐκ τῆς στ' Οδῆς τῶν ἀμφοτέρων τῶν κανόνων. Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τά διατεταγμένα. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἔστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν....Ἀλληλούϊα.» καὶ τά λοιπά τῆς θ. Λειτουργίας.

30. Παρασκευή: Η Σύναξις τῶν Αγίων 12 Αποστόλων.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὁραν, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τά στιχηρά προσόσμοια τῶν Κορυφαίων «Ποίοις εὐφημιῶν.....» καὶ τά ἔτερα δύο καὶ 3 τῶν Αγίων 12 Αποστόλων «Ως αὐτόπται καὶ μάρτυρες...» κ.τ.λ. «Δόξα Πατρί ...Η πάνσεπτος τῶν Αποστόλων...», «Καὶ νῦν...Τίς μή μακαρίσει σε...». Εἴσοδος τό «Φῶς Ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τά κείμενα Ἀπόστιχα «Ο οὐρανόθεν τήν χάριν..» μετά τοῦ «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..» ως ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀπολυτίκια τῶν Κορυφαίων, τῶν Δώδεκα μετά τοῦ Θεοτοκίου καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν. Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος...» τά Ἀπολυτίκια ώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα κατά σειράν, ὁ Ν'ψαλμός καὶ οἱ Κανόνες ό τῆς Θεοτόκου (παρακλητικός) καὶ οἱ τοῦ Μηναίου δύο. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», καὶ στιχολογούμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τά Ἐξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἶνοι ώς διαγράφονται εἰς τό Μηναῖον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Ἀπολυτίκιον τῶν Αποστόλων.

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἡ γ'Ωδή τῶν Κορυφαίων καί ἡ στ' τῶν 12. Μετά τὴν Εἰσόδον, Απολυτίκια τῶν Κορυφαίων, τῶν 12, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καί τὸ Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Απόστολος καί Εὐαγγέλιον τά διατεταγμένα. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν....Ἄλληλού-ϊα.» καί τά λοιπά τῆς θ. Λειτουργίας.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν. Η ήμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ή νύξ ὥρας 10.

1. Σάββατον: Τῶν Αγίων Αναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ρωμαίων.

Ἡ ἀκολουθία τῶν Αγίων ὡς ὁρίζεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴ δε πανηγυρίζεται ή μνήμη τῶν Αγίων, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ψαλτήριον ἡ αὐτάσις τοῦ Α' Καθίσματος, μετά δέ τήν εἰσοδον Ἀναγνώσματα μαρτυρικά (ἀνάτρεξον εἰς τὴν 27ην τοῦ παρόντος μηνός). Εἰς δέ τά Απόστιχα «Καὶ νῦν... Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἅμπελος ἡ ἀληθινή....μετά τῶν Αναργύρων....». Εἰς τόν Ὁρθον μετά τὸ β' Κάθισμα ψάλλομεν Πολυέλαιον (ἡ ἐκλογή εἰς μάρτυρας), τά α' Αντίφωνα τοῦ δ' ἥχου καὶ τό Προκείμενον «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ» μέ στίχον «Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ...» καὶ τά λοιπά τοῦ Εὐαγγελίου (εἰς μάρτυρας) τοῦ Ὁρθού. Ο Ν' Ψαλμός «Δόξα Πατρί...Ταῖς τῶν Αναργύρων...», «Καὶ νῦν...Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» ὁ στίχος καὶ τό α' ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς «Ἡ πηγή τῶν ιαμάτων...». Κανόνες τῆς Θεοτόκου (Παρακλητικός) καὶ τῶν Αγίων. Καταβασίαι «Ἄνοιξα τό στόμα μου» καὶ στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν...». Ἐξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἶνοι ὡς ὁρίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί εἰς 8 ἐκ τῆς γ' καὶ στ' Ωδῆς τοῦ κανόνος τῶν Αγίων. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Αποστολοευαγγέλιον τά διατεταγμένα. Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...» καὶ τά λοιπά τῆς θ. Λειτουργίας.

2. Κυριακή: ΣΤ' Ματθ. Η κατάθεσις τῆς τιμῆς Εσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.

'Ηχος πλ.α', Έωθινόν Στ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ωραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Αναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 τῆς Παναγίας δευτεροῦντες το πρῶτον. «Δόξα Πατρί..Φρένα καθάραντες...», «Καὶ νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά Αναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον...». Απολυτίκια, τό Αναστάσιμον «Δόξα Πατρί..Καὶ νῦν..Θεοτόκε ἀειπάρθενε...» καὶ ή Απόλυσις.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «Ἄξιον ἔστιν...», Τρισάγιον τό «Θεοτόκε ἀειπάρθενε...» καί τά λοιπά. Μετά τόν Ἐξάψαλμος εἰς τό «Θεός Κύριος..» Απολυτίκια τό Αναστάσιμον δίς καί τό τῆς Θεοτόκου ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἄμωμος, καί τά Αναστάσιμα Καθίσματα ἀντί δέ τῶν Θεοτοκίων τά τῆς ἑορτῆς. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ὥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καί οἱ τοῦ Μηναίου. Μετά τήν γ' Ωδήν Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Θεοτόκου, εἶτα τό Κάθισμα. Αφ' στ' Ωδῆς τό Αναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου» καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ἐν συνεχείᾳ τό Αναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καί τῆς ἑορτῆς. Εἰς τούς Αἴνους ίστῶμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν 4 Αναστάσιμα στιχηρά καί τά 3 τῆς Θεοτόκου δευτεροῦντες τό πρῶτον μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα, α) «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τήν ἀνάπανσίν σου...» καί β) «Τό πρόσωπόν σου λιτανεύονσιν...». «Δόξα Πατρί..» τό Ἐωθινόν, «Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ὑπάρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί εἰς 8, ἐκ τοῦ ὥχου 4 καί ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τῆς Θεοτόκου 4. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Απολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῆς Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Περιβολήν πᾶσα πιστοῖς...». Τρισάγιον, ὁ Απόστολος τῆς Θεοτόκου καί τό Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἔστιν..». Κοινωνικόν «Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...» καί Απόλυσις.

5. Τετάρτη: Οσίου Αθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθω. Λαμπαδοῦ ὄσίουν.

Ἡ ἀκολουθία ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καί τῇ Θ. Λειτουργίᾳ ψάλλεται ώς διορίζεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

7. Παρασκευή: Κυριακῆς Μεγαλομάρτυρος. Οσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῶ.

Ἡ ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετά τοῦ Ὁσίου ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καί τῇ Θ. Λειτουργίᾳ ψάλλεται ώς δορίζεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴ που τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ Ἁγία ὁ κανών τοῦ Ὁσίου ἐν τῷ Αποδείπνῳ, περί δέ τῆς Τυπικῆς διατάξεως ἀνάτρεξον εἰς τήν 17ην του παρόντος μηνός.

9. Κυρ. :Ζ' Ματθ. Τερομ. Παγκρατίου ἐπισκ. Ταυρομενίας, Διονυσίου καὶ Μητροφάνους τῶν ἐν Ἀθω.

‘**Ήχος πλ.β'**, Έωθινόν Ζ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «**Κύριε ἐκέκραξα...**» ἵστῳμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 7 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου. «**Δόξα Πατρί..Καὶ νῦν..**» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «**Φῶς ἵλαρόν...**» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά, «**Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν..**» τό Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον «**Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν..**» τό Θεοτοκίον καὶ ἡ Ἀπόλυτισις.

Τὴν πρωῒαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «**Ἄξιον ἐστιν..**» καὶ τά λοιπά. Μετά τόν Ἐξάψαλμος εἰς τό «**Θεός Κύριος...**» Ἀπολυτίκια τό Ἀναστάσιμον δίς καὶ τό Θεοτοκίον ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καὶ τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Ύπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Ἀναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «**Ανοίξω τό στόμα μου**» καὶ στιχολογούμεν «**Τὴν Τιμιωτέραν..**». Τό «**Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...**» καὶ ἐν συνεχείᾳ τό Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τό τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἵνους ἴστῳμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν τά ἰσάριθμα Ἀναστάσιμα στιχηρά. «**Δόξα Πατρί...**» τό Έωθινόν, «**Καὶ νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις**», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «**Σήμερον σωτηρία...**».

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί τοῦ ἥχου εἰς 8. Εἰσοδικόν «**Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...**». Ἀπολυτίκια τό Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «**Προστασία τῶν Χριστιανῶν...**». Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος (4η) καὶ τό Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «**Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..**». Κοινωνικόν «**Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄλληλονīα.**», τό «**Εἴδομεν τό φῶς...**» καὶ Ἀπόλυτισις.

11. Τοίτη: Ανάμνησις τοῦ θαύματος τῆς Αγίας καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Ἡ ἀκολουθία τῆς Αγίας ψάλλεται ως διατυπούται ἐν τῷ μηναίῳ.

**16. Κυριακή: Τῶν Ἀγ. Πατέρων. Ἀθηνογένους ἑρομάρτ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
Ἡχος βαρύς, Ἔωθινόν Η'.**

Αφ' Εσπέρας: Μετά τίν θ' ὥραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «**Κύριε ἐκέκραξα...**» ίστῳμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ 4 τῶν Ἀγίων Πατέρων. «**Δόξα Πατρί...Τάς μυστικάς σήμερον...**», «**Καὶ νῦν...**» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «**Φῶς ἵλαρόν...**», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Ἀναγνώσματα. Εἰς τά Ἀπόστιχα, τά Ἀναστάσιμα στιχηρά. «**Δόξα Πατρί... Ἀποστολικῶν παραδόσεων...**», «**Καὶ νῦν...Ἀσπόρως ἐκ θείου...**». Ἀπολυτίκια, τό Ἀναστάσιμον «**Δόξα Πατρί...**» τῶν Ἀγ. Πατέρων, «**Καὶ νῦν..Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς**» καὶ ἡ ἡ Ἀπόλυσις. Ο κανών τοῦ Μηναίου ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ.

Τὴν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «**Ἄξιον ἔστιν...**», αὗθις Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων Πατέρων, Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυσις. Μετά τόν Ἐξάφαλμον εἰς τό «**Θεός Κύριος**» τά Απολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἄμωμος, καὶ τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Είτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἀγ. Πατέρων. Μετά τήν γ' Ωδήν τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος καὶ τά Καθίσματα τῶν Ἀγ. Πατέρων μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τήν στ' τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Ἀγ. Πατέρων, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Υπόμνημα τῶν Ἀγ. Πατέρων. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «**Ἄνοιξω τό στόμα μου**» καὶ στιχολογοῦμεν «**Τὴν Τιμιωτέραν...**» Τό «**Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...**» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγ. Πατέρων καὶ τό Θεοτοκίον. Εἰς τούς Αἴνους ίστῳμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν 4 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ 4 τῶν Ἀγ. Πατέρων. «**Δόξα Πατρί... Τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορός**», «**Καὶ νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις**», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «**Σήμερον σωτηρία...**».

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί τοῦ ἥχου εἰς 8, τοῦ ἥχου 4 καὶ 4 ἐκ τῆς στ' Ωδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγ. Πατέρων. Εἰσοδικόν «**Δεῦτε προσκυνήσαμεν...ό Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...**». Απολυτίκια τό Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγ. Πατέρων, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «**Προστασία τῶν Χριστιανῶν...**». Τρισάγιον, Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον

τῶν Ἅγ. Πατέρων. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Αἶνεῖ-τε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλονīα.», τό «Εἴδομεν τό φῶς...» καὶ Ἀπόλυτος.

17. Δευτέρα: Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Ἡ ἀκολουθία καθώς ὁρίζεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ βούλει ἑορτάσαι τήν Ἅγιαν, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ μετά τὸ Δοξαστικόν, «Καί νῦν...Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...» (ζήτει Σαββάτου ἑσπέρας τοῦ β' Ἡχου). Ἐν τῷ Ὁρθρῷ μετά τὸ β' Κάθισμα ψάλλομεν Πολυέλαιον (ή γ' Στάσις εἰς μάρτυρας), καὶ τό Κάθισμα τῆς Ἅγιας τό τῆς γ' Ωδῆς. Τά α' Ἀντίφωνα τοῦ δ' ἥχου καὶ τό Προκείμενον «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ.» μέ στίχον «Τυπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...» καὶ τά λοιπά τοῦ Εὐαγγελίου (τῶν δέκα Παρθένων) τοῦ Ὁρθρου. Ο Ν' Ψαλμός «Δόξα Πατρί...Ταῖς τῆς Αθληφόρου...», «Καί νῦν...Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» ὁ στίχος καὶ τό γ' ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς «Ως ἀλάβαστρον...». Τό «Σῶσον ὁ Θεός... καὶ οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου (Παρακλητικός) καὶ τῆς Ἅγιας. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου» καὶ στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν..». Ἐξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἴνοι ώς διορίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί εἰς 6 ἐκ τῆς γ' καὶ στ' Ωδῆς τοῦ κανόνος τῆς Ἅγιας. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος Μαρτυρικός καὶ Εὐαγγέλιον κατά Μάρκου (τῆς Αίμορροούσης). Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...» καὶ τά λοιπά τῆς θ. Λειτουργίας.

20. Πέμπτη: Προφήτου Ηλιοῦ τοῦ Θεοβίτου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, Ὁρθρῷ καὶ Θ. Λειτουργίᾳ ψάλλεται ώς ὁρίζεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

23. Κυριακή: Θ' Ματθ. Φωκᾶ καὶ Ἀπολλωνίου τῶν ἱερομαρτ., Ἰεζεκὴλ τοῦ προφήτου.

‘Ηχος πλ.δ', Έωθινόν Θ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ωραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 7 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου. «Δόξα Πατρί...» ἐκ τοῦ Μηναίου, «Καί νῦν...» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Ἀπόστιχα καὶ Απολυτίκια τά κείμενα εἰς τήν Οκτάηχον.

Τὴν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν ώς ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς. Μετά τόν Έξάψαλμος εἰς τό «Θεός Κύριος..» Απολυτίκια τό Ἀναστάσιμον δίς

καί τό Θεοτοκίον ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καί τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Είτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καί ὁ τοῦ Μηναίου. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου» καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν...». Τό «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ἐν συνεχείᾳ τό Αναστάσιμον Έξαποστειλάριον καί τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν τά ισάριθμα Αναστάσιμα στιχηρά. «Δόξα Πατρί...» τό Έωθινόν, «Καί νῦν.... Υπερευλογημένη ύπαρχεις», Δοξολογία μεγάλη καί τό «Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοί τοῦ ἥχου εἰς 8. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...». Άπολυτίκια τό Αναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Τρισάγιον, ὁ Απόστολος (9η) καί τό Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως... Ἄξιον ἔστιν...». Κοινωνικόν «Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.», τό «Εἶδομεν τό φῶς...» καί Άπόλυσις.

25. Τοίτη: Η Κοίμησις τῆς Αγίας Άννης. Ολυμπιάδος τῆς διακόνου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς Αγίας ἐν τῷ Έσπερινῷ, Ὁρθῷ καί Θ. Λειτουργίᾳ ψάλλεται ώς ὁρίζεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Κοντάκιον «Προγόνων Χριστοῦ...».

26. Τετάρτη: Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, Ιερομάρτ. Εφμολάου.

Ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων ἐν τῷ Έσπερινῷ, Ὁρθῷ καί Θ. Λειτουργίᾳ ψάλλεται ώς διορίζεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἴ που πανυγηρίζει ἡ Αγία τά τοῦ Ἁγίου Ἐφμολάου ἐν τῷ Αποδείπνῳ, τά δέ στιχηρά τῆς Αγίας ἐν τῷ Έσπερινῷ διπλᾶ. Ἐν τῷ Ὁρθῷ μετά τό β' Κάθισμα ψάλλομεν Πολυέλαιον (ἡ γ' Στάσις εἰς μάρτυρα), τά α' Αντίφωνα τοῦ δ' ἥχου καί τό Προκείμενον «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.» μέ στίχον «Υπομένων ύπέμεινα τόν Κύριον...» καί τά λοιπά τοῦ Εὐαγγελίου (τῶν δέκα Παρθένων) τοῦ Ὁρθού. Ο Ν' Ψαλμός «Δόξα Πατρί... Ταῖς τῆς Αθληφόρου...», «Καί νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» ὁ στίχος καί τό γ' ἴδιόμελον «Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος...» (ζήτει εἰς τά Απόστιχα τῆς 17ης τοῦ παρόντος μηνός). Τό «Σῶσον ὁ Θεός... καί οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου (Παρακλητικός) καί τῆς Αγίας. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου» καί στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν..». Έξαποστειλάρια καί οἱ Αἴνοι ώς διορίζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν τά Τυπικά καί οἱ Μα-

καρισμοί εἰς 6 ἐκ τῆς γ' καὶ στ' Ὡδῆς τοῦ κανόνος τῆς Αγίας. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Απόστολος Μαρτυρικός καὶ Εὐαγγέλιον κατά Μάρκου (τῆς Αἴμορροούσης). Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...» καὶ τά λοιπά τῆς θ. Λειτουργίας.

27. Πέμπτη: Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, Ὁρθρῷ καὶ Θ. Λειτουργίᾳ ψάλλεται ώς ὁρίζεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Χοροί Ισραὴλ...» Κοντάκιον «Ἐπι τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...».

28. Παρασκευή: Οσίας Ειρήνης τοῦ Χρυσοβαλάντου. Αποστόλου Προχόρου.

Ὅπου πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τῆς Όσίας ἀκολουθείτω ἡ τυπική διάταξις ἐκ τῆς ἐκδοθείσης φυλλάδας.

30. Κυριακή: Γ' Ματθ. Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπανετοῦ καὶ Ανδρονίκου ἀποστόλων.

΄Ηχος α', Έωθινόν Γ'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τό **«Κύριε ἐκέκραξα...»** ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 7 Ἀναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου. **«Δόξα Πατρί...»** ἐκ τοῦ Μηναίου, **«Καὶ νῦν...»** τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό **«Φῶς ἵλαρόν...»** καὶ τό Προκείμενον τῆς ήμέρας. Απόστιχα καὶ Απολυτίκια τά κείμενα εἰς τήν Οκτάηχον.

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν ώς ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς. Μετά τόν Έξάψαλμος εἰς τό **«Θεός Κύριος..»** Απολυτίκια τό Ἀναστάσιμον δίς καὶ τό Θεοτοκίον ἀπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καὶ τά Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· οἱ τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι **«Χοροί Ισραὴλ...»** καὶ στιχολογοῦμεν **«Τήν Τιμιωτέραν...»**. Τό **«Άγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...»** καὶ ἐν συνεχείᾳ τό Ἀναστάσιμον Έξαποστειλάριον καὶ τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 8 καὶ ψάλλομεν τά ἰσάριθμα Ἀναστάσιμα στιχηρά. **«Δόξα Πατρί...»** τό Έωθινόν, **«Καὶ νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις»**, Δοξολογία μεγάλη καὶ τό **«Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...»**.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί τοῦ ἥχου εἰς 8. Εἰσοδικόν **«Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...»**. Απολυτίκια

τό Αναστάσιμον, τοῦ Ἅγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «Ἐπί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...». Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος (10^η) καὶ τό Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...Ἄξιον ἐστιν..». Κοινωνικόν «Αἴνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.Ἀλληλούϊα.», τό «Εἶδομεν τό φῶς...» καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Έχων ήμέρας τριάκοντα μίαν. Η ήμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

2. Τετάρτη: Ανακομιδή τοῦ ἵεροῦ λειψάνου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἅγιου ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, Ὁρθοψ καὶ Θ. Λειτουργία ψάλλεται ώς διορίζεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

6. Κυριακή: IA' Ματθ. Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' ὥραν ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός (*Ψαλτήριον δέν στιχολογοῦμεν*). Εἰς τό «*Κύριε ἐκέκραξα...*» στίχους 8 καὶ ψάλλομεν τά 4 Ἰδιόμελα στιχηρά τοῦ Μ. Ἐσπερινοῦ δευτεροῦντες αὐτά. «*Δόξα Πατρί... Καί νῦν..Προτυπών τὴν ἀνάστασιν...*». Εἰσοδος τό «*Φῶς ίλαρόν...*» τό Προκείμενον τῆς ήμέρας καὶ τά Ἀναγνώσματα. Απόστιχα τά όριζόμενα ἐν τῷ Μηναίῳ. Τό Απολυτίκιον «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει...*» (τρίς), καὶ ἡ Ἀπόλυσις «*Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ...*».

Τήν πρωΐαν: Μετά τόν Ν' ψαλμόν, ἡ Λιτή ἄν δέν ἐψάλῃ ἐχθές, Τρισάγιον, τό Απολυτίκιον, ἡ Ἐκτενής καὶ Απόλυσις. Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «*Θεός Κύριος*» τό Απολυτίκιον ώς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα τῆς ἑορτῆς κατά σειράν καὶ ὁ Πολυέλαιος. Τό Κάθισμα καὶ τά α' Ἀντίφωνα τοῦ δ' ἥχου. Εἰς τό τέλος τό Προκείμενον καὶ αὖθις τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ. Μετά τό Εὐαγγέλιον ὁ Ν' ψαλμός, καὶ τά λοιπά διατεταγμένα. Οἱ Κανόνες (πλήν τῆς θ' Ωδῆς), Καταβασίαι «*Σταυρόν χαράξας Μωσῆς...*» καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ωδή ἀμφοτέρων τῶν κανόνων. Εἴτα ἡ Καταβασία «*Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε...*». Τό Ἐξαποστειλάριον ἐκ τρίτου. Εἰς τούς Αἴνους ιστῶμεν στίχους 4 καὶ ψάλλομεν τά στιχηρά προσόμοια τῆς ἑορτῆς δευτεροῦντες τό πρῶτον. «*Δόξα... Καί νῦν...Παρέλαβεν ὁ Χριστός...*», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό Απολυτίκιον.

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Ἀντί Τυπικῶν ψάλλονται τά όριζόμενα Ἀντίφωνα. Εἰσοδικόν «*Ότι παρά σοί πηγή ζωῆς, Κύριε,...Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ...*». Τό Απολυτίκιον, καὶ τό Κοντάκιον «*Ἐπί τοῦ ὅρους μετεμορφώθης...*». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τά τῆς ἑορτῆς. Αντί τοῦ «*Ἄξιόν ἐστιν...*», ὁ Εἰομός τῆς θ' Ωδῆς «*Ο τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη...*». Κοινωνικόν «*Ἐν τῷ φωτί τῆς δόξης...*», ἀντί τοῦ «*Εἴδομεν τό*

φῶς...» τό Άπολυτίκιον, τό «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..*» καί Άπόλυσις. Εἰς τήν τράπεζαν κατάλυσις ἰχθύος.

13. Κυριακή: IB' Ματθ. Η Άποδοσις τῆς Μεταμορφώσεως. Μαξίμου τοῦ όμολογητοῦ.

'Ηχος γ', Έωθινόν Α'.

Αφ' Εσπέρας: Μετά τήν θ' Ωραν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, ὁ Προοιμιακός καί τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «*Κύριε ἐκέκραξα...*» ίστωμεν στίχους 10 καί ψάλλομεν 4 Άναστάσιμα στιχηρά καί τά τῆς ἑορτῆς εἰς 6. «*Δόξα Πατρί...*» τῆς ἑορτῆς, «*Καί νῦν..*» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «*Φῶς ἵλαρόν...*» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Άποστιχα τά Άναστάσιμα «*Δόξα Πατρί...Καί νῦν..*» τό τῆς ἑορτῆς. Άπολυτίκια τό Άναστάσιμο ἀπαξ καί τό «*Μετεμορφώθης, ἐν τῷ ὅρει...*» δίς καί ἡ Άπόλυσις «...Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ... καί Άναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Τήν πρωΐαν: Τό Μεσονυκτικόν ώς ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς. Μετά τόν Ἐξάφαλμος εἰς τό «*Θεός Κύριος..*» τά Άπολυτίκια ώς εἰς τόν Ἐσπερινόν. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἀμωμος, καί τά Άναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν, ἀντί δέ Θεοτοκίων εἰς ἑκάστην στιχολογίαν τά τῆς ἑορτῆς. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καί ἀπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ὁ Άναστάσιμος καί οἱ δύο τῆς ἑορτῆς. Μετά τούς Κανόνες, Καταβασίαι «*Σταυρόν χαράξας Μωσῆς...*» καί στιχολογοῦμεν «*Τήν Τιμιωτέραν..*». Τό «*Άγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν...*» καί ἐν συνεχείᾳ τό Άναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καί τό τῆς ἑορτῆς δίς. Εἰς τούς Αἴνους ίστωμεν στίχους 8 καί ψάλλομεν 4 Άναστάσιμα στιχηρά καί 4 τῆς ἑορτῆς. «*Δόξα Πατρί...Παρέλαβεν ὁ Χριστός...*», «*Καί νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις,* Δοξολογία μεγάλη καί τό «*Σήμερον σωτηρία...*».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Αντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν «*Οτι παρά σοι πηγή ζωῆς...ό Άναστάς ἐκ νεκρῶν...*». Άπολυτίκια τό Άναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Άγιου τοῦ Ναοῦ καί τό Κοντάκιον «*Ἐπί τοῦ ὄρους Μετεμορφώθης...*». Τρισάγιον, ὁ Απόστολος (12^η) καί Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «*Ἐξαιρέτως...*», «*Ο τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη...*». Κοινωνικόν «*Ἐν τῷ φωτί τῆς δόξης...*», ἀντί τοῦ «*Εἴδομεν τό φῶς...*» τό Άπολυτίκιον, τό «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..*» καί Άπόλυσις.

15. Τοίτη: Ή Κοίμησις τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Αφ' ἐσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ὁ Προοιμιακός καὶ ἡ α' Στάσις τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ψάλλομεν τά 3 στιχηρά «Ω τοῦ παραδόξου θαύματος...» καὶ τά ἔτερα δύο ποιοῦντες αὐτά 8. «Δόξα Πατρί ..Καὶ νῦν.. Θεαρχίων εὐόματι...». Εἴσοδος, τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά ἀναγνώσματα. Εἰς τά Απόστιχα, τά Ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετά τῶν στίχων, «Δόξα....καὶ νῦν... Ότε ἐξεδήμησας...». Τό Απολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς καὶ Απόλυσις.

Τήν πρωῖαν: Τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου καὶ ἡ Λιτή (ἄν δέν ἐψάλῃ εἰς τόν Εσπερινόν). Μετά τόν Ἐξάψαλμον, εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Απολυτίκιον ὡς ἐν τῷ Εσπερινῷ. Τό Ψαλτήριον, τά Καθίσματα, ὁ Πολυέλαιος, οἱ Αναβαθμοί καὶ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού, ὡς ὅριζονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες ἀμφότεροι οἱ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ...» καὶ ψάλλομεν τήν θ' Ὁδήν τῶν κανόνων μετά τῶν Μεγαλυναρίων εἰς τό τέλος ἡ Καταβασία «Αἱ γενεαί πᾶσαι...Νενίκηνται τῆς φύσεως...». Τά Ἐξαποστειλάρια καὶ οἱ Αἶνοι ὡς διατυποῦνται εἰς τό Μηναίον, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Απολυτίκιον.

Εἰς τήν Θ.Λειτουργίαν: Άντι τυπικῶν ψάλλονται τά ὄρισθέντα Άντιφωνα. Είσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσαμεν...ό ἐν Ἅγιοις θαυμαστός...». Τό Απολυτίκιον καὶ τό Κοντάκιον «Τήν ἐν πρεσβείαις...». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τά τῆς Θεοτόκου. Άντι τοῦ «Ἄξιόν ἐστιν...», «Αἱ γενεαί πᾶσαι...Νενίκηνται τῆς φύσεως...». Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...», τό «Εἰδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου..» καὶ Απόλυσις.

20. Κυριακή: ΙΓ' Ματθ. Σαμουὴλ τοῦ προφήτου, Ἡλιοδώρου καὶ Φωτεινῆς τῶν μαρτύρων.

΄Ηχος δ', Ἐωθινόν Β'.

Αφ' ἐσπέρας: Μετά τήν θ' Ὡραν, ὁ Προοιμιακός καὶ τό Ψαλτήριον. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 6 ἀναστάσιμα καὶ τά 3 μεθέορτα τῆς ἡμέρας «Ότε ὁ δὲ ἡμᾶς...» δευτεροῦντος τό πρῶτον. «Δόξα Πατρί ...Η τῶν οὐρανῶν ψηλοτέρα...» (ζήτει εἰς τήν Λιτήν τῆς ἑορτῆς), «Καὶ νῦν..» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἴσοδος τό «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τά Απόστιχα, τά ἀναστάσιμα στιχηρά, «Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.. Ἀσατε λαοί...» (ζήτει εἰς

τήν Λιτήν τῆς ἔορτῆς). Ἀπολυτίκια, τό Αναστάσιμον «*Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...*» τῆς ἔορτῆς, καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Εἰς τό Ἀπόδειπνον ὁ Κανών τοῦ Μηναίου.

Τὴν πρωῒαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τοιαδικός κανών, τά Τοιαδικά «*Ἄξιον ἐστιν...*», αὐθις Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἔορτῆς, Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυσις. Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «*Θεός Κύριος*» Ἀπολυτίκια τό Αναστάσιμον (δίς) καὶ τό τῆς ἔορτῆς ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἄμωμος, καὶ τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν ἀντί δέ Θεοτοκίων τά μεθέορτα Καθίσματα τῆς ήμέρας. Εἴτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες: ὁ Αναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τῆς ἔορτῆς. Από γ' Ωδῆς τό Κάθισμα τῆς ἔορτῆς «*Ἀναβόησον Δαβίδ...*» (ζήτει εἰς τόν Ὁρθρον τῆς ἔορτῆς). Καταβασίαι «*Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ...*», καὶ στιχολογοῦμεν «*Τὴν Τιμιωτέραν...*». Τό «*Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ήμῶν...*» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καὶ τό τῆς ἔορτῆς. Εἰς τούς Αἶνους 4 Αναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 μεθέορτα τῶν ἀποστίχων τῆς ήμέρας «*Οτε πρός τόν ἐκ σοῦ...*» μετά τῶν στίχων (ἀντί τοῦ «*Ἀνάστηθι Κύριε...*» κ.λ.π.) δευτεροῦντες τό πρῶτον «*Δόξα Πατρί...*» τό Ἑωθινόν, «*Καὶ νῦν....Υπερευλογημένη ύπάρχεις*», Δοξολογία μεγάλη καὶ τό «*Σήμερον σωτηρία...*».

Εἰς τὴν Θ.Λειτουργίαν: Αντί τῶν Τυπικά καὶ Μακαρισμῶν τά Αντίφωνα τῆς ἔορτῆς. Εἰσοδικόν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...*». Ἀπολυτίκια τό Αναστάσιμον, τῆς ἔορτῆς, τῶν Ἁγίων τῆς ήμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «*Τὴν ἐν πρεσβείες...*». Τρισάγιον, Ἀπόστολος (13^η) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν «*Αἴνειται τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.*», τό «*Εἶδομεν τό φῶς...*», «*Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...*» καὶ Ἀπόλυσις.

23. Τετάρτη: (*Ἀπόδοσις τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου*). **Καλλινίκον Κων/λεως.**

Ο Ἐσπερινός, ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Θ. Λειτουργία ψάλλονται ἀπαραλλάκτως ὡς διατυποῦνται τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἔορτῆς, ἐξαιρουμένων τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, καθώς καὶ τοῦ Πολυελαίου ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν, Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ήμέρας.

27. Κυριακή: ΙΔ' Ματθ. Μάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανέντος. Πομένος ὁσίου.

‘**Ήχος πλ.α'**, Έωθινόν Γ'.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Εἴ θέλης έορτᾶσαι ἵν μνήμη τοῦ Αγίου Φανουρίου ἀνάτρεξον εἰς τὴν ἴδιατέραν ἀκολούθιαν καὶ ποίησον ὡς ὥριζεται ἐκεῖ, ἡ δέ τοῦ Μηναίου ἀκολούθια ἐν τῷ ἀποδείπνῳ. Εἴ δε μή, ποίησον ὡς κατωτέρω:

Αφ' Εσπέρας: Μετά τὴν θ' Ὡραν, ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τό «**Κύριε ἐκέκραξα...**» ίστωμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν 7 Αναστάσιμα στιχηρά καὶ τά 3 στιχηρά προσόμοια τοῦ ὁσίου. «**Δόξα Πατρί.. Καί νῦν..**» τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἥχου. Εἰσοδος τό «**Φῶς Ἰλαρόν...**» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα καθώς καὶ Ἀπολυτίκια τά ὅριζόμενα εἰς τὴν Παρακλητικήν.

Τήν πρωΐαν: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ὁ Τριαδικός κανών, τά Τριαδικά «**Ἄξιον ἐστιν..**», αὐθὶς Τρισάγιον, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου καὶ τά λοιπά τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Μετά τόν Έξάψαλμον εἰς τό «**Θεός Κύριος**» Ἀπολυτίκια τό Αναστάσιμον δίς καὶ τό Θεοτοκίον ἄπαξ. Τό Ψαλτήριον, ὁ Ἄμωμος, καὶ τά Αναστάσιμα Καθίσματα κατά σειράν. Εἶτα τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή τοῦ ἥχου, οἱ Αναβαθμοί, τό Προκείμενον καὶ ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Έωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες· ὁ Αναστάσιμος, καὶ οἱ τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι «**Σταυρόν χαράξας...**» καὶ στιχολογοῦμεν «**Τήν Τιμιωτέραν..**». Τό «**Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν..**» καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐξαποστειλάρια, τό Αναστάσιμον καὶ τά τοῦ Μηναίου. Εἰς τούς Αἴνους τά Αναστάσιμα στιχηρά. «**Δόξα Πατρί...**», τό Έωθινόν, «**Καί νῦν.... Υπερευλογημένη ὑπάρχεις**», Δοξολογία μεγάλῃ καὶ τό «**Αναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...**».

Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν: Τά Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί τοῦ ἥχου εἰς 8. Εἰσοδικόν «**Δεῦτε προσκυνήσαμεν.....ό Αναστάς ἐκ νεκρῶν...**». Ἀπολυτίκια τό Αναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τό Κοντάκιον «**Ιωακείμι καὶ Ἄννα...**». Τρισάγιον, Απόστολος (14^η) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό «**Ἐξαιρέτως... Ἄξιον ἐστιν..**». Κοινωνικόν «**Αἰνεῖτε τόν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Άλληλούϊα.**», τό «**Εἴδομεν τό φῶς...**» καὶ Ἀπόλυσις.

29. Τοίτη: Η ἀποτομή τῆς κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ιωάννου.

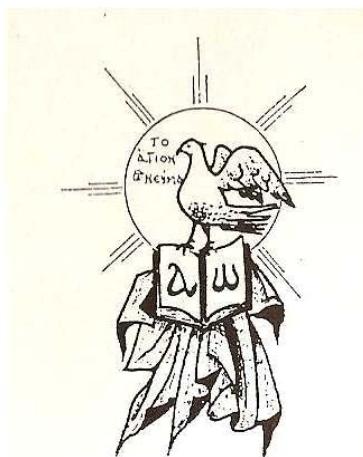
Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ώς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Σημείωσις: Καθώς παρελάβαμεν παρά τοῖς Ιεροῖς ἡμῶν Πατράσι, τήν σεβάσμιον ἡμέραν ταύτην ποιοῦμεν πλήρην νηστείαν, πλήν λαχούσης τό παρόν ἔτος ἡμέραν Σάββατον καταλύομεν ἔλαιον καί οἶνον.

31. Πέμπτη: Ανάμνησις τῆς καταθέσεως τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατυποῦται ἐν τῷ Μηναίῳ. Κοντάκιον «Τήν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε...».

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΥΠΙΚΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ
ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011-2012

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

**Θεοτοκία ψαλλόμενα εἰς μεγάλας ἑορτάς
ώς «Καὶ νῦν...» μετά τά Δοξαστικά τῶν Αποστίχων.**

Τοῦ α' ἥχου

Ίδοὺ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαῖου πρόδρομος· Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας. Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς· διὸ καὶ φύσις ἐκαίνοτόμησεν. Ἄλλ' ὁ Θεομῆτορ, ἵκεσίας σῶν δούλων, σῶ τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδῃς· ἀλλ' ὡς τὸν Εὔσπλαγχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοὶς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ β' ἥχου

Ω θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! Τίς γάρ ἔγνω μητέρα, ἄνευ ἀνδρός τετοκεῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τόν ἄπασαν τήν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστί βουλή τό κυηθέν· ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὡλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικήν παρόησίαν πρός αὐτόν κεκτημένη, μη παύσῃ δυσωποῦσα ὑπέρ τῶν σε τιμώντων, τοῦ οἰκτειοῦσαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ γ' ἥχου

Ασπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Γίὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμῆτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ δ' ἥχου

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν ἱκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάστης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σε γάρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σήν προστασίαν κεκτήμεθα. Μη αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοί πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρά καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ πλ. α' ἥχου

Ναός καὶ πύλη ύπαρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἡς ὁ λυτρωτής μου Χριστός ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἡλιος ύπαρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ιδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διό Πανύμνητε, ὡς μητρικήν παρόρησίαν πρός αὐτόν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχάς ήμῶν.

Τοῦ πλ. β' ἥχου

Ο ποιητής καὶ Λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστός ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμέ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἄδαμ ἡλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένω ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τό Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου Χαῖρε Δέσποινα προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Τοῦ βαρέος ἥχου

Τπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ήμῶν, ὁῦσαι ήμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχάς ήμῶν.

Τοῦ πλ. δ' ἥχου

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεόν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί. Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ύψιστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ήμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ήμᾶς.

Θεοτοκία Δογματικά έκαστου ἥχου ψαλλόμενα μετά τά Ἀπολυτίκια εἰς μεγάλας ἑορτάς.

Τοῦ α' ἥχου

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Τοῦ β' ἥχου

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ γ' ἥχου

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Τοῦ δ' ἥχου

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστὸν μυστήριον, διὰ σού Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἔκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ πλ. α' ἥχου

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Απειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Τοῦ πλ. β' ἥχου

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἡλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Αγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Τοῦ βαρεός ἥχου

Ως τῆς ἡμῶν Αναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκου πάλιν οὕσα Παρθένος.

Τοῦ πλ. δ' ἥχου

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.
